

การพัฒนาแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

DEVELOPMENT OF SKILL EXERCISES ON
READING AND SPELLING DIFFICULT THAI WORDS
FOR PRATHOMSUKSA 4 STUDENTS

วิทยานิพนธ์

ของ

เต็มดวง ดวงมณี

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน

มกราคม 2552

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	
ผู้วิจัย	เต็มดวง ดวงมณี	
กรรมการควบคุม	ดร.สุรัช ปิยานุกุล	ประธานกรรมการ
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมศักดิ์ เทศสวัสดิ์วงศ์	กรรมการ
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประคอง กาญจนการุณ	กรรมการ
ปริญญา	ครุศาสตรมหาบัณฑิต	สาขา หลักสูตรและการสอน
สถานศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	ปีที่พิมพ์ 2552

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อ 1) พัฒนาแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองแวง อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 รวม 15 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงทดลอง แบบกลุ่มเดียว (One Group Pretest - Posttest Design)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 10 ชุด 2) แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อใช้ประกอบแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 10 แผน 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อใช้วัดความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ซึ่งผ่านการหาคุณภาพของข้อสอบและได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91 และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยากชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ สถิติที่ใช้ใน

การวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ประสิทธิภาพของกระบวนการ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ และการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ t-test ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ 86.98/84.89 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในระดับมากที่สุด มากกว่า ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

TITLE Development of Skill Exercises on Reading and Spelling Difficult Thai Words for Prathomsuksa 4 Students

AUTHOR Temduang Duangmanee

ADVISORS Dr.Surachai Piyanukool Thesis Advisor
 Assistant Professor Somsak Tessawadwong Co-advisor
 Assistant Professor Prakong Kanjanakaroon Co-advisor

DEGREE Master of Education **MAJOR** Curriculum and Instruction

SCHOOL Buriram Rajabhat University **YEAR** 2009

ABSTRACT

The purposes of this study were to : 1) develop skill exercises on reading and spelling difficult Thai words for Prathomsuksa 4 students with the effectiveness ; 2) compare the students' achievement on reading and spelling before and after using the constructed exercises ; and 3) study the satisfaction of the students on the constructed exercises. The sample of the study were 15 students studying in Prathomsuksa 4 at Bannongwang school, Bankruad District, Buriram Educational Service Area Office 2, in the second semester of 2007 selected by purposive sampling. The research design was the one group pretest - posttest experiment.

The research tools were ; 1) ten skill exercises on reading and spelling difficult Thai words ; 2) ten lesson plans used along with the skill exercises ; 3) an achievement test with the reliability of 0.91 used as the pretest and posttest with 30 items concerning students' reading and spelling difficult Thai words ; and 4) a rating scale questionnaire of 10 items to measure the students' satisfaction on the skill exercises. The statistics used to analyze the data were percentage, mean, and standard deviation. The hypotheses were tested by t – test. The results of this research were :

1. The effectiveness of the constructed exercises was at 86.98 /84.89, which is higher than the expected effectiveness of 80/80.
2. The students' posttest mean scores was higher than the pretest mean score with the significant difference at the .01 level.

3. Students were highly satisfied with the skill exercises on reading and spelling difficult Thai words for Prathomsuksa 4 more than 80 % with the significant difference at .05 level.

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้โดยได้รับความอนุเคราะห์จากบุคคลหลายฝ่าย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ดร.สุรัช ปิยานุกุล ประธานควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมศักดิ์ เทศสวัสดิ์วงศ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ประคอง กาญจนการุณ กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนันทา วีรกุลเทวัญ และผู้ช่วยศาสตราจารย์สุธามาศ คชรัตน์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาช่วยเหลือให้คำปรึกษา แนะนำ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตั้งแต่ต้นจนสำเร็จเรียบร้อย และขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัยที่ได้เอื้ออำนวยและประสานงานในการจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน คือ นางดวงป่าน สวงรัมย์ ตำแหน่งศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ กลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 นางชลนิชา เลิศนพคุณวงศ์ ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 และนางสาวสุนันท์ ป้อมทพา ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะครูชำนาญการ โรงเรียนอนุบาลบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ที่ได้กรุณาตรวจและให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยอย่างดียิ่ง จนทำให้การวิจัยสำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์

ขอขอบคุณเพื่อนนักศึกษา รุ่นที่ 5 ศูนย์ประโคนชัย สาขาหลักสูตรและการสอนทุกท่าน รวมทั้งผู้บริหาร คณะครู โรงเรียนบ้านหนองแวง โรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่ ที่ให้ความช่วยเหลือให้กำลังใจเป็นอย่างดีและให้ความอนุเคราะห์ผู้วิจัยใช้สถานที่ในการทดลองและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ ตลอดจนขอขอบคุณนักเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการวิจัยในครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณคณาจารย์ คณาจารย์ ควงมณี เด็กหญิงมณิสรา ควงมณี และเด็กชายวิศรุต ควงมณี ที่ให้กำลังใจและให้การสนับสนุนเป็นอย่างดีมาโดยตลอด

ประ โยชน์และคุณค่าอันพึงเกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอขอบเป็นเครื่องบูชาและตอบแทนพระคุณบิดา มารดา ทุกคนในครอบครัว และขอระลึกถึงพระคุณของครูอาจารย์ที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้ให้แก่ผู้วิจัยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

เต็มดวง ควงมณี

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
สมมุติฐานของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
หลักสูตรและการสอนภาษาไทย.....	8
การอ่าน.....	16
การเขียนสะกดคำ.....	24
แผนการจัดการเรียนรู้.....	30
แบบฝึกทักษะ.....	35
แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ.....	45
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	48
งานวิจัยในประเทศ.....	48
งานวิจัยต่างประเทศ.....	51
3 วิธีดำเนินการวิจัย	53
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	53
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	53
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	64
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	66
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	67

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	73
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	73
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	73
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	74
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	82
	ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	82
	สมมุติฐานของการวิจัย.....	82
	วิธีดำเนินการวิจัย.....	83
	สรุปผลการวิจัย.....	85
	อภิปรายผลการวิจัย.....	85
	ข้อเสนอแนะ.....	89
	ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้.....	89
	ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป.....	90
	บรรณานุกรม.....	91
	ภาคผนวก.....	99
	ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ.....	100
	ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือ.....	104
	ภาคผนวก ค แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	107
	ภาคผนวก ง แผนการจัดการเรียนรู้.....	113
	ภาคผนวก จ แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่าน และการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	142

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก ฉ แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	197
ภาคผนวก ช ค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (B) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 40 ข้อ.....	199
ภาคผนวก ซ ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญ.....	201
ภาคผนวก ฌ ผลการประเมินแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยผู้เชี่ยวชาญ.....	207
ภาคผนวก ฉ ผลการประเมินแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยผู้เชี่ยวชาญ.....	213
ภาคผนวก ฎ การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	216
ภาคผนวก ฏ คะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคะแนนการทำแบบฝึกทักษะแต่ละชุดของกลุ่มตัวอย่าง.....	221
ประวัติย่อของผู้วิจัย	225

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 คำยากที่นักเรียนเขียนตามคำบอกแต่ละครั้ง จำนวน 150 คำ.....	55
2 คำที่นักเรียนเขียนผิดร้อยละ 60 ขึ้นไปมาเรียงลำดับคำยาก จำนวน 100 คำ.....	56
3 แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pretest – Posttest Design.....	64
4 กำหนดการสอนซ่อมเสริม โดยใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	65
5 ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนการทำแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	74
6 ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการทำแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	75
7 ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 E_1/E_2 ตามเกณฑ์ 80/80.....	76
8 เปรียบเทียบประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 E_1/E_2 กับเกณฑ์ 80/80.....	77
9 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและร้อยละของคะแนนผลสัมฤทธิ์จากการทำแบบทดสอบก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	78
10 เปรียบเทียบความแตกต่าง คะแนนก่อนและหลังใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากการทำแบบทดสอบจำนวน 30 ข้อ คะแนนเต็ม 30 คะแนน.....	79

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
11	ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	80
12	เปรียบเทียบค่าสัดส่วนจำนวนนักเรียนที่มีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4..กับเกณฑ์มาตรฐานร้อยละ 80.....	81
13	ค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (B) รายชื่อของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 40 ข้อ	200
14	ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก โดยใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน.....	205
15	ผลการประเมินแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน.....	211
16	ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน.....	214
17	ผลการหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากการทดลองภาคสนาม.....	217
18	ผลการหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากกลุ่มตัวอย่าง.....	219

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
19 ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากกลุ่มตัวอย่าง.....	222
20 ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการทำแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากกลุ่มตัวอย่าง.....	223

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยมีความสำคัญในฐานะเป็นภาษาประจำชาติ เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร และเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ ซึ่งแสดงถึงเอกลักษณ์ของชาติไทยมาช้านาน เป็นภาษาที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารให้คนไทยทั้งประเทศเข้าใจได้ตรงกัน ถึงแม้ว่าในแต่ละท้องถิ่นจะมีภาษาที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นที่เรียกว่า “ภาษาถิ่น” สำหรับใช้สื่อสารภายในท้องถิ่นของคนให้เกิดการสื่อความหมาย ภาษาไทยเป็นภาษาเดียวที่คนไทยทั่วทุกภาค สามารถใช้ในการติดต่อสื่อสารกันได้ ผู้ที่มีความรู้ภาษาไทยดีเท่านั้น จึงจะสามารถนำความรู้ไปใช้ในการศึกษาและการดำเนินชีวิตที่ดีในสังคมปัจจุบัน นอกจากนี้ภาษาไทยยังเป็นสื่อที่แสดงถึงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณีและสุนทรียภาพ โดยบันทึกเป็นวรรณคดี วรรณกรรม อันล้ำค่าซึ่งควรค่าแก่การอนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป ดังนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่คนไทยทุกคนจะต้องศึกษาและฝึกฝนจนเกิดทักษะเพื่อใช้ในชีวิตจริงได้อย่างถูกต้อง ดังพระราชดำรัสในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราชครอนหนึ่งความว่า “ภาษาทั้งหลายเป็นเครื่องมือของมนุษย์ชนิดหนึ่ง คือ เป็นทางสำคัญแสดงความคิดเห็นอย่างหนึ่ง เป็นสิ่งสวยงามอย่างหนึ่ง เช่น ในทางวรรณคดี เป็นต้น ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องรักษาไว้ให้ดี” (กรมวิชาการ, 2545 : 6)

ด้วยความสำคัญของภาษาไทยดังกล่าว หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 จึงกำหนดให้ภาษาไทยอยู่ในกลุ่มทักษะที่เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ มีจุดประสงค์ให้นักเรียนเรียนภาษาไทย เพื่อเป็นเครื่องมือในการใช้ประโยชน์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันอันได้แก่ การติดต่อสื่อสาร การแสวงหาความรู้ ความเพลิดเพลินและการประกอบอาชีพ สำหรับการจัดการกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยให้บรรลุจุดประสงค์ของหลักสูตรและมีคุณภาพนั้น จำเป็นต้องฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กันทั้งทักษะการรับเข้ามาคือ การอ่านและการฟัง และทักษะการถ่ายทอดออกไปคือ การพูดและการเขียน โดยเฉพาะทักษะการอ่านและทักษะการเขียนนับว่าเป็นทักษะที่มีความจำเป็นที่ใช้ในการรับสารและส่งสาร เพราะโลกในยุคปัจจุบันเป็นโลกแห่งข้อมูลข่าวสารที่ขบ่โลกให้เล็กลง โลกของการศึกษาจึงมิได้จำกัดอยู่ภายในห้องเรียนเท่านั้น การอ่านและการเขียนเป็นกระบวนการสำคัญยิ่งในการพัฒนาในยุคโลกไร้พรมแดน

การอ่านเป็นทักษะการรับสารจากสื่อที่เป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อรับรู้เรื่องราวต่าง ๆ เป็นทักษะที่สำคัญและใช้มากในชีวิตประจำวัน เพราะเป็นทักษะที่ใช้แสวงหาสรรพวิทยาการ เพื่อการดำรงชีวิต การสร้างความสำเร็จในชีวิตและการพัฒนาสติปัญญาความสามารถให้เจริญก้าวหน้า ในชีวิตมากขึ้น โลกปัจจุบันได้ก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็วทั้งด้านวัตถุดิบวิทยาการ การอ่านหนังสือ เป็นวิธีหนึ่งที่มนุษย์ได้รับข้อมูลข่าวสารความก้าวหน้าของโลกได้เป็นอย่างดี ผู้ที่มีนิสัยรักการอ่าน และมีทักษะในการอ่าน ย่อมแสวงหาความรู้และศึกษาเล่าเรียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่าน ไปใช้ในการพูดและการเขียนได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับ สุจริต เพ็ชรขอบ และสายใจ อินทร์ทรัพย์ (2538 : 98) กล่าวไว้ว่า “ทักษะการอ่าน เป็นทักษะที่สำคัญและใช้มาก ในชีวิตประจำวัน เพราะเป็นทักษะที่ใช้ในการแสวงหาสรรพวิทยาต่าง ๆ เพื่อความบันเทิงและ การพักผ่อนหย่อนใจ ผู้ที่มีนิสัยรักการอ่านและมีทักษะ ในการอ่าน ย่อมแสวงหาความรู้และศึกษา เล่าเรียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่าน ไปใช้ในการพูดและการเขียน ได้เป็นอย่างดี”

ส่วนการเขียนสะกดคำนั้นถือว่าเป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญยิ่งอีกอย่างหนึ่ง เพราะเป็น การใช้สัญลักษณ์แทนเสียงพูด เพื่อถ่ายทอดความรู้สึกรู้สึกนึกคิดเรื่องราวต่าง ๆ ดังนั้นการเขียน สะกดคำจึงมีความสำคัญต่อการเขียนเป็นอย่างมาก เพราะเป็นพื้นฐานที่จำเป็นของการเขียน อย่างหนึ่ง นักเรียนจะต้องรู้จักสะกดคำให้ถูกต้องก่อน จึงจะสามารถเขียนประโยคและเรื่องราวได้ และถือว่าเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมได้อีกวิธีหนึ่ง นอกจากนี้การเขียน สะกดคำยังเป็นทักษะพื้นฐาน ในการแสดงออกที่สำคัญในการเรียนการสอนเกือบทุกวิชาเพราะต้อง อาศัยการจดบันทึกเพื่อรวบรวมหรือสรุปเรื่องราวที่ได้ยิน ได้ฟังเพื่อเขียนหรือตอบปัญหา สอดคล้องกับ กระทรวงศึกษาธิการ (2546 : 1) ได้กล่าวไว้ว่า “การเขียนสะกดคำให้ถูกต้องจะช่วย ให้การสื่อความหมายมีประสิทธิภาพ ถ้านักเรียนเขียนสะกดคำผิดจะทำให้การสื่อความหมายผิด ไปด้วยและส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ไม่เป็นไปตามที่ประสงค์”

จะเห็นได้ว่าทั้งทักษะการอ่านและการเขียนต่างก็เป็นปัจจัยส่งเสริมซึ่งกันและกัน กล่าวคือผู้ที่เขียนถูกต้องชัดเจนก็จะเป็นผู้ที่มีความสามารถในการอ่านด้วย ซึ่งทักษะการอ่านและ การเขียนต่างก็มีส่วนสัมพันธ์กันอย่างสูงกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพราะการอ่านเป็น เครื่องมือพื้นฐานที่นักเรียนใช้เรียนรู้เรื่องราวต่าง ๆ ผลการเรียนนั้นย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถใน การอ่านและในขณะที่เดียวกันการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ก็ต้องอาศัยทักษะการเขียนเป็นเครื่องมือ ในการสื่อสารความหมาย การเขียนคำที่ถูกต้องจะช่วยให้การสื่อความหมายมีประสิทธิภาพ แต่ถ้า เขียนผิดก็จะทำให้การสื่อความหมายผิดไปด้วย

ถึงแม้ว่าทักษะทางการอ่านการเขียนจะมีความสำคัญอย่างยิ่งดังที่ได้กล่าวมาแล้ว แต่ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาวิชาภาษาไทย ในระดับจังหวัดบุรีรัมย์ที่ผู้วิจัยปฏิบัติงานอยู่พบปัญหา การจัดการเรียนการสอนของครูในจังหวัดบุรีรัมย์ว่า อยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจ กล่าวคือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในวิชาภาษาไทย โดยภาพรวมทั้งจังหวัดอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน คือมีคะแนนเฉลี่ยเพียงร้อยละ 44 คะแนน (สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์, 2545 : 170) นอกจากนี้ยังมีรายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ (NT) โรงเรียนบ้านหนองแวง ในปีการศึกษา 2549 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในวิชาภาษาไทย มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 63.33 ส่วนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 31.25 และในระดับเขตพื้นที่ การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 มีการสรุปผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 ปีการศึกษา 2549 มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 37.53 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2, 2549 : 47) สำหรับค่าเฉลี่ยในระดับโรงเรียนบ้านหนองแวง เพียงร้อยละ 54.26 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ ที่ต่ำมากไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่ทางโรงเรียนตั้งไว้ คือร้อยละ 65 จากผลการประเมินในทุกระดับ จะเห็นว่านักเรียนมีระดับคะแนนค่อนข้างต่ำ และทักษะที่เป็นปัญหา คือทักษะด้านการอ่านและ การเขียน จากข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและปัญหาในการจัดการเรียนการสอนในกลุ่มสาระ ภาษาไทยในภาพรวม ประกอบกับประสบการณ์ในการสอนภาษาไทยมาตลอดระยะเวลา 13 ปี ทำให้ทราบปัญหาที่เป็นปัจจัยสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย ในหลาย ๆ ด้าน โดยเฉพาะด้านการอ่านและการเขียน ถือเป็นพื้นฐานสำคัญที่นำไปสู่การเรียนรู้ด้านอื่น ๆ พบ สาเหตุว่านักเรียนส่วนใหญ่อ่านและเขียนคำไม่ถูกต้อง อาจจะเป็นเพราะว่านักเรียนขาดความรู้และ ทักษะพื้นฐานทางภาษา อันได้แก่ การอ่านและการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด คำควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ คำควบกล้ำ คำที่มีตัวกรันต์ คำที่ไม่ประวิสรรชนีย์ คำที่มีรร (ร หัน) และคำที่มาจากภาษาต่างประเทศ ซึ่งกลุ่มคำเหล่านี้เมื่อสังเกตจะพบว่ามีหลักเกณฑ์ทางภาษา ค่อนข้างยาก

จากสภาพและปัญหาการเรียนภาษาไทยดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยมีความเชื่อว่าการที่นักเรียน จะอ่านหรือเขียนให้ถูกต้องได้นั้น จำเป็นต้องมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ทางภาษา ในเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้เป็นอย่างดี ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเพื่อหาแนวทางใน การแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยการสร้างแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่าน และการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ขึ้น เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาทักษะด้านการอ่าน และการเขียนสะกดคำในเรื่องต่าง ๆ ที่นักเรียนมีปัญหา โดยรวบรวมคำยากในบทเรียนที่ได้พบจาก การเรียนการสอน มาจัดทำเป็นแบบฝึกทักษะให้มีรูปแบบที่น่าสนใจ มีกิจกรรมการฝึกปฏิบัติ

ที่หลากหลายเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจไม่เกิดความเบื่อหน่าย จัดเนื้อหาของแบบฝึกให้เหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของผู้เรียน โดยหวังว่าแบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นนี้ จะเป็นเครื่องมือที่จะช่วยในการพัฒนาด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพและทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยสูงขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

สมมุติฐานของการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หลังการใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สูงกว่าก่อนเรียน
3. นักเรียนร้อยละ 80 มีความพึงพอใจต่อการใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 อยู่ในระดับมาก

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีประสิทธิภาพ
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองแวง ได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก
3. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนในการพัฒนาและ การใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนในกลุ่ม ตำบลโนนเจริญ อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุขมนตรี เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 141 คน จาก 6 ห้องเรียน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองแวง อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุขมนตรี เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 15 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การเรียนด้วยแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2.2.2 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองจัดกิจกรรม โดยใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ควบคู่กับแผนการจัดการเรียนรู้ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 ตั้งแต่ 7 มกราคม 2551 ถึง 31 มกราคม 2551 ระยะเวลาในการทดลอง จำนวน 10 ชั่วโมง ไม่รวมเวลาทดสอบก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะ

4. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง เป็นคำยากในหนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ชุด ภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที และวรรณคดีลำนำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 100 คำ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แบบฝึกทักษะ หมายถึง แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 10 ชุด
2. การเขียนสะกดคำ หมายถึง การเขียนประสมคำ โดยจัดเรียงลำดับพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ภายในคำ โดยใช้คำจากหนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ชุด ภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที และวรรณคดีลำนํ้า กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 100 คำ
3. คำยาก หมายถึง คำที่นักเรียนมักจะอ่านและเขียนสะกดคำไม่ถูกต้องอยู่เสมอๆ โดยนักเรียนอ่านและเขียนผิดร้อยละ 60 ขึ้นไป
4. แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อทดลองใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก จำนวน 10 แผน
5. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ทดสอบก่อนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก เป็นข้อสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ
6. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก
7. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึทางบวกหรือความชอบของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก
8. เกณฑ์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
 - 80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละจากการทำแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยากระหว่างเรียน
 - 80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทุกคนหลังจากฝึกทักษะสิ้นสุดลง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองแวง อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. หลักสูตรและการสอนภาษาไทย
 - 1.1 หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 - 1.2 แนวทางการสอนภาษาไทย
2. การอ่าน
 - 2.1 ความหมายของการอ่าน
 - 2.2 ความสำคัญของการอ่าน
 - 2.3 จุดมุ่งหมายของการอ่าน
 - 2.4 องค์ประกอบของการอ่าน
 - 2.5 ข้อบกพร่องของการอ่านและแนวทางแก้ไข
3. การเขียนสะกดคำ
 - 3.1 ความหมายของการเขียนสะกดคำ
 - 3.2 ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ
 - 3.3 สาเหตุและผลเสียของการเขียนสะกดคำผิด
 - 3.4 หลักการสอนเขียนสะกดคำ
4. แผนการจัดการเรียนรู้
 - 4.1 ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้
 - 4.2 ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้
 - 4.3 ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี
 - 4.4 ประเภทของแผนการจัดการเรียนรู้
 - 4.5 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้
5. แบบฝึกทักษะ
 - 5.1 ความหมายของแบบฝึกทักษะ
 - 5.2 ความสำคัญและประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ

- 5.3 ลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี
- 5.4 ทฤษฎีและหลักจิตวิทยาที่เกี่ยวกับแบบฝึกทักษะ
- 5.5 หลักในการสร้างแบบฝึกทักษะ
- 5.6 วิธีหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ
6. แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ
 - 6.1 ความหมายของความพึงพอใจ
 - 6.2 ทฤษฎีความพึงพอใจ
 - 6.3 การวัดความพึงพอใจ
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 7.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรและการสอนภาษาไทย

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

กรมวิชาการ ได้จัดทำหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อเป็นแนวทางสำหรับสถานศึกษาสามารถออกแบบการเรียนการสอนและจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องตามกรอบของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

1. ความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

กรมวิชาการ (2545 : 3-6) กล่าวถึงความสำคัญของภาษาไทยไว้ว่า ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร ทำให้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ เพิ่มประสบการณ์ เป็นสื่อที่แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณีและสุนทรียภาพ โดยบันทึกเป็นวรรณคดีอันล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ เพื่ออนุรักษ์ให้สืบสานคงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป ภาษาไทยจึงมีความสำคัญ จำเป็นที่คนไทยทุกคนจะต้องศึกษาและฝึกฝนจนเกิดทักษะเพื่อใช้ติดต่อระหว่างชนในชาติ ความต้องการกับผู้อื่นได้ด้วยการฟัง การอ่านและการดู ในที่นี้จะได้ประมวลความสำคัญของภาษาไทยบางประการดังนี้

1.1 ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เมื่อคนเรามีความคิด ความรู้สึก มีอารมณ์ มีความต้องการ จึงมีความต้องการที่จะถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก เราก็จะใช้ภาษาในการสื่อความหมายไปสู่คนอื่นได้โดยการพูด การเขียน รวมทั้งใช้ภาษาทำความเข้าใจเรื่องราวด้านความคิด ความรู้สึก ความต้องการ กับผู้อื่นได้ด้วยการฟัง การอ่านและการดู

1.2 ภาษาเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ ความรู้และประสบการณ์อันมีคุณค่าของ บรรพบุรุษ ได้บันทึกและบอกเล่าต่อ ๆ กันมา คนรุ่นหลังสามารถแสวงหาความรู้เหล่านั้นได้โดย การฟัง การอ่าน และการดูจากบุคคล จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ภาษาจะช่วยพัฒนาสติปัญญา กระบวนการคิด การวิเคราะห์ การวิจารณ์ จนเกิดเป็นคนรุ่นใหม่ ภาษายังเป็นเครื่องมือในการรับ และถ่ายทอดวัฒนธรรม ค่านิยม คุณธรรม และจริยธรรมที่พึงประสงค์จากคนรุ่นก่อนและจากสังคม เพื่อปลูกฝังและหล่อหลอมให้เป็นผู้มีคุณลักษณะที่เหมาะสมตามที่สังคมคาดหวัง

1.3 เป็นเครื่องมือเสริมสร้างความเข้าใจอันดีต่อกัน การอยู่ร่วมกันเป็นสังคมที่มี สันติสุขนั้น สมาชิกมีความเข้าใจอันดีต่อกัน การใช้ภาษาสื่อความหมายให้ชัดเจนย่อมจะก่อให้เกิด ความเข้าใจที่ดีต่อกัน เกิดความร่วมมือของคนในสังคม ไม่สร้างปัญหาและความแตกแยกในสังคม และอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

1.4 ภาษาเป็นเครื่องมือสร้างเอกภาพของชาติ สังคมจะเป็นปึกแผ่นมั่นคงเจริญ คนในสังคมจะต้องมีความผูกพันต่อกันเป็นพวกพ้องเดียวกัน เพราะคนไทยมีภาษาไทยเป็น ภาษากลางยึดเหนี่ยวผูกพันให้เป็นเชื้อชาติเดียวกัน เกิดความเป็นเอกภาพของชาติ เป็นพลังทำให้เกิด ความปรองดองและร่วมมือกันที่จะพัฒนาชาติไทยให้เจริญก้าวหน้ามั่นคงต่อไป

1.5 ภาษาไทยเป็นเครื่องมือช่วยจรรโลงใจ เป็นธรรมชาติของมนุษย์ที่ต้องการได้รับความ จรรโลงใจในชีวิตอยู่เสมอ เช่น วัยเด็กก็ต้องการเสียงแห่งกล่อม เมื่อโตขึ้นฟังเสียงเพลง ฟังนิทาน นิยาย บทกวี บันเทิงคดี คำอวยพร สุภาษิต ฯลฯ ซึ่งผู้ประพันธ์ได้เลือกสรรถ้อยคำ อันประณีตไพเราะ และมีข้อคิดลึกซึ้งซึ่งเป็นภาษาเรียงร้อยให้เกิดความจรรโลงใจแก่ผู้อ่านและผู้ฟัง สรุปได้ว่า ภาษาไทยมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ที่คนไทยจะต้องเรียนรู้และใช้ทักษะการฟัง การดู การอ่าน การพูดและการเขียนให้ดี มีประสิทธิภาพ เพื่อความสามารถในการสื่อสาร สร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันกับคนในชาติ รวมทั้งได้ร่วมอนุรักษ์ความเป็นไทยใน ฐานะภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์และเป็นวัฒนธรรมของชาติ

2. คุณภาพของผู้เรียน

กรมวิชาการ (2545 : 9-13) กล่าวถึงคุณภาพของผู้เรียนเมื่อจบหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ไว้ว่า

- 2.1 สามารถใช้ภาษาสื่อสารได้อย่างดี
- 2.2 สามารถอ่าน เขียน ฟัง ดู และพูด ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 2.3 มีความคิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีเหตุผล และคิดเป็นระบบ
- 2.4 มีนิสัยรักการอ่าน การเขียน การแสวงหาความรู้และใช้ภาษาในการพัฒนาตน และสร้างสรรค์งานอาชีพ

2.5 ตระหนักในวัฒนธรรมการใช้ภาษาและความเป็นไทย ภูมิใจและชื่นชมใน
วรรณคดีและวรรณกรรมซึ่งเป็นภูมิปัญญาของคนไทย

2.6 สามารถนำทักษะทางภาษามาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ
และถูกต้องตามสถานการณ์และบุคคล

2.7 มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และสร้างความสามัคคีในความเป็นชาติไทย

2.8 มีคุณธรรม จริยธรรม วิสัยทัศน์ โลกทัศน์ที่กว้างไกลและลึกซึ้ง

สรุปได้ว่า หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นหลักสูตร
ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถใช้ทักษะการอ่าน เขียน ฟัง ดู และพูดเพื่อการสื่อสาร ได้อย่างมี
ประสิทธิภาพและต่อเนื่องกันทุกช่วงชั้นรวมทั้งมีคุณธรรม จริยธรรม วิสัยทัศน์ โลกทัศน์
ที่กว้างไกลและลึกซึ้ง

3. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

กรมวิชาการ (2545 : 17-30) กล่าวถึง สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ไว้ 5 สาระ

6 มาตรฐานการเรียนรู้ โดยสาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กำหนด
สัญลักษณ์แทนภาษาไทย คือ “ท” ดังนี้

สาระที่ 1 : การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 : ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด ไปใช้ตัดสินใจ
แก้ปัญหาและสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 : การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 : ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ
และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงาน การศึกษาค้นคว้า
อย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 : การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 : สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้
ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 : หลักการใช้ภาษา

มาตรฐาน ท 4.1 : เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของ
ภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

มาตรฐาน ท 4.2 : สามารถใช้ภาษาแสวงหาความรู้ เสริมสร้างลักษณะนิสัย
บุคลิกภาพ และความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรม อาชีพ สังคม และชีวิตประจำวัน

สาระที่ 5 : วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 : เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทย
อย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

4. กระบวนการเรียนรู้ภาษาไทย

กรมวิชาการ (2545 : 22 – 24) กล่าวถึง การจัดการเรียนรู้ให้บรรลุตามมาตรฐาน
การเรียนรู้ภาษาไทย ผู้สอนจะต้องศึกษาวิเคราะห์ จุดหมายของหลักสูตร และมาตรฐานการเรียนรู้
ภาษาไทย รวมทั้งเอกสารประกอบหลักสูตรที่เกี่ยวข้อง เพื่อวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ใน
ส่วนของบทบาทของผู้สอนจะต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจากผู้ออกความรู้แก่ผู้เรียนเป็น
ผู้สนับสนุนเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีความหมายแก่ผู้เรียน โดยดำเนินการ ดังนี้

4.1 เลือกรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้สอนต้องเลือกรูปแบบการจัดกิจกรรม
การเรียนรู้ที่หลากหลาย และเหมาะสมกับผู้เรียน เช่น กิจกรรมการเรียนรู้แบบทดลอง
แบบโครงงาน แบบศูนย์การเรียน แบบสืบสวนสอบสวน แบบอภิปราย แบบสำรวจ และ
แบบร่วมมือ เป็นต้น

4.2 คิดค้นเทคนิคกลวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้สอนสามารถคิดค้นรูปแบบ
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบอื่น ๆ และนำมาใช้ได้อย่างเหมาะสมกับปัจจัยต่าง ๆ เช่น ความรู้
ความสามารถด้านเนื้อหา ความสนใจและวัยของผู้เรียน ความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้
แต่ละช่วงชั้น เวลา สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสภาพแวดล้อมของโรงเรียนและชุมชน

4.3 จัดกระบวนการเรียนรู้ การจัดกระบวนการเรียนรู้มีหลายรูปแบบ ผู้สอน
สามารถเลือกนำมาใช้หรือปรับใช้ โดยคำนึงถึงสภาพและลักษณะของผู้เรียน เน้นให้ผู้เรียนฝึก
ปฏิบัติตามกระบวนการเรียนรู้อย่างมีความสุข ดังนี้

4.3.1 การจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน เป็นการจัดประสบการณ์ตรงให้ผู้เรียนได้
ปฏิบัติเหมือนกับการทำงานในชีวิตจริง ให้รู้วิธีการแก้ปัญหาด้วยตนเองอย่างเป็นระบบ รู้จักวิธี
การวางแผน คิดวิเคราะห์ ประเมินผลการปฏิบัติงานได้ด้วยตนเอง และฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตาม
ลักษณะของโครงงานเป็นเรื่องของการศึกษา ค้นคว้าทดลอง ตรวจสอบ สมมติฐาน โดยอาศัย
การศึกษาค้นคว้า ใช้ทักษะกระบวนการ

4.3.2 การจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ เป็นวิธีการหรือ
พฤติกรรมที่จะช่วยให้การดำเนินงานเป็นกลุ่มเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ คือ ได้ผลงาน
ความรู้สึก และความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้ร่วมงาน ลักษณะของการสอนแบบนี้เน้นผู้เรียน
เป็นสำคัญ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้อย่างทั่วถึง ยึดกลุ่มเป็นแหล่ง
ความรู้ที่สำคัญ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ปรึกษาหารือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ช่วยให้

เกิดการเรียนรู้พฤติกรรมของตนเองและผู้อื่น ผู้เรียนค้นหาคำตอบได้ด้วยตนเองจนสามารถนำความรู้ ความเข้าใจจากการปฏิบัติงาน ไปใช้ในชีวิตประจำวันและอยู่ในสังคมได้อย่างสันติสุข

4.3.3 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความคิด มีวิธีการหลากหลาย วิธีการหนึ่ง คือการใช้คำถาม การตั้งคำถาม

กิจกรรมที่พัฒนาทักษะความคิดในการเรียนรู้ภาษาไทย ผู้สอนจะต้องใช้คำพูดและวิธีการต่าง ๆ กระตุ้นให้นักเรียนคิดลงมือปฏิบัติ ประเมิน ปรับปรุง แก้ไข พัฒนางานของตนเอง มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน เช่น กิจกรรมการอภิปราย การวิเคราะห์ การวิจารณ์ การค้นคว้า การทำโครงการ ฯลฯ นอกจากนี้ผู้สอนยังต้องสอดแทรกคุณธรรมในกระบวนการคิดควบคู่ไปด้วย เช่น ความรับผิดชอบ ความอดทน ความเพียรพยายาม นอกจากนี้ควรจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนใช้ความคิดอย่างมีวิจารณญาณในการแก้ปัญหา การตัดสินใจ การวางแผนดำเนินชีวิตในอนาคต เพื่อให้อยู่ในสังคมที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างมีความสุข

4.3.4 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ครู ผู้บริหาร ผู้ปกครอง ตลอดจนชุมชนมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทย เพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมร่วมกัน เพื่อให้ผู้เรียนมีสมรรถภาพในการใช้ภาษาทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ด้วยการจัดกิจกรรมในห้องเรียน ในโรงเรียนและชุมชน เช่น การเล่าเรื่อง การอภิปราย การวิจารณ์ การโต้เถียง การคัดลายมือ การเขียนเรียงความ การทำโครงการ การประกวดการอ่าน การศึกษาค้นคว้า การแข่งขันตอบคำถาม การอ่านทำนองเสนาะ

4.3.5 การพัฒนาการเรียนรู้หลักการใช้ภาษา จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจธรรมชาติของภาษาและวัฒนธรรมการใช้ภาษาไทยเกิดความตระหนักว่าภาษามีความสำคัญและมีพลัง กิจกรรม การพัฒนาการเรียนรู้หลักการทางภาษา จำเป็นต้องจัดควบคู่และสัมพันธ์กับกิจกรรมพัฒนาทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารทุกกิจกรรม

4.3.6 การพัฒนาการเรียนรู้วรรณคดีและวรรณกรรม เป็นการเรียนรู้เรื่องราวที่สะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตของคนไทยในยุคสมัยต่าง ๆ และเป็นการปลูกฝังให้ผู้เรียนเกิดความซาบซึ้งในสุนทรียภาพของภาษาไทยเพื่อประโยชน์ในการดำรงชีวิต โดยปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับสังคมปัจจุบัน การจัดกิจกรรมจึงควรเน้นให้ผู้เรียนใช้ทักษะภาษาเพื่อเรียนรู้เนื้อหาสาระด้วยการอ่านพิจารณา วิเคราะห์ วิจารณ์ ประเมินค่าวรรณกรรมและวรรณคดีอย่างมีเหตุผล มีการนำเสนอความเข้าใจ ความซาบซึ้ง ข้อคิดและประโยชน์ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การรายงาน การจัดแสดง การสร้างสรรค์วรรณกรรมทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง ฯลฯ ทั้งนี้จะเกิดผลทำให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่านและการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเป็นแนวทางในการผลิตผลงานเพื่อพัฒนาตนเองและสังคม

4.3.7 การพัฒนาการเรียนรู้ภูมิปัญญาทางภาษา ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจวิถีชีวิตและ ศิลปะการใช้ภาษาของคนในท้องถิ่น การจัดกิจกรรมจำเป็นต้องให้ผู้เรียนใช้ทักษะทางภาษา เพื่อการเรียนรู้ เช่น การสัมภาษณ์ การรายงาน การทำโครงการ การจัดแสดง เป็นต้น โรงเรียน และชุมชนจะต้องร่วมกันจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น เพื่ออนุรักษ์และพัฒนา ภูมิปัญญาทางภาษา

สรุปได้ว่า กระบวนการเรียนรู้เป็นเทคนิค วิธีการหรือรูปแบบที่จะทำให้ผู้เรียนมีความรู้ และทักษะตามที่หลักสูตรต้องการ ดังนั้นผู้สอนจะต้องตระหนักในความสำคัญของการศึกษา เรียนรู้เทคนิคกระบวนการต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องและเลือกใช้อย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึงวัย ประสบการณ์และความพร้อมของผู้เรียน ตลอดจนความต้องการของชุมชนท้องถิ่นที่ผู้เรียนอาศัยอยู่

แนวทางการสอนภาษาไทย

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดทำหนังสือ ชุด พื้นฐานภาษา สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เล่ม 1 และ เล่ม 2 ตามหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้เสนอแนะการสอนภาษาไทยว่าควรควรดำเนินการ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2547 : 1-3)

1. การสร้างประสบการณ์พื้นฐานการอ่าน ครูให้นักเรียนดูภาพในหนังสือเรียน พูดย่อคำ ที่เกี่ยวข้องกับภาพ แล้วอ่านคำหรือประโยคจากภาพ สนทนาเกี่ยวกับภาพเพื่อให้รู้ความหมายและ อ่านคำตามภาพ

2. การฝึกอ่านเนื้อหาจากบทเรียน มีขั้นตอนการสอน ดังนี้

2.1 อ่านคำใหม่ในบทเรียน อ่านคำใหม่ตามครูเป็นกลุ่มและรายบุคคล ด้วยบัตรคำ หรือครูเขียนคำบนกระดาน แล้วอ่านคำใหม่ในบทเรียนจากหนังสือ โดยให้นักเรียนจับคู่กันอ่าน หรืออ่านเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน ให้เล่นทายคำอ่าน นักเรียนหรือครูบอกคำ นักเรียนคนอื่นชี้คำใน หนังสือให้ถูกต้องโดยนักเรียนและครูช่วยกันตรวจสอบ การใช้คำให้ถูก นักเรียนคัดคำใหม่ลงใน สมุด การอ่านกับการเขียนจะต้องทำควบคู่กันไปเสมอ

2.2 อ่านเรื่องในบทเรียน ให้นักเรียนตั้งจุดมุ่งหมายการอ่านก่อน จะอ่านเพื่อตอบ คำถามหรือจับใจความ หรืออ่านเพื่อจะวาดภาพหรือเขียนสรุปความ ดูภาพในบทเรียนแล้วสนทนา สร้างประสบการณ์พื้นฐานการอ่านในเนื้อเรื่องที่จะอ่าน ให้อ่านเรื่องจากหนังสือโดยอ่านในใจและ ทำกิจกรรมตามจุดมุ่งหมาย

2.3 กิจกรรมหลังอ่าน คัดคำ คัดประโยค เขียนคำบอก ทำแบบฝึกหัด เขียนใจความ สำคัญ เขียนสรุปเรื่อง อภิปรายเรื่อง อ่านออกเสียงในบทเรียน เล่นบทบาทสมมติ ทำสมุดภาพคำ อ่านแล้วเล่าเรื่อง อ่านหนังสือเพิ่มเติม เล่นเกมการจำคำ เช่น เกมไขว้ เกมหาคำอ่าน ครูควรให้

นักเรียนอ่านและเขียนอยู่เสมอ สะกดคำปากเปล่าหรือพูดสะกดคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา ตัวสะกด ส่วนคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดไม่ใช้การสะกดคำแต่ให้อ่านเป็นคำ สังเกตคำว่า พยัญชนะตัวใดเป็นตัวสะกด รู้ความหมายของคำจากภาพ คัดคำเขียนคำบ่อย ๆ และนำคำ แต่งประโยค เขียนประโยค

3. การอ่านสะกดคำ ในหนังสือเรียนมีแบบฝึกสะกดคำ การสะกดคำจะช่วยให้ นักเรียนอ่านคำได้ด้วยตนเองเมื่อพบคำใหม่ และเป็นการฝึกอ่านคำให้แม่นยำ และเขียนคำได้ถูกต้อง เมื่อ นักเรียนสะกดคำได้ถูกต้อง อ่านคำได้แล้ว ครูให้นักเรียนเล่นเกม เช่น ครอบอกคำ นักเรียนชี้คำ หาคำในบทเรียนว่ามีคำที่บอกก็คำ คัดคำลงสมุด หลังจากสะกดคำ จำคำได้แม่นยำแล้วไม่ควรให้ สะกดอีก ถ้านักเรียนอ่านได้แล้วครูไม่ควรให้นักเรียนอ่านไปสะกดคำไป นอกจากอ่านคำไม่ได้จึง ใช้สะกดคำ ครูส่งเสริมให้นักเรียนอ่านเป็นคำโดยไม่สะกดคำ ครูควรจัดเวลาให้นักเรียนฝึกสะกด คำด้วยตัวเองให้มาก เพื่อรู้กฎเกณฑ์การสะกดคำและอ่านตามลำพังให้มากขึ้นและครูตรวจสอบ การอ่านของนักเรียนทีละคน

ขั้นตอนการสอนสะกดคำ

1. เห็นรูปคำ
2. สะกดคำอ่าน
3. พูดสะกดคำให้คล่องปาก
4. ฝึกสะกดคำด้วยตนเอง ฝึกสะกดคำกับเพื่อน กับครู
5. เขียนคำบอกโดยครอบอกคำเขียน นักเรียนสะกดคำในใจ เขียนลงสมุด แล้ว

ตรวจสอบคำจากหนังสือ

วิธีการสอนสะกดคำ มีหลายวิธี ดังนี้

1. วิธีสอนสะกดตามเสียง เพื่อสะกดคำอ่านได้ถูกต้อง จะใช้สะกดคำตามเสียงของคำโดย สะกดคำวิธีใดวิธีหนึ่งก็ได้ ดังนี้

ตา	สะกดว่า	ตอ-ฮา-ตา
ตาม	สะกดว่า	ตอ-ฮา-ตา-ตา-มอ-ตาม
ป่า	สะกดว่า	ปอ-ฮา-ปา-ปา-โท-ป่า
	หรือ	ปอ-ฮา-ปา-โท-ป่า
	หรือ	ปอ-ฮา-ปา-ไม้โท-ป่า
กึ่ง	สะกดว่า	กอ-อิ-กิ-เอก-งอ-กึ่ง
	หรือ	กอ-อิ-งอ-กึ่ง-กึ่ง-เอก-กึ่ง
หมา	สะกดว่า	หอ-มอ-หมอ-หมอ-ฮา-หมา

หมาย	สะกดว่า	หอ-มอ-หมอ-หมอ-ฮา-ขอ-หมาย
หม้าย	สะกดว่า	หอ-มอ-หมอ-หมอ-ฮา-ขอ-หมาย-โท-หม้าย
กร้า	สะกดว่า	กอ-รอ-กรอ-กรอ-อ้า-กร้า
กร้ำ	สะกดว่า	กอ-รอ-กรอ-กรอ-อ้า-กร้า-กร้า-เอก-กร้า

2. วิธีสอนสะกดคำตามรูป เพื่อสะกดคำเขียนให้ถูกต้อง มีวิธีสะกดคำ ดังนี้

หมา	สะกดว่า	หอ-มอ-ฮา-หมา
หมาย	สะกดว่า	หอ-มอ-ฮา-ขอ-หมาย
กร้า	สะกดว่า	กอ-รอ-อ้า-กร้า
กร้ำ	สะกดว่า	กอ-รอ-อ้า-กร้า-ไม้เอก-กร้า

3. การสอนสะกดคำต้องสอนเขียนคำไปด้วยเสมอควบคู่กันทุกครั้งเพื่อจำรูปคำให้ได้ โดยการเห็นคำอ่าน พูดสะกดคำ เขียนคำ ตรวจสอบคำจากหนังสือ หมายความว่าของคำ นำคำแต่งประโยคทั้งปากเปล่าและเขียน

4. การอ่านบทอ่านเสริมบทเรียน ส่งเสริมให้อ่านในใจ โดยอ่านตามลำพัง อ่านกับเพื่อน อ่านกับครู อ่านออกเสียง ตรวจสอบการอ่าน คอบคำถาม

5. การอ่านบทร้อยกรอง อ่านออกเสียงบทร้อยกรองตามลักษณะคำประพันธ์เป็นเสียงธรรมชาติ อ่านทำนองเสนาะ ส่งเสริมการท่องจำบทร้อยกรอง บทอาขยาน

วิธีการสอนอ่านออกเสียง ครูควรให้นักเรียนอ่านสำรวจ โดยอ่านในใจก่อนแล้วฝึกอ่านด้วยตนเองจนแน่ใจว่าอ่านได้คล่อง จึงให้อ่านออกเสียงด้วยเสียงธรรมชาติ ไม่ควรให้เพื่อนอ่านหน้าชั้นแล้วอ่านพร้อมกันทั้งชั้น ควรแบ่งกลุ่มอ่าน จับคู่กันอ่าน อ่านกับครู เน้นการอ่านชัดถ้อยชัดคำ

วิธีการสอนเขียนต้องระมัดระวังให้นักเรียนเขียนคำถูกต้อง สังเกตการเขียนคำและวางสระ วรรณยุกต์ให้ถูกที่

6. การสอนบูรณาการทักษะ ครูควรสอนทักษะอ่าน เขียน ฟัง ดู พูด พร้อมกัน โดยยึดบทอ่านเป็นหลัก

7. การสอนบูรณาการกับเนื้อหาวิชาอื่น เช่น การค้นคว้ารายงาน การวาดภาพ เกี่ยวกับเรื่องราวบทเรียนภาษาไทยที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับวิชาอื่น หรือเมื่ออ่านเรื่องลูกหมา นักเรียนค้นคว้าวิธีเลี้ยงหมา การให้ความรักและความเมตตาแก่สัตว์เลี้ยง การไม่รังแกสัตว์เลี้ยง โยงไปสัมพันธ์กับหัวข้อธรรมะหรือศีลตามหลักศาสนา เป็นต้น

การอ่าน

ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญในชีวิตประจำวัน เพราะการอ่านหนังสือ การแสวงหาความรู้ ความเพลิดเพลิน ก่อให้เกิดความเข้าใจแนวความคิด อารมณ์และจินตนาการ นอกจากนี้ การอ่านมีบทบาทที่สำคัญในการศึกษาเล่าเรียนด้วย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนขึ้นอยู่กับความสามารถทางการอ่านทั้งสิ้น ดังนั้นนักการศึกษาจึงให้ความสำคัญต่อการอ่านและได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ ดังนี้

นภคล จันทร์เพ็ญ (2542 : 73) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า คือการแปลความหมายของตัวอักษร เครื่องหมาย สัญลักษณ์ ความหมายต่าง ๆ ที่ปรากฏแก่สายตาออกมาเป็นความคิด ความเข้าใจเชิงสื่อสาร แล้วผู้อ่านสามารถนำความคิด ความเข้าใจ ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

ราชบัณฑิตยสถาน (2546 : 1364) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านว่าตามตัวหนังสือ ถ้าออกเสียงด้วย เรียกว่า อ่านออกเสียง ถ้าไม่ต้องออกเสียง เรียกว่า อ่านในใจ

บันลือ พฤษะวัน (2543 : 6) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ ดังนี้

1. การอ่านที่ใช้การผสมเสียงของตัวอักษรหรือตัวสะกดผสมคำ ซึ่งระยะหนึ่งเราใช้กันมาก เรียกว่า อ่านออก เพื่อมุ่งให้อ่านได้ถูกต้อง แดกฉาน ขยายประสบการณ์ในการอ่านคำ
2. การอ่านที่ใช้ความสามารถในการผสมผสานของตัวอักษรออกเสียงเป็นคำ เป็นประโยค ทำให้เกิดเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน ซึ่งผู้ฟังแล้วรู้เรื่อง เรียกว่า อ่านได้
3. การอ่านที่เหนือกว่าอ่านได้ สามารถใช้เทคนิคการจำรูปคำ เข้าใจรูปประโยค แล้วสรุปเรื่องราวเข้าใจเรื่องราวที่ผู้เขียนสื่อความคิดมายังผู้อ่าน คืออ่านแล้วสามารถประเมินผลของสิ่งที่อ่านได้ เรียกว่า อ่านเป็น

4. การอ่านเป็น เป็นการพัฒนาความคิด โดยผู้อ่านใช้ความสามารถหลาย ๆ ด้าน นับตั้งแต่การสังเกต การจำรูปคำ การใช้ประสบการณ์เดิมมาแปลความ ตีความ หรือถอดความให้เกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่าน ได้ดี ตลอดจนนำสิ่งที่อ่านมาใช้ประโยชน์เป็นแนวปฏิบัติได้ดี

วัฒนา สาลีรัมย์ (2550 : 8) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็น กระบวนการแปลความหมายจากตัวอักษร สัญลักษณ์ คำ กลุ่มคำหรือวลี ประโยค ออกมาเป็นความคิดอย่างมีเหตุผล โดยอาศัยความสามารถในการแปลความหมาย การตีความ การจับใจความสำคัญ เพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างมีจุดหมาย

จากความหมายดังกล่าวสรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองในการแปลความหมายหรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ปรากฏแก่สายตาออกมาเป็นความคิด ความเข้าใจเพื่อรับรู้

ความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อความหมายให้ทราบแล้วผู้อ่านสามารถนำความคิด ความเข้าใจไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านเป็นพฤติกรรมสำคัญยิ่ง ซึ่งครูต้องใช้ความสามารถและพยายามให้มากในการที่จะส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่าน เพราะการอ่านมีความสำคัญมากในการศึกษาจึงมีผู้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ดังนี้

วรรณิ โสมประยูร (2537 : 121-122) กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญต่อคนทุกเพศทุกวัย และทุกสาขาอาชีพ ซึ่งอาจกล่าวสรุปได้ดังนี้

1. การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญที่สุดในการแสวงหาความรู้ทุกสาขาวิชา ไม่ว่าจะเป็นความรู้ทางด้าน การเรียนทุกระดับทุกวิชาชีพ ซึ่งเป็นความรู้ที่มนุษย์ต้องการมากที่สุดหรือความรู้รอบตัวทั่ว ๆ ไปซึ่งแม้ว่าจะเป็นเพียงเกร็ดความรู้เล็ก ๆ น้อย ๆ หากได้อ่านแล้วจดจำนำไปใช้ในโอกาสที่ถูกต้องเหมาะสม ย่อมจะทำให้เกิดประโยชน์ได้เช่นกัน การอ่านมากก็ย่อมทำให้รู้มาก
2. การอ่านเป็นสิ่งที่ส่งเสริมความคิดอ่านและความฉลาดรอบรู้ ในปัจจุบันเรารู้ข่าว เรื่องราว ความเคลื่อนไหว และความรู้ต่าง ๆ จากหนังสือพิมพ์รายวัน นิตยสาร วารสาร หนังสือต่าง ๆ มากมายที่ให้ความรู้ ข้อเท็จจริง ความคิดเห็น ซึ่งทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้และสติปัญญา ถ้าคนใดชอบอ่าน และมีนิสัยที่ดีในการอ่านแล้ว การอ่านก็เป็นกิจกรรมสร้างสรรค์ที่ช่วยสร้างบุคลิกภาพ มีความคิดวิพากษ์วิจารณ์อย่างมีเหตุผลเพราะมีข้อเท็จจริงที่ได้จากการอ่านมาสนับสนุนเป็นที่น่าเชื่อถือ และเป็นที่ยอมรับนับถือจากบุคคลอื่นอีกด้วย
3. การอ่านเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน หรือให้ความบันเทิงใจแก่ผู้อ่าน การอ่านหนังสือบางประเภท เช่น นวนิยาย เรื่องสั้น เรื่องแปล สารคดี นิตยสาร บันเทิงคดี ฯลฯ จะให้ความเพลิดเพลินหรือความสนุกสนานแก่ผู้อ่านได้ การใช้เวลาว่างอ่านหนังสือเป็นทางหนึ่งที่จะช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดทางอารมณ์ จิตใจของมนุษย์และช่วยคลายเหงาได้ดีที่สุด

สุจริต เพ็ชรชอบ และสายใจ อินทร์มพรรษ์ (2538 : 98) กล่าวว่า ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญและใช้มากในชีวิตประจำวัน เพราะเป็นทักษะที่ใช้ในการแสวงหาสรรพวิทยาต่าง ๆ เพื่อความบันเทิงและการพักผ่อนหย่อนใจ ผู้ที่มีนิสัยรักการอ่านและมีทักษะในการอ่านย่อมแสวงหาความรู้และศึกษาเล่าเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ในการพูดและการเขียนได้เป็นอย่างดี

มุกดา ลิบบ (2542 : 121) การอ่านเป็นทักษะการรับสารจากสื่อที่เป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อรับรู้เรื่องราวต่าง ๆ ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญและใช้มากในชีวิตประจำวัน เพราะเป็นทักษะที่ใช้แสวงหาสรรพวิทยาการต่าง ๆ เพื่อการดำรงชีวิต การสร้างความสำเร็จในชีวิตและการพัฒนาสติปัญญาความสามารถให้เจริญก้าวหน้าในชีวิตมากขึ้น โลกปัจจุบัน ได้ก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็วทั้งด้านวัตถุด้านวิทยาการ การอ่านหนังสือเป็นวิธีหนึ่งที่มนุษย์ได้รับข้อมูลข่าวสาร ความก้าวหน้าของโลกได้เป็นอย่างดี พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช มีพระบรมราโชวาทในพระราชพิธีเปิดงานหนังสือระหว่างชาติ และงานแสดงการพิมพ์แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 3 เกี่ยวกับความสำคัญของการอ่านว่า “หนังสือเป็นเสมือนเครื่องมีรวบรวมเรื่องราวความรู้ ความคิด วิทยาทุกด้านทุกอย่าง ที่มนุษย์ได้เรียนรู้ ได้คิดค้นและพากเพียรพยายาม บันทึกรักษาไว้ด้วยลายลักษณ์อักษร หนังสือแพร่ไปทีใดความรู้ความคิดก็แพร่ไปถึงที่นั่น”

จากข้อความที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การอ่านเป็นทักษะสำคัญที่จะช่วยในการพัฒนาการเรียน ไปสู่ทักษะอื่น ๆ เช่น การฟัง การดู การพูดและการเขียน ในลักษณะทักษะสัมพันธ์ ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญยิ่งในการเรียนรู้วิชาต่าง ๆ และเป็นทักษะสำคัญในการเรียนรู้ในโลกกว้าง การอ่านช่วยให้เราสามารถคิดวิเคราะห์เหตุการณ์ทั้งในอดีต ปัจจุบันและในอนาคตได้

จุดมุ่งหมายของการอ่าน

ในการอ่านหนังสือทุกครั้ง ผู้อ่านจะต้องมีจุดมุ่งหมายในการอ่านแต่ละครั้ง จุดมุ่งหมายนั้นย่อมไม่เหมือนกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้อ่านเพื่อจุดประสงค์ใด นักการศึกษาได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายในการอ่าน ดังนี้

ศิริพร ติมตระการ (2537 : 7-8) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ดังนี้

1. อ่านเพื่อรับรู้ข่าวสาร เป็นการอ่านเพื่อศึกษาความเป็นไปของโลกและพัฒนาความรู้ของตนเอง การอ่านเพื่อจุดประสงค์นี้ต้องอ่านทุกวันเพื่อสะสมข้อมูลไว้
2. อ่านเพื่อหาคำตอบในสิ่งที่ต้องการ เป็นการอ่านเพื่อหาคำตอบของคำถามหรือปัญหาต่าง ๆ หรือเป็นการอ่านเพื่อค้นหาข้อมูลในการทำรายงานหรือการทำวิจัย อาจจะเป็นการอ่านบทความหรือหนังสือประเภทให้คำแนะนำต่าง ๆ
3. อ่านเพื่อต้องการฟังความคิดเห็นผู้อ่าน ต้องเลือกอ่านบทความที่แสดงความคิดเห็นด้านต่าง ๆ เช่น ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการดำรงชีวิตในยุคปัจจุบัน หรือปัญหาด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม การศึกษา ฯลฯ ซึ่งผู้อ่านจะต้องอ่านอย่างไตร่ตรอง และมีผลต่อการคัดค้านหรือสนับสนุน
4. อ่านเพื่อวิจารณ์ ผู้อ่านต้องรู้จักใช้ความคิดของคนวิจารณ์สิ่งที่อ่าน ซึ่งเป็นการฝึกฝนให้เป็นคนช่างคิดอันจะทำให้เกิดปัญญา ตามปกตินุษย์เราเมื่อพบเห็นสิ่งใดย่อมจะเกิดความคิด

รู้สึกชอบหรือไม่ชอบเป็นธรรมดา แต่เมื่อผู้อ่านจะอ่านเพื่อวิจารณ์แล้ว ก็ควรพิจารณาหิขยภกข้อดี ข้อเสียของสิ่งที่ต้องการวิจารณ์อย่างมีเหตุผล ไม่ใช่อ่านหรือวิจารณ์อย่างมีอคติหรือใช้อารมณ์ ต้องอ่านและทำความเข้าใจอย่างละเอียดถี่ถ้วนด้วยความบริสุทธิ์ใจ

5. อ่านเพื่อความบันเทิง การอ่านแบบนี้ผู้อ่านสามารถอ่านอย่างสบายได้ อาจจะอ่านอย่างคร่าว ๆ หรืออ่านอย่างละเอียดถี่ถ้วนแล้วแต่ความต้องการ การอ่านเพื่อความบันเทิงนี้จะเป็น การอ่านหนังสือประเภทบันเทิงคดี นวนิยาย เรื่องสั้น เป็นต้น

6. อ่านเพื่อฝึกทักษะการอ่านออกเสียง เป็นการฝึกฝนตนเองในการอ่านออกเสียงของคน ให้ถูกต้องชัดเจน หรือเพื่อให้ผู้อื่นฟังแล้วเกิดความรู้ความเข้าใจ หรือซาบซึ้งในอรรถรส

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542 : 22-26) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่าน ดังนี้

1. อ่านเพื่ออยากรู้อยากเห็น และรู้ข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ
2. อ่านเพื่อแก้ปัญหา
3. อ่านเพื่อความรู้และเพื่อการศึกษา
4. อ่านเพื่อค้นคว้าและวิจัย
5. อ่านเพื่อปรับปรุงบุคลิกภาพ
6. อ่านเพื่อรักษาสุขภาพ
7. อ่านเพื่อปรับปรุงงานอาชีพ
8. อ่านเพื่อให้เกิดความเพลิดเพลิน
9. อ่านเพื่อแก้เหงา หรืออ่านเพื่อฆ่าเวลา
10. อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน
11. อ่านเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับคนอื่น ๆ
12. อ่านเพื่อช่วยในการตัดสินใจ

มิลเลอร์ (Miller, 1972 : 15) ได้ให้จุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ 6 ประการ ดังนี้

1. อ่านเพื่อจับใจความอย่างคร่าว ๆ
2. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ
3. อ่านเพื่อสำรวจรายละเอียดและจับใจความสำคัญทั่วไป
4. อ่านเพื่อเข้าใจอย่างถ่องแท้
5. อ่านเพื่อใช้วิจารณ์ญาณติดตามข้อความที่อ่าน

6. อ่านเพื่อการวิเคราะห์ข้อความหรือแนวคิดในเรื่องที่อ่านหลักการและทฤษฎีการอ่าน

แฮร์ริส และสมิท (Harris & Smith, 1976 : 12) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้

3 ประการ คือ

1. อ่านเพื่อพัฒนาสมรรถภาพในการอ่าน
2. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ
3. อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน

จากข้อความที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าจุดมุ่งหมายของการอ่าน คือ การอ่านเพื่อให้เกิดความรู้ ความคิด มีความสนุกสนานเพลิดเพลินและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

องค์ประกอบของการอ่าน

การอ่านจะเกิดขึ้นได้จะต้องมีองค์ประกอบครบ จึงมีนักการศึกษากล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านไว้ดังนี้

สนิท ตั้งทวี (2529 : 258) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการสำคัญในการแสวงหาความรู้ของมนุษย์ซึ่งมีองค์ประกอบสำคัญ 5 ส่วน คือ

1. ผู้อ่าน การอ่านจะเกิดขึ้นไม่ได้ถ้าไม่มีผู้อ่าน
2. ตัวอักษร ถ้าผู้อ่านมองเห็นตัวอักษรแล้วอ่านได้ แต่ไม่เข้าใจความหมายของตัวอักษรก็จะไม่ถือว่าเป็นการอ่าน
3. ความหมาย ถ้าผู้อ่านมองเห็นตัวอักษรชัดเจนสามารถเข้าใจความหมายของตัวอักษรก็ถือว่าเป็นการอ่าน แต่ยังไม่สมบูรณ์ เพราะมีทักษะเพียงทักษะด้านความเข้าใจศัพท์เท่านั้น
4. เลือกความหมาย ถ้าผู้อ่านมองเห็นตัวอักษร เข้าใจความหมายของตัวอักษรและสามารถเลือกความหมายที่ดีที่สุดในหลาย ๆ ความหมายของคำที่ห้อมล้อมด้วยบริบท (Context) ได้อย่างถูกต้อง โดยอาศัยการพิจารณาด้วยเหตุผลเช่นนี้ จะถือว่าเป็นการอ่านที่สมบูรณ์เพราะมีทักษะด้านความเข้าใจเนื้อเรื่อง และความคิดเชิงวิจารณ์เพิ่มขึ้น
5. การนำไปใช้ การอ่านจะมีความสมบูรณ์ที่สุดได้ก็ต่อเมื่อผู้อ่านมีกระบวนการที่ต่อเนื่อง คือผู้อ่านมองเห็นตัวอักษร เข้าใจความหมายของตัวอักษร สามารถเลือกหาความหมายที่ดีหรือถูกต้องที่สุด และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันของผู้อ่านจนกระทั่งเกิดประโยชน์แก่ตนเอง ค่อสังคมต่อไป การอ่านเช่นนี้ถือว่าเป็นการอ่านที่สมบูรณ์ที่สุด หรืออาจเรียกว่า “อ่านเป็น” การอ่านโดยทั่วไปแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ การอ่านออกเสียงและการอ่านในใจ

วรรณิ โสมประยูร (2537 : 122-123) ได้สรุปองค์ประกอบการอ่านของเด็กไว้ดังนี้

1. องค์ประกอบทางด้านร่างกาย
 - 1.1 สายตา
 - 1.2 ปาก
 - 1.3 หู

2. องค์ประกอบด้านจิตใจ

2.1 ความต้องการ

2.2 ความสนใจ

2.3 ความศรัทธา

3. องค์ประกอบด้านสติปัญญา

3.1 ความสามารถในการรับรู้

3.2 ความสามารถในการนำประสบการณ์เดิมไปใช้

3.3 ความสามารถในการใช้ภาษาให้ถูกต้อง

3.4 ความสามารถในการเรียน

จากองค์ประกอบของการอ่านที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการสำคัญในการแสวงหาความรู้ของมนุษย์ซึ่งมีองค์ประกอบสำคัญ 5 ส่วน คือ ผู้อ่าน ตัวอักษร ความหมาย การเลือกความหมาย และการนำไปใช้

ข้อบกพร่องของการอ่านและแนวทางแก้ไข

การอ่านหนังสือมีส่วนช่วยสร้างความสำเร็จในการดำเนินชีวิตได้อย่างมาก ผู้ใดมีความสามารถพิเศษในการอ่าน มักจะได้รับความเจริญก้าวหน้ารวดเร็วกว่าผู้ที่ไม่มีความรักการอ่าน แต่ในการอ่านที่ดีนั้น ผู้อ่านจะต้องรู้จักหลักการของการอ่าน และจะต้องฝึกฝนอยู่เสมอ ซึ่งโดยทั่วไปแล้วก็มักจะพบปัญหาและข้อบกพร่องในการอ่านอยู่เสมอ ซึ่งปัญหาและข้อบกพร่องต่าง ๆ เป็นสิ่งที่สามารถแก้ไขได้และจะได้ผลเร็วขึ้นถ้าได้ฝึกหัดปฏิบัติตามแนวทางที่ตั้งอยู่บนรากฐานและหลักการที่ถูกต้องได้มีผู้เสนอหลักการ ดังนี้

สมิท ดั้งทวี (2536 : 171-179) ได้สรุปถึงข้อบกพร่องของการอ่านและแนวทางแก้ไข ดังนี้

1. อ่านช้า การอ่านหนังสือช้า นั้น มีวิธีการฝึกให้อ่านได้เร็ว ดังนี้

1.1 ก่อนอื่นต้องทำให้ใจให้มีสมาธิ แล้วตั้งใจให้จดจ่ออยู่ที่ข้อความที่จะอ่าน

1.2 พยายามฝึกหัดขจัดนิสัยการอ่านช้า

1.3 ฝึกหัดสังเกตว่าข้อความส่วนใดไม่สำคัญก็ควรข้ามไป

1.4 ขณะที่อ่านให้พยายามใช้สายตาเคลื่อนไหวไปมาระหว่างบรรทัดต่อบรรทัด

1.5 จับเวลาขณะที่อ่านข้อความหรือเรื่องใดเรื่องหนึ่ง แล้วฝึกให้ใช้เวลาให้น้อยลง

ตามลำดับ

1.6 เมื่ออ่านในใจ จงงดการใช้ปากและลำคอเพื่อช่วยในการออกเสียง และจงงดการใช้นิ้วชี้ที่บรรทัด ควรใช้สายตาและสมองเท่านั้น

1.7 อย่ากังวลเรื่องศัพท์มากเกินไป ควรอ่านด้วยการพยายามทำความเข้าใจไปเรื่อย ๆ เพราะบางครึ่งส่วนขยายอื่น ๆ จะช่วยอธิบายคำศัพท์นั้นอยู่แล้ว การค้นหาความหมายของศัพท์ควรทำหลังจากที่อ่านข้อความหรือเรื่องนั้น ๆ จบแล้ว ไม่ควรอ่านด้วยวิธีค้นหาคำศัพท์ไปพร้อม ๆ กันกับการอ่านเพราะจะทำให้อ่านช้าและเสียเวลามาก

1.8 ฝึกอ่านให้เป็นกลุ่มคำ ให้เป็นวลีหรือเป็นประโยค มีความจริงอยู่ประการหนึ่งว่าผู้อ่านหนังสือข้ามักจะมีนิสัยการอ่านหนังสือเป็นคำ ๆ ไม่ติดต่อกัน อย่างนี้ทำให้เสียเวลาอ่านมากโดยใช่เหตุ

1.9 พยายามฝึกการจับสายตา ผู้อ่านควรจับสายตาให้ตกอยู่บริเวณกึ่งกลางของวลีหรือของประโยค พยายามบังคับสายตาให้สามารถมองเห็นถ้อยคำทั้งหน้าและหลังที่อยู่ในวลีหรือประโยคนั้น ๆ ไปพร้อม ๆ กันด้วย

การฝึกจับสายตาในลักษณะนี้ นอกจากจะช่วยให้อ่านได้เร็วขึ้นแล้วยังให้ประโยชน์ทางอ้อม คือเป็นการขจัดนิสัยการอ่านหนังสือเป็นคำ ๆ ได้ดี

2. อ่านข้ามบรรทัด

การอ่านข้ามบรรทัดถือว่าเป็นความบกพร่องอย่างมาก เพราะนอกจากจะอ่านข้อความไม่ได้ต่อเนื่องกันแล้ว ยังต้องเสียเวลาในการอ่านอย่างไร้ประโยชน์ คนที่ฝึกอ่านอยู่เสมอจะช่วยลดปัญหาในการอ่านข้ามบรรทัดลงไปได้มาก วิธีฝึกเพื่อไม่ให้อ่านข้ามบรรทัดทำได้ดังนี้ หากกระดาษสีดำวางทับข้อความที่อยู่บรรทัดถัดลงไป เมื่ออ่านจบบรรทัดหนึ่ง ก็เลื่อนกระดาษต่ำลงไปอีกบรรทัดหนึ่ง พยายามอ่านให้เร็วขึ้น การเลื่อนกระดาษสีดำก็จะเร็วขึ้น พยายามฝึกเช่นนี้ หลาย ๆ ครั้งจนกว่ากล้ามเนื้อสายตาคจะคุ้นเคย เมื่อสายตาคคุ้นเคยแล้วจึงเลิกใช้กระดาษสีดำปิดตัวอักษรนั้นได้

3. อ่านไม่เว้นวรรค

การอ่านไม่เว้นวรรค ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการอ่านออกเสียง หรืออ่านในใจก็ตามย่อมเกิดผลเสียแก่ผู้ฟังและผู้ฟังด้วยกันทั้งนั้น เพราะการอ่านไม่รู้จักเว้นวรรคย่อมทำให้การสื่อความหมายผิดไปจากเจตนาของผู้เขียน ยิ่งไปกว่านั้นอาจทำให้เข้าใจไปเป็นอย่างอื่นซึ่งเป็นผลร้ายคือการสื่อสารได้ การอ่านเว้นวรรคควรปฏิบัติ ดังนี้

3.1 ไม่ควรเว้นวรรคระหว่างประธานกับกริยา

3.2 ไม่ควรแยกระหว่างคำที่ต่อด้วยคำว่า “และ” แต่ถ้า “และ” ต่อประโยคก็แยกวรรคได้

3.3 ควรแยกวรรคเล็กระหว่างอนุประโยค

3.4 แยกวรรคใหญ่เมื่อจบประโยค

4. อ่านไม่เข้าใจ

ปัญหาเรื่องอ่านแล้วไม่เข้าใจนั้น เป็นเรื่องสำคัญในกรณีที่ต้องอ่านหนังสือประเภท สารคดีและตำราเรียน เพราะสิ่งที่พิมพ์ดังกล่าวนี้เป็นเรื่องของความรู้และข้อเท็จจริง ถ้าอ่านแล้ว ไม่รู้เรื่องก็จะไม่เกิดความคิดความเข้าใจอันใด นับว่าเป็นการเสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์โดยแท้ ความเข้าใจในการอ่านจะเกิดขึ้นได้นั้น จำเป็นต้องอาศัยความรู้พื้นฐานทางการอ่าน การฟังบางประการ คือ

- 4.1 การเป็นผู้มีสมาธิในการอ่าน
- 4.2 การอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย
- 4.3 ความรู้เรื่องถ้อยคำสำนวนที่อ่าน

ความรู้พื้นฐานสามประการนี้เป็นสิ่งที่ต้องนำมาพิจารณาเมื่อมีปัญหาการอ่านแล้ว ไม่เข้าใจ นอกจากข้อเสนอแนะดังกล่าวข้างต้นแล้ว ยังมีข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาในกรณี ที่อ่านแล้วไม่เข้าใจอีก ดังนี้

1. คิดก่อนอ่าน
2. ตรวจสอบเนื้อหาอย่างคร่าว ๆ ก่อนอ่านทั้งเล่มหรือทั้งเรื่อง
3. ให้สำรวจว่าตนเองมีความรู้อะไรบ้างก่อนที่จะอ่านสิ่งพิมพ์ หรือบทความนั้น
4. อยากจะทราบอะไรบ้างจากสิ่งพิมพ์ที่อ่าน
5. ให้คิดว่าเรารู้จักผู้แต่งหนังสือเล่มนั้นไหม เรามีชื่อเสียงทางใดหรือไม่ การปฏิบัติตาม

ข้อ 1 – 2 แล้วคิดตามด้วยข้อ 3 และลองถามตัวเองตามข้อ 4 – 5 นั้นเป็นวิธีการเตรียมตัวก่อนที่จะ เริ่มอ่าน และเป็นการวางเป้าหมายในการอ่านด้วย

ธีรณี ศรีไพรวรรณ (2528 :12-17) ได้รวบรวมปัญหาการอ่านของเด็กไทย พอสรุป ได้ดังนี้

1. อ่านไม่ได้ มักเป็นปัญหากับเด็กที่เริ่มเรียน เพราะยังจำหลักเกณฑ์อะไรไม่ได้
2. อ่านผิด หรืออ่านออกเสียงคำไม่ถูกต้อง เช่น พลิต มักอ่านเป็น พลิต แทนที่จะเป็น

ผะ - หลิด

3. ออกเสียงผิด เช่น อ่านออกเสียงตามภาษาถิ่น อ่านคำควบกล้ำผิด
4. อ่านช้า
5. จับใจความของเรื่องไม่ได้
6. อ่านย้อนหน้าย้อนหลัง ทำให้เสียเวลาและเสียความ
7. อ่านกลับ เช่น บอก เป็น กอบ
8. อ่านข้าม

ข้อเสนอแนะเรื่องการแก้ไขข้อบกพร่องในการใช้ภาษา

1. ควรแก้ไขข้อบกพร่องเฉพาะผู้เรียนที่มีข้อบกพร่องการใช้ภาษาอย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้น ไม่ควรใช้วิธีการเดียวกันนี้แก่ผู้เรียนทุกคน
2. การแก้ไขข้อบกพร่องแก่ผู้เรียนที่มีปัญหาตามที่เสนอแนะมานี้ ขอให้กระทำต่อเนื่องกันจนกว่าข้อบกพร่องนั้นจะหมดไป
3. ควรจัดหาเวลาพิเศษนอกจากเวลาเรียนเพื่อใช้ในการแก้ไขข้อบกพร่องนั้น ๆ ไม่ควรใช้เวลาเรียนของผู้เรียนทั้งชั้นเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องแก่ผู้เรียนบางคน
4. ให้ผู้สอนควรคำนึงถึงหลักจิตวิทยา เช่น ควรจะได้ชี้แจงนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการใช้ภาษาเข้าใจว่าเป็นเรื่องปรกติธรรมดา อย่าให้รู้สึกว่าการแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียนเป็นปมค้อย เพราะเป็นเรื่องที่แก้ไขได้

จากปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเรื่องการแก้ไขข้อบกพร่องในการอ่าน ดังกล่าว จะเห็นว่ามียุทธวิธีที่ครูผู้สอนสามารถเลือกวิธีการแก้ปัญหาให้เหมาะสมกับเด็กหลายวิธี ที่สำคัญครูจะต้องให้ทั้ง โอกาสและเวลาแก่เด็ก รวมทั้งต้องคำนึงถึงหลักจิตวิทยาและความแตกต่างระหว่างบุคคลในการรับรู้ ก็จะช่วยแก้ปัญหาการอ่านให้ดีขึ้นได้

การเขียนสะกดคำ

ความหมายของการเขียนสะกดคำ

การเขียนสะกดคำเป็นทักษะสำคัญส่วนหนึ่งของการเขียน ซึ่งนักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาศาสตร์ได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำไว้ ดังนี้

สกุณา เลิกนอก (2545 : 16) ได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำไว้ว่า การเขียนสะกดคำคือ วิธีการจัดเรียงลำดับพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ภายในคำนั้น ๆ ให้ถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถออกเสียงได้ถูกต้องชัดเจน รู้หลักเกณฑ์ในการเขียนและเขียนคำนั้น ๆ ได้ถูกต้อง

มนัสวาท ไชยคารา (2546 : 28) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำ คือ การถ่ายทอดความรู้สึนึกคิดของคนเรามาเป็นตัวหนังสือ เพื่อเป็นการสื่อความหมายให้บุคคลอื่นได้เข้าใจความรู้สึกของตนเอง และการเขียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิตได้ด้วย

ฉัตรกานต์ ชาติเพชร (2549 : 25-26) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำ หมายถึง ความสามารถในการเขียนสะกดคำ โดยเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และตัวสะกดการันต์ ได้ถูกต้องตามหลักภาษา และเป็นคำที่ถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542 และสื่อความหมายได้ถูกต้อง

ทองพูน ศิริมนตรี (2549 : 24) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำ หมายถึง การเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกดและตัวการันต์ ได้อย่างถูกต้องและมีความหมายตรงตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542 และสามารถนำคำที่เขียนได้ไปใช้ประโยชน์และสื่อสารในชีวิตประจำวันได้

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำ หมายถึง การจัดเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกดและตัวการันต์ ให้ถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542 และนำไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ

การเขียนสะกดคำได้ถูกต้องทำให้สื่อความหมายได้ตรงกัน มีความสำคัญอย่างยิ่งในการใช้ภาษาสื่อสาร จึงมีผู้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำไว้ดังนี้

วรรณิ โสมประยูร (2542 : 156) กล่าวถึง ความสำคัญของการเขียนสะกดคำไว้ว่า การเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานที่จำเป็นของการเขียนอย่างหนึ่งเพราะเด็กจะต้องรู้จักสะกดคำได้ถูกต้องก่อน จึงจะสามารถเขียนเป็นประโยคและเรื่องราวได้ ถ้าเด็กเขียนสะกดคำไม่ได้ เด็กจะไม่สามารถเข้าใจเรื่องจากผู้อื่นและแสดงให้ผู้อื่นเข้าใจความคิดของตนเองไม่ได้ กล่าวคือ สื่อสารกันไม่ได้นั่นเอง ดังนั้น การเขียนสะกดคำให้ถูกต้องนับว่าเป็นสิ่งสำคัญมากในการเขียน เด็กควรเขียนสะกดคำให้ถูกต้องเสียแต่เริ่มเรียนคำ เพื่อช่วยให้เด็กรู้จักคำต่าง ๆ ที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน และช่วยให้เด็กใช้คำต่าง ๆ ได้ถูกต้อง

กระทรวงศึกษาธิการ (2546 : 1) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำไว้ว่า การเขียนสะกดคำให้ถูกต้องจะช่วยให้การสื่อความหมายมีประสิทธิภาพ ถ้านักเรียนเขียนสะกดคำผิดจะทำให้การสื่อความหมายผิดไปด้วย และส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนไม่เป็นไปตามที่ประสงค์

ชนาธิป ผลวาวแหว (2548 : 24) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำมีความสำคัญมาก เพราะเป็นการใช้สัญลักษณ์แทนเสียงพูด เพื่อถ่ายทอดความรู้ที่นึกคิดเรื่องราวต่าง ๆ ดังนั้นการเขียนสะกดคำจึงมีความสำคัญต่อการเขียนเป็นอย่างมาก เพราะเป็นพื้นฐานที่จำเป็นของการเขียนอย่างหนึ่ง นักเรียนจะต้องรู้จักสะกดคำให้ถูกต้องก่อน จึงจะสามารถเขียนประโยคและเรื่องราวได้ ถ้านักเรียนสะกดคำผิดจะทำให้ไม่ทราบเรื่องราวจากผู้อื่น ไม่สามารถทำให้ผู้อื่นเข้าใจความคิดของตนเองได้ นับว่าการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องเป็นสิ่งสำคัญมากในทักษะการเขียน

ทองพูน ศิริมนตรี (2549 : 25) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำมีความสำคัญที่สุดในการสื่อความหมายด้วยวิธีเขียนและเพิ่มพูนทักษะในการเขียน การเขียนผิดจะเหมือนกับการพูดผิด ความหมายของคำก็จะเปลี่ยนไปและประสิทธิภาพของการเขียนจะลดลง ในทางตรงกันข้าม การเขียนสะกดคำถูกต้องจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจข้อความที่เขียนได้ถูกต้องและจะทำให้ผู้เขียนมั่นใจในการเขียนของตนมากยิ่งขึ้น และในขณะเดียวกันประสิทธิภาพของการเขียนก็เพิ่มมากขึ้นด้วย

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำเป็นทักษะที่สำคัญมาก เพราะเป็นพื้นฐานที่จำเป็นของการเขียน ถ้าการเขียนสะกดคำผิดจะทำให้ความหมายของคำเปลี่ยนไป สื่อสารกันไม่เข้าใจ นอกจากนี้การเขียนสะกดคำให้ถูกต้องยังเป็นพื้นฐานที่ดีในการเรียนในกลุ่มสาระอื่น ๆ

สาเหตุและผลเสียของการเขียนสะกดคำผิด

สาเหตุและผลเสียของการเขียนสะกดคำผิด มีหลายประการ ขึ้นอยู่กับความสามารถและประสบการณ์ในการใช้ภาษาของแต่ละคนซึ่งนักการศึกษา ได้ศึกษาถึงสาเหตุการเขียนสะกดคำผิด พบว่าเกิดจากสาเหตุต่างๆ ดังนี้

เอกฉัท จารุเมธีชน (2537 : 141-156) ได้กล่าวถึงสาเหตุของการเขียนสะกดคำผิด สรุปได้ว่าเป็นเพราะคำบางคำที่นำมาใช้เป็นคำที่ยืมมาจากภาษาอื่น ซึ่งมีหลักเกณฑ์ในการเขียนต่างกัน ทำให้มีปัญหาในการเขียนสะกดคำผิด

ไกรวุฒิ จันทร์รัตน์ (2539 : 53-54) ให้ความเห็นเกี่ยวกับการเขียนสะกดคำไม่ถูกต้องว่าเป็นการทำให้ภาษาไทยบกพร่อง ซึ่งเป็นผลให้ภาษาวิบัติและทำให้ขาดเอกลักษณ์ทางภาษาของชาติ นอกจากนี้การเขียนผิดยังมีอิทธิพลต่อการใช้ภาษาด้านอื่นๆ ภาษาเสื่อมลงเพราะการเขียนมากกว่าการพูดเพราะมีหลักฐานปรากฏอยู่ด้วย

สุปราณี คารามาช (2539 : 91-92) ได้ศึกษาการเขียนสะกดคำผิดของนักเรียน ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงระดับอุดมศึกษา พบว่าสาเหตุการสะกดคำผิด มีดังนี้

1. ออกเสียงผิด เช่น

คำ	ออกเสียง	มักเขียนเป็น
สวรรคต	สะ - หวัน - นะ - ตต	สวรรณคต
ประณีต	ปรา - นิด	ปราณีต
ขุขระ	ขุ - ขระ	ขุขระ

2. มีแนวเทียบเคียงผิด เช่น

คำ	เทียบกับคำ	มักเขียนเป็น
อนุญาติ	ญาติพี่น้อง	อนญาติ
เนรมิต	มิตรสหาย	เนรมิตร

บิณฑบาต	ตักบาตร	บิณฑบาตร
สวคมนตรี	เวทมนตร์	สวคมนตรี
3. เห็นคำที่สะกดผิดเสมอจนเข้าใจว่าเป็นคำที่สะกดถูก เช่น		
ปรากฏ	มักเขียนเป็น	ปรากฏ
พิศวาส	มักเขียนเป็น	พิศวาส
อุปไมย	มักเขียนเป็น	อุปมัย
4. ไม่สนใจเขียนให้ถูกต้อง เช่น		
จักรพรรดิ	มักเขียนเป็น	จักรพรรดี
ปราศรัย	มักเขียนเป็น	ปราศัย
อริยาศัย	มักเขียนเป็น	อริยาศัย

วรรณิ โสภประยูร (2542 : 157) ได้ศึกษาคำยาก ซึ่งเป็นคำที่นักเรียนส่วนมากเขียนผิดนั้นพอสรุปสาเหตุได้ดังนี้

1. นักเรียนเห็นแบบอย่างคำที่เขียนผิดแล้วจำมาใช้
2. นักเรียนไม่มีทักษะพื้นฐานทางภาษา เช่น ไม่รู้จักคำที่ประวิสรรชนีย์ หลักการใช้คำที่มี ศ ษ ส หลักการใช้ตัวกรันต์ หลักการผันวรรณยุกต์ หลักการใช้มาตราตัวสะกดแม่ต่าง ๆ
3. นักเรียนไม่ทราบความหมายของคำ เพราะคำไทยมีคำพ้องรูป พ้องเสียงทำให้เข้าใจความหมายสับสน เช่น กัณฑ์ - กรรม ขัน - ขรรค์ พรรณ - พันธุ์
4. นักเรียนฟังไม่ชัด เพราะคำไทยมีคำควบกล้ำ เช่น โครง - โคลง ขรีบ - ขลิบ
ครอง - คลอง กรอง - กลอง
5. นักเรียนไม่สามารถถ่ายถอดคำตามคำที่มาจากภาษาอังกฤษ ซึ่งเขียนแตกต่างจากเสียงได้ เช่น ซอล์ก ค็อกเคอร์ แท็กซี่
6. นักเรียนใช้คำที่มี ร ล ไม่ถูกต้อง เช่น ราว - ลาว ราด - ลาด รัก - ลัก

จากสาเหตุและผลเสียของการเขียนสะกดคำผิดดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำผิดเกิดจากนักเรียนขาดพื้นฐานประสบการณ์ทางหลักภาษา ขาดการสังเกต ขาดความเอาใจใส่ ขาดการฝึกฝนต่อเนื่อง ออกเสียงบกพร่องจนกลายเป็นความเคยชิน นอกจากนี้อาจเนื่องมาจากต้นแบบคือครู รวมทั้งอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ทำให้ปัญหาการเขียนสะกดคำผิดมีมาก

หลักการสอนเขียนสะกดคำ

การสอนทักษะการเขียนสะกดคำหรือการเขียนคำ จะต้องมุ่งให้นักเรียนเขียนคำได้ถูกต้อง รู้จักคำ รู้จักความหมายของคำ และสามารถใช้คำในการเขียนได้ตรงตามจุดประสงค์ของผู้เขียน นักการศึกษาได้เสนอวิธีการสอนและกิจกรรมการสอนเขียนสะกดคำไว้ดังนี้

สนิท สัตโยภาส (2538 : 173-175) ให้ข้อเสนอแนะในการสอนเขียนสะกดคำไว้ดังนี้

1. ทำบัญชีคำยากให้นักเรียนไปศึกษาแล้วนำคำเหล่านั้นมาให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด
2. ให้นักเรียนไปค้นคำที่มีความหมายเหมือนกันในพจนานุกรม
3. ให้นักเรียนหาคำที่มีเสียงเหมือนกันพร้อมบอกความหมาย
4. แข่งขันหาคำพวกเดียวกัน เช่น พระเอก นางเอกในวรรณคดี
5. เขียนไทยด้วยเกมบอกใบ้ให้ทาย โดยบอกความหมายของคำให้นักเรียนทาย

พร้อมเขียนคำทาลงสมุด

6. นำคำที่ต้องการฝึกมาแต่งเป็นเรื่อง
7. ทำบัญชีคำที่มีทั้งสะกดผิดและสะกดถูกปะปนกันให้นักเรียนทำเครื่องหมายถูกผิด

หน้าคำนั้น

สุปราณี คาราณาย (2539 : 92-97) ได้เสนอข้อสังเกตในการจัดกิจกรรมการสอนเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง ดังนี้

1. ต้องชี้แจงให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการเขียนสะกดคำที่ถูกต้อง
2. อธิบายให้นักเรียนเข้าใจถึงความแตกต่างของการสะกดคำทั่วไปกับชื่อเฉพาะ
3. ถ้านักเรียนจดบันทึกเองขณะสอนภาษาไทย ครูเขียนคำที่นักเรียนมักสะกดผิดให้

บนกระดานดำ

4. การสอนเรื่องตัวสะกดต้องสอนความหมายของคำด้วย เพื่อช่วยให้นักเรียนจำได้ดีขึ้น เช่น เบลูจเพส แปลว่า ชีสบิสหัว (เบลูจ แปลว่า หัว เพส แปลว่า ชีสบิส)

5. สอนเรื่องตัวสะกดให้สัมพันธ์กับการฟัง เช่น เมื่ออ่านหรือเล่าเรื่องให้นักเรียนฟังถ้ามีคำยากหรือคำที่นักเรียนมักสะกดผิด ควรคิดบัตรคำหรือเขียนให้นักเรียนดูบนกระดานดำพร้อมทั้งบอกความหมาย

6. ดิคชันนารีที่สอนเรื่องตัวสะกดไว้ในห้อง หรือบริเวณที่นักเรียนเห็นเสมอ

7. ให้รวบรวมคำผิดจากหนังสือพิมพ์ ปรกาศโฆษณา ชื่อร้านค้า ฯลฯ

8. ฝึกออกเสียงคำให้ถูกต้อง ชัดเจน เพื่อเขียนสะกดถูกต้อง

9. สอนเรื่องตัวสะกดให้สัมพันธ์กันกับเรื่องที่เรียน เช่น เรียนวรรณคดีเรื่องรามเกียรติ์ ก็ให้เขียนตัวละคร หรือคำศัพท์ในเรื่องให้ถูกต้อง

10. สอนเรื่องตัวสะกดโดยบอกที่มาของคำจะช่วยให้จำง่ายขึ้น เช่น คำนวน แผลงมาจาก คุณ ฉะนั้นคำนวนจึงต้องมี ฉ สะกดเหมือนคำว่าคุณ อักษรยัตย เป็นคำภาษาบาลี จึงมี ช เป็นตัวสะกด ฉ เป็นตัวคาม และใช้ ศ แต่อักษรยัตย เป็นคำสันสกฤต จึงมี ช เป็นตัวสะกด ช ซึ่งอยู่ต่างวรรคเป็นตัวคามและใช้ ศ

11. รวบรวมคำที่มักสะกดผิดแต่งเป็นคำประพันธ์
12. สอนคำที่สะกดเหมือนกันเป็นกลุ่ม ๆ เช่น
 รมย์ - ภิมย์ รินรมย์ เริงรมย์
 รมณ์ - อารมณ์ เจตนารมณ์
13. สอนคำที่ออกเสียงเหมือนกัน แต่สะกดต่างกันและมีความหมายต่างกันเป็นกลุ่ม ๆ

เช่น

- พัก - พระพักตร์ พรรคพวก ภักษาหาร ภักดี
- เกียด - เกียรติศักดิ์ เกียรติยศ ชี้เกียด รังเกียด เกียดจรัณ
14. รู้จักการสังเกตการสะกดคำ และมีหลักการจำเฉพาะคำ เช่น
 อินทรี (ไม่มี ย) แปลว่า ชื่อนก ชื่อปลาน้ำเค็ม
 อินทรีย (มี ย) แปลว่า ร่างกาย จิตใจ (คำว่าร่างกายมี ย)
15. แข่งขันเขียนคำบนกระดานคำ
16. รวบรวมคำที่มีตัวสะกดการันต์เหมือนกัน
17. รวบรวมคำที่เขียนตัวสะกดตรงตามมาตรา สอนให้ในคราวเดียวกัน
18. รวบรวมคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ
19. รวบรวมสำนวน คำพังเพย สุภาษิต ที่มีคำที่มักสะกดผิดเสมอ
20. แข่งขันเปิดพจนานุกรมเพื่อคู่ตัวสะกด
21. สอนให้สัมพันธ์กันกับหลักภาษา
22. ทำแบบฝึกหัดทบทวน ตรวจสอบผลงาน เมื่อพบคำผิดให้ทำเครื่องหมายพร้อมทั้งเขียนตัวสะกดที่ถูกต้อง

วีรศักดิ์ ปัตตธาดาโพธิ์ (2540 : 21) กล่าวว่า ในการสอนเขียนสะกดคำนั้นครูต้องฝึกให้นักเรียนเขียนบ่อยๆ จนเกิดทักษะและให้สัมพันธ์กับทักษะทั้งสามด้าน คือการฟัง การพูด และการอ่าน ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนใช้พจนานุกรมอยู่เสมอ รวมทั้งมีการพัฒนาทักษะด้านการเขียนอย่างจริงจังและครูควรเอาใจใส่ต่อการเขียนของเด็กอย่างจริงจัง

จากข้อเสนอแนะของนักการศึกษาดังกล่าว สรุปได้ว่า ครูผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการที่จะทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ โดยที่ครูสามารถเลือกใช้วิธีการที่เหมาะสมกับเด็กหลายวิธี โดยครูอาจใช้เพียงวิธีการสอนวิธีใดวิธีหนึ่ง หรือใช้วิธีการสอนและกิจกรรมหลายๆ อย่างประกอบ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสม จุดประสงค์ เพื่อให้เด็กเกิดความสนใจ และเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนในการที่จะนำไปพัฒนาการเรียนการสอนการเขียนสะกดคำสูงขึ้น

แผนการจัดการเรียนรู้

ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ เปรียบเสมือนเข็มทิศที่คอยชี้ทางในการสอนของครู ทำให้ครูมีความรู้สึกรับประกันใจในการสอน ส่งผลให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นจึงมีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

กรมวิชาการ (2546 : 49) ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ว่า หมายถึง แผนซึ่งครูเตรียมการจัดการเรียนรู้ โดยวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แผนการใช้สื่อการเรียนรู้หรือแหล่งการเรียนรู้ แผนการวัดผลประเมินผลโดยการวิเคราะห์จากคำอธิบายรายวิชา หรือหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งยึดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและสาระการเรียนรู้ที่กำหนด อันสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

สุวิทย์ มูลคำ (2549 : 58) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ว่าเป็น การเตรียมการสอนหรือกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเป็นระบบและจัดทำไว้เป็นลายลักษณ์อักษร โดยมีการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ มากำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้โดยเริ่มจากการกำหนดวัตถุประสงค์ประสงค์จะให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงด้านใด (สติปัญญา เจตคติ ทักษะ) จะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิธีใด ใช้สื่อการเรียนการสอนหรือแหล่งเรียนรู้ใดและจะประเมินผลอย่างไร

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2549 : 11) ได้ให้นิยามศัพท์ของแผนการจัดการเรียนรู้ว่า แผนหรือแนวทางการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยการเรียนรู้ เมื่อดำเนินการจัดการเรียนการสอนครบแผนของแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ผู้เรียนจะได้พัฒนาคุณภาพบรรลุตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี/รายภาคที่กำหนดเป็นเป้าหมายของแต่ละหน่วยการเรียนรู้

รัชการดา เหลาแก้ว (2550 : 14) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การวางแผนจัดเตรียมเนื้อหาการเรียนรู้ จัดเตรียมกิจกรรมการเรียนการสอน และกิจกรรมที่จัดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้จะต้องเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติ ได้คิด ได้ทำ และได้แก้ปัญหา เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างถาวรและเกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุข

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ คือ การวางแผนจัดเตรียมรายละเอียดของกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างมีระบบเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ล่วงหน้า เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนบรรลุผลการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและผู้อื่นสามารถนำไปใช้สอนได้

ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้เป็นหัวใจสำคัญที่จะทำให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังนั้นจึงมีนักการศึกษาที่มองเห็นความสำคัญและสรุปความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

ชาอุชัย อาฉิมสมาจาร (2540 : 17) ได้ให้ความสำคัญของแผนการสอน ไว้ดังนี้

1. ความเจริญงอกงามทางการศึกษาของนักเรียนขึ้นอยู่กับ การคัดเลือกเนื้อหาวิชา กิจกรรม ประสบการณ์ และวิธีสอนที่คัดแปลงให้เข้ากับ ความสนใจ ความต้องการความสามารถ และระดับวุฒิภาวะ ครูที่วางแผนบทเรียนเป็นอย่างดีจะได้รับผลดีในการสอน
2. แผนการสอนรวมถึงการจัดทำกรอบของจุดมุ่งหมาย แล้วเลือกเนื้อหาวิชา ระเบียบแบบแผน วัสดุอุปกรณ์ และเทคนิคการประเมิน
3. การจัดทำแผนการสอนเกี่ยวกับการคาดคะเนสิ่งที่จะเกิดขึ้น และเลือกประสบการณ์ที่จะเปลี่ยนเด็กให้ได้ การคาดคะเนจึงช่วยให้เกิดการสอนที่ดี ซึ่งเป็นจุดหมายของครูผู้สอน ทุกคนเป็นการกระตุ้นให้ครูเกิดความคิดสร้างสรรค์
4. แผนการสอนใช้เป็นคู่มือสำหรับครูฝึกสอน เพื่อไม่ให้ลืมเนื้อหาวิชา ลำดับการสอน แผนการสอนจึงเปรียบเสมือนผู้เตือน
5. แผนการสอนช่วยให้ครูมีระบบระเบียบในการสอนจึงจำเป็นจะต้องมีการวางแผนให้ดี โดยเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างเวลาและเนื้อหา
6. แผนการสอนจะช่วยเป็นตัวป้องกันไม่ให้ออกนอกเนื้อหาวิชา
7. แผนการสอนจะทำให้เกิดความมั่นใจ โดยเฉพาะกับครูใหม่ที่มีความรู้สึกประหม่าและเครียด
8. การเตรียมการสอนที่ดีจะช่วยประกันถึงการสอนที่ดี แผนการสอนไม่ได้มีประโยชน์แก่ครูเท่านั้น แต่จะมีประโยชน์ต่อบุคลากรและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย
9. แผนการสอนในอดีตจะเป็นประโยชน์กับครูที่ช่วยสอนแทน

บุรชัย ศิริมหาสาคร (2547 : 16) กล่าวถึง ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นหลักฐานที่แสดงถึงการเป็นครูมืออาชีพ มีการเตรียมการล่วงหน้า แผนการจัดการเรียนรู้ของครูสะท้อนให้เห็นถึงการ ใช้เทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อนวัตกรรม และจิตวิทยาการเรียนรู้ของเด็ก หรือประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียน
2. แผนการจัดการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมให้ครูได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร เทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อนวัตกรรม และวิธีการวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนาวิชาชีพของตน

3. แผนการจัดการเรียนรู้ทำให้ครูผู้สอน และครูที่จะทำการสอนแทน สามารถจัดกิจกรรมได้อย่างมั่นใจและมีประสิทธิภาพ

4. แผนการจัดการเรียนรู้เป็นหลักฐานที่แสดงข้อมูลด้านการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล ที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครั้งต่อไป

5. แผนการจัดการเรียนรู้เป็นหลักฐานที่แสดงถึงความเชี่ยวชาญในวิชาชีพครู ซึ่งสามารถนำไปเสนอผลงานทางวิชาการ เพื่อประกอบการพิจารณาความคิดความชอบประจำปี เพื่อขอเลื่อนตำแหน่ง หรือระดับให้สูงขึ้น และเพื่อใช้ประกอบการขอใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู

ชนากานต์ ประเสริฐ (2550 : 24) กล่าวว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญมาก เพราะเป็นเอกสาร เครื่องมือช่วยให้ครูดำเนินการสอน ได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วยความเชื่อมั่นในการสอน การเตรียมกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อ และการวัดผลไว้ล่วงหน้า และใช้เป็นผลงานทางวิชาการที่แสดงถึงความชำนาญ

จากความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ข้างต้น สรุปว่า แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นกุญแจดอกสำคัญที่ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ช่วยให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ตามเป้าหมาย และทำให้ผู้เรียนบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี

แผนการจัดการเรียนรู้ควรมีรายละเอียดที่ชัดเจนในกิจกรรมของครู นักเรียนว่าทำอะไร ใช้สื่ออะไร วัดและประเมินผลอย่างไร ทั้งนี้การวางแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีจะส่งผลให้นักเรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ ดังนั้นจึงมีนักการศึกษาได้กล่าวถึงลักษณะแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีไว้ ดังนี้

บุรชัย ศิริมหาสาร (2547 : 17) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีจะต้องตอบคำถามหลัก 3 ข้อ ได้แก่ การจัดการเรียนรู้เพื่ออะไร จัดการเรียนรู้อย่างไร จัดการเรียนรู้แล้วได้ผลตามที่ต้องการหรือไม่

ศุวิทย์ มูลคำ (2549 : 59) ได้กล่าวถึงลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีไว้ดังนี้

1. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ไว้อย่างชัดเจน
2. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ชัดเจนและนำไปสู่ผลการเรียนรู้ตามจุดประสงค์

ได้จริง

3. กำหนดสื่ออุปกรณ์หรือแหล่งเรียนรู้ไว้ชัดเจน
4. กำหนดวิธีวัดและประเมินผลไว้อย่างชัดเจน
5. ยืดหยุ่นและปรับเปลี่ยนได้

6. มีความทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ ความเคลื่อนไหวต่าง ๆ และสอดคล้องกับสภาพจริง
ที่ผู้เรียนดำเนินชีวิตอยู่

7. แปลความได้ตรงกัน แผนการจัดการเรียนรู้ที่เขียนขึ้นจะต้องสื่อความหมายได้ตรงกัน
เขียนให้อ่านเข้าใจง่าย กรณีมีการสอนแทนหรือเผยแพร่ผู้นำไปใช้สามารถเข้าใจและนำไปใช้ได้
ตรงตามจุดประสงค์ของผู้เขียนแผนการจัดการเรียนรู้

8. มีการบูรณาการ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีจะสะท้อนให้เห็นการบูรณาการแบบ
องค์รวมของเนื้อหาสาระการเรียนรู้และวิธีการจัดการเรียนรู้เข้าด้วยกัน

9. มีการเชื่อมโยงความรู้ไปได้อย่างต่อเนื่อง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำความรู้หรือ
ประสบการณ์เดิมมาเชื่อมโยงกับความรู้หรือประสบการณ์ใหม่ และนำไปใช้ในชีวิตจริงกับ
การเรียนรู้ในเรื่องต่อไป

จากลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีข้างต้น สรุปได้ว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี
จะต้องเป็นแผนที่เน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาการเรียนของตนเองด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย มีครูเป็น
ผู้แนะนำหรือจัดแนวการเรียนแก่ผู้เรียนให้รู้จักคิด ศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัยข้อมูลและ
สังเคราะห์เป็นความรู้ของตนเอง ได้เรียนรู้จากแหล่งเรียนที่หลากหลาย

ประเภทของแผนการจัดการเรียนรู้

ประเภทของแผนการจัดการเรียนรู้มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงไว้ดังนี้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2537 : 193) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ ที่นิยมกันนั้นจำแนก
เป็น 3 ระดับ คือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้ ระดับหน่วยประสบการณ์ หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้
ที่ครอบคลุมการสอนกลุ่มเนื้อหาสาระขนาดใหญ่ มีความคิดรวบยอดหลายอย่างและใช้เวลาใน
การสอนต่อเนื่องกันหลายครั้ง ครั้งละหลายคาบ ในการสอนให้ครบทั้งแผนต้องใช้เวลาเป็นสัปดาห์
หรือเป็นเดือน

2. แผนการจัดการเรียนรู้ ระดับหน่วยย่อย หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนด
เนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ระดับหน่วยให้เล็กลงแต่ยังไม่เล็กถึงที่สุด เพราะแต่ละหน่วยย่อย
ยังใช้สอนได้มากกว่า 1 ครั้ง

3. แผนการจัดการเรียนรู้ระดับบทเรียน เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ 1 แผน ต่อการสอน
1 ครั้ง

กรมวิชาการ (2546 : 93) ได้เสนอประเภทของแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับนำไปใช้ใน
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มี 2 รูปแบบ คือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ย่อยเป็นรายชั่วโมง
2. แผนการจัดการเรียนรู้เป็นแผนการเรียนรู้รวม ไม่แยกเป็นรายชั่วโมง ครูผู้สอนจะต้องนำไปจัดทำเป็นแผนการจัดการเรียนรู้เอง

สรุปได้ว่า การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้แบ่งเป็น 2 แนวทางคือ ยึดคาบเวลาเป็นหลัก เป็นการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เป็นรายคาบ รายสัปดาห์ รายเดือน รายภาคการศึกษา หรือรายปีก็ได้ และแนวยึดเนื้อหาเป็นหลัก คือ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ยึดเนื้อหาหรือเนื้อหาหน่วยย่อยเป็นขอบข่ายของแต่ละแผน

องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ มีนักการศึกษาได้กล่าวไว้ดังนี้

วิลลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545 : 298) กล่าวว่า องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้เกิดจากความพยายามตอบคำถามต่อไปนี้

1. สอนอะไร
2. เพื่อจุดประสงค์อะไร
3. คิวสาระอะไร
4. ใช้วิธีการใด
5. ใช้เครื่องมืออะไร
6. ทราบได้อย่างไรว่าประสบความสำเร็จหรือไม่

เพื่อหาคำตอบดังกล่าว จึงกำหนดให้แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบดังนี้

วิชา หน่วยที่สอนและสาระสำคัญ จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เนื้อหา กิจกรรม การเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน วัสดุประเมินผล ดังนั้นในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้จึงต้องเขียนให้ครบทุกหัวข้อดังกล่าว

กระทรวงศึกษาธิการ (2546 : 93) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ดังนี้

1. ชื่อหน่วยที่ และชื่อหน่วย ชั้นที่สอน และเวลาที่สอน
2. หน่วยการเรียนรู้จัดเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ย่อย ก็คือ หัวข้อเรื่องการเรียนรู้ จะเป็นกี่แผน ขึ้นกับหัวข้อข้อการเรียนรู้ที่กำหนดในสาระการเรียนรู้
3. จุดประสงค์การเรียนรู้ กำหนดมาจากผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
4. สาระการเรียนรู้ คือ เนื้อหาสาระการเรียนรู้ที่เป็นหัวข้อย่อยที่จะสอน
5. กระบวนการจัดการเรียนรู้ คือ การจัดวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนที่ครูและนักเรียนจะต้องปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอน

6. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ คือ การกำหนดวิธีการวัดผลและการประเมินผล เช่น การสังเกต การตรวจผลงาน การทดสอบ เป็นต้น การวัดผลประเมินผลจะกำหนดเกณฑ์ การสังเกต การตรวจผลงาน และพฤติกรรมการณ์เรียน ซึ่งเป็นการประเมินจากสภาพจริง

7. สื่อและแหล่งเรียนรู้ จะกำหนดหนังสือประกอบการเรียน สถานที่ที่จะศึกษา วิทยากร เป็นต้น

บุรุษย์ ศิริมหาสาคร (2547 : 17) กล่าวถึงองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ว่า ควรมีส่วนประกอบที่สำคัญ อย่างน้อย 3 ส่วน คือ

1. จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน
2. การเรียนการสอนที่ทำให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้
3. การวัดผลประเมินผล เพื่อตรวจสอบว่า ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้

หรือไม่

สรุปได้ว่า การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้นั้น ควรมีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ สารการเรียนรู้รายวิชา มาตรฐานการเรียนรู้รายวิชา มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น สารสำคัญ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จุดประสงค์การเรียนรู้ สารการเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล เป็นขั้นสุดท้ายเพื่อบ่งบอกถึงความสำเร็จว่าบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่

แบบฝึกทักษะ

ความหมายของแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะเป็นกิจกรรมและสื่อการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความคิด ถ้าปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ จะช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ ดังได้มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะ ดังนี้

ชาญชัย อาจิมสมาจาร (2540 : 98) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกว่า เป็นส่วนหนึ่งของ บทเรียน ที่จะให้นักเรียนทำอะไร ทำสำเร็จแล้วผลที่ได้เป็นอย่างไร ในอดีตแบบฝึกทักษะถูกมองว่าเป็นการบ้าน ปัจจุบันเป็นงานที่ทำในชั้นเรียนหรือที่บ้าน เป็นบทเรียนที่ต้องฝึกและเรียนรู้ เป็นโครงการที่จะต้องทำให้สำเร็จ เป็นคำถามที่ต้องตอบหรือทบทวนการเรียนรู้ที่ผ่านมา กิจกรรมเหล่านี้เป็นเครื่องขวางวงจรการเรียนการสอน

พนมวัน วรคลย์ (2541: 37) กล่าวว่าแบบฝึกหัดหมายถึง งาน กิจกรรม หรือ ประสิทธิภาพที่ครูจัดให้นักเรียนฝึกทักษะเพื่อทบทวน ฝึกฝนเนื้อหาความรู้ต่าง ๆ ที่ได้เรียนไปแล้ว

ให้เกิดความจำ จนสามารถปฏิบัติได้ด้วยความชำนาญ และให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ใน
ชีวิตประจำวันได้

ราชบัณฑิตยสถาน (2546 : 641) ได้ให้ความหมายแบบฝึกหัดว่า แบบตัวอย่างปัญหา
หรือคำสั่งที่ตั้งขึ้นเพื่อให้นักเรียนฝึกตอบ

สกุณา เลิกนอก (2545 : 22) กล่าวว่า แบบฝึกทักษะหมายถึง สื่อการสอนที่สร้างขึ้น
เพื่อให้นักเรียนได้นำความรู้ที่เรียนแล้วไปใช้เพื่อให้เกิดทักษะมากยิ่งขึ้น

คำรณ ล้อมในเมือง (2547 : 1) กล่าวว่า แบบฝึกหรือแบบฝึกทักษะ คือ สื่อการเรียน
การสอนชนิดหนึ่งที่ใช้ฝึกทักษะให้กับผู้เรียน หลังจากเรียนจบเนื้อหาในช่วงหนึ่ง ๆ เพื่อฝึกฝนให้
เกิดความรู้ ความเข้าใจ รวมทั้งเกิดความชำนาญในเรื่องนั้น ๆ อย่างกว้างขวางมากขึ้น

ศุภจิตร์ คงสุวรรณ (2550 : 52) กล่าวไว้ว่า แบบฝึกทักษะ คือ แบบฝึกทักษะหรือ
ชุดฝึกที่ครูจัดให้นักเรียน เพื่อให้มีทักษะเพิ่มขึ้น หลังจากที่ได้เรียนรู้เรื่องนั้น ๆ มาบ้างแล้ว
โดยแบบฝึกต้องมีทิศทางตรงตามจุดประสงค์ ประกอบกิจกรรมที่น่าสนใจและสนุกสนาน ถือเป็น
แนวทางการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

จากความหมายแบบฝึกทักษะที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียน
การสอนชนิดหนึ่งเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจ ให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจนเกิดแนวคิดที่ถูกต้องและ
มีทักษะในเรื่องใดเรื่องหนึ่งจนกระทั่งสามารถนำเอาความรู้ไปใช้อย่างแม่นยำ ถูกต้องและ
คล่องแคล่ว

ความสำคัญและประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะเป็นเครื่องมือที่จำเป็นต่อการฝึกทักษะทางภาษาของนักเรียน ทำให้
การสอนของครูและการเรียนของนักเรียนประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ ดังมีผู้กล่าวถึง
ความสำคัญและประโยชน์ของแบบฝึกทักษะไว้ ดังนี้

ประทีป แสงเปี่ยมสุข (2538 : 53) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึก ไว้ดังนี้

1. เป็นอุปกรณ์ช่วยลดภาระของครู
2. ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะในการใช้ภาษาให้ดีขึ้น
3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล ทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในทางจิตใจ
มากขึ้น
4. ช่วยเสริมสร้างทักษะทางภาษาให้คงทน
5. เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากเรียนบทเรียนแล้ว
6. ช่วยให้นักเรียนสามารถทบทวนบทเรียนได้ด้วยตนเอง
7. ช่วยให้ครูมองเห็นปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนได้ชัดเจน

8. ช่วยให้นักเรียนฝึกฝน ได้เต็มที่ นอกเหนือจากที่เรียนในบทเรียน

9. ช่วยให้นักเรียนเห็นความก้าวหน้าของตนเอง

10. ช่วยให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการสะกดคำ

อดุลย์ ภูปลื้ม (2539 : 24-25) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ดังนี้

1. ช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียน ได้ดีขึ้น

2. ช่วยให้อจดจำเนื้อหา และคำศัพท์ต่าง ๆ ได้คงทน

3. ทำให้เกิดความสุขสนุกสนานในขณะเรียน

4. ทำให้ทราบความก้าวหน้าของตนเอง

5. สามารถนำแบบฝึกหัดมาทบทวนเนื้อหาเดิมด้วยตนเองได้

6. ทำให้ทราบข้อบกพร่องของนักเรียน

7. ทำให้ครูประหยัดเวลา

8. ทำให้นักเรียนสามารถนำภาษาไปใช้สื่อสาร ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2540 : 10) กล่าวว่า การสอนภาษาไทยให้สนุกต้องให้นักเรียนได้พยายามทำแบบฝึกหัดให้มากที่สุด ในแบบฝึกหัดจะมีข้อคิด เมื่อครูชี้แจงให้ทราบว่าตรงนั้นตรงนี้คิดจะทำให้รู้สึกสนุกขึ้น แต่ระวังอย่าให้เป็นภาระงานนักเรียน และเมื่อมีข้อคิดจะต้องแก้ไขอย่างปล่อยให้ผ่านไปโดยไม่ได้แก้เป็นอันขาด

เอมอร สวงวนดี (2547 : 30) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ ดังนี้

1. ทำให้เข้าใจบทเรียน ได้ดียิ่งขึ้น

2. ทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียน

3. ครูได้แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้นักเรียนได้เรียนตาม

ความสามารถของตน

4. ฝึกให้นักเรียนมีความเชื่อมั่น และสามารถประเมินผลตนเองได้

5. ฝึกให้นักเรียนทำงานด้วยตนเอง

6. ฝึกให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย

7. คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกทักษะของตนเอง โดยไม่ต้องคำนึงถึงเวลาหรือความกดดันของคนอื่น

8. แบบฝึกช่วยเสริมทักษะทางภาษาคงทน ลักษณะการฝึกที่จะช่วยให้เกิดผลดังกล่าวได้แก่ การฝึกทันทีหลังจากเรียนเนื้อหา ฝึกซ้ำ ๆ ในเรื่องที่เรียน

กรีน และเพ็ตตี (Green & Petty. 1971 : 469) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกหัดไว้ดังนี้

1. แบบฝึกเป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของครูได้มาก
2. ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะในการใช้ภาษาให้ดียิ่งขึ้น
3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล ทำให้ประสบผลสำเร็จในทางใจมากขึ้น
4. ช่วยเสริมทักษะทางภาษาให้คงทน โดยให้มีการฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้ง
5. ช่วยเป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากเรียนจบ
6. ช่วยให้นักเรียนสามารถทบทวนความรู้ได้ด้วยตนเอง
7. ช่วยให้ครูมองเห็นปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนได้ชัดเจน
8. ช่วยให้นักเรียนฝึกฝนได้เต็มที่ นอกเหนือจากที่เรียนในหนังสือเรียน
9. ช่วยประหยัดแรงงาน และเวลาของครู

จากความสำคัญและประโยชน์ของแบบฝึกทักษะดังกล่าวสรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะเป็นเครื่องมือการเรียนรู้ ซึ่งนักเรียนจะได้รับประสบการณ์จากการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง สามารถช่วยแก้ไขข้อบกพร่องทางการเรียนของนักเรียน ช่วยเสริมต่อการเรียนรู้ ส่งผลให้การเรียนของนักเรียนและการสอนของครูประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

ลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี

แบบฝึกทักษะ คือ สื่อการเรียนการสอนชนิดหนึ่ง ที่ใช้ฝึกทักษะให้กับผู้เรียนหลังจากจบบทเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ เกิดความชำนาญในเรื่องนั้น ๆ ดังนั้นครูจำเป็นต้องจัดทำที่ดีและเหมาะสมกับนักเรียน จึงมีนักการศึกษาหลายท่านได้ศึกษาและได้กล่าวถึงลักษณะที่ดีของแบบฝึกทักษะไว้ดังนี้

ขั้นรัชชัย มหาโพธิ์ (2535 : 20) กล่าวว่า ลักษณะของแบบฝึกที่ดี ควรประกอบด้วย

1. มีเนื้อหาตรงกับจุดประสงค์
2. กิจกรรมเหมาะสมกับระดับวัย หรือความสามารถของนักเรียน
3. มีภาพประกอบ มีการวางฟอร์มที่ดี
4. มีที่ว่างเหมาะสมสำหรับฝึกเขียน
5. ใช้เวลาที่เหมาะสม
6. ทำท่ายความสามารถของผู้เรียนและสามารถนำไปฝึกด้วยตนเอง

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2540 : 145) กล่าวถึงลักษณะแบบฝึกหัดทักษะที่ดี ควรมีลักษณะดังนี้

1. เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียนมาแล้ว
2. เหมาะสมกับระดับชั้น หรือวัย แสดงความสามารถของนักเรียน
3. มีคำชี้แจงสั้น ๆ จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจวิธีทำได้ง่าย

4. ใช้เวลาที่เหมาะสม
5. มีสิ่งที่น่าสนใจและท้าทายให้แสดงความสามารถ
6. ควรมีข้อเสนอแนะในการใช้
7. มีให้เลือกตอบอย่างจำกัดและตอบอย่างเสรี
8. ถ้าเป็นแบบฝึกหัดที่ต้องให้ศึกษาด้วยตนเอง แบบฝึกหัดควรมีหลายรูปแบบ
9. ควรใช้สำนวนภาษาง่าย ๆ ฝึกให้คิดได้เร็วและสนุก
10. ปลุกความสนใจและใช้หลักจิตวิทยา

วิลลาร์ด สุนทรโรจน์ (2545 : 131-132) กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกหัดที่ 14 ข้อ

ประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้

1. เป็นสิ่งที่ให้นักเรียนเรียนมาแล้ว
2. เหมาะสมกับระดับวัย หรือความสามารถของนักเรียน
3. คำชี้แจงสั้น ๆ ที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจวิธีทำได้ง่าย
4. ใช้เวลาที่เหมาะสม คือไม่นานเกินไป
5. เป็นสิ่งที่น่าสนใจและท้าทายให้นักเรียนแสดงความสามารถ
6. เปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกทั้งแบบตอบจำกัด และแบบตอบเสรี
7. มีคำสั่งหรือตัวอย่างแบบฝึกหัดที่ไม่น่าเบื่อเกินไป และไม่ยากแก่การเข้าใจ
8. ควรมีหลายรูปแบบ มีความหมายแก่นักเรียนที่ทำแบบฝึกหัด
9. ใช้หลักจิตวิทยา
10. ใช้สำนวนภาษาที่เข้าใจง่าย
11. ฝึกให้คิดได้เร็วและสนุกสนาน
12. ปลุกความสนใจหรือเร้าใจ
13. เหมาะสมกับวัยและความสามารถ
14. สามารถศึกษาด้วยตนเอง

คำรณ ล้อมโนเมือง (2547 : 10) ได้กล่าวถึงลักษณะที่ดีของแบบฝึกหัดไว้ดังนี้

1. มีจำนวนแบบในการทำหลากหลาย และมากพอในการให้เด็กทำงานเกิดทักษะการเรียนรู้
2. ควรออกแบบที่น่าสนใจ เด็กอยากทำ เช่น มีภาพ การศีกกรอบ ให้สวยงาม
3. สอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอน
4. ควรมีลำดับการเรียนรู้ในการทำจากง่าย ๆ ไปสู่แบบที่ยากขึ้น
5. คำนี้ถึงจิตวิทยาการเรียนรู้ตามวัยของเด็ก

6. สนองความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยเด็กที่เรียนเก่งควรมีแบบฝึกหัดให้เพียงพอ ส่วนเด็กที่เรียน ไม่เก่ง ก็พอที่จะทำให้เด็กมีความรู้ความเข้าใจพอที่จะผ่านเกณฑ์ได้

7. แบบฝึกมีความหลากหลายกว้างกว่าข้อสอบ ข้อสอบเป็นเพียงส่วนหนึ่งของแบบฝึกหัดเท่านั้น แบบฝึกจึงไม่ควรสร้างข้อสอบเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่ควรครอบคลุมถึงลักษณะของกิจกรรมสอดคล้องด้วย

8. แบบฝึกควรช่วยเสริมสร้างความคิดริเริ่มให้เด็กได้ใช้ความคิดให้มากกว่าการจดจำ

จากแนวคิดดังกล่าวพอสรุปได้ว่า การสร้างแบบฝึกที่ดีจะต้องคำนึงถึงจิตวิทยา ทฤษฎีการเรียนรู้ของผู้เรียน และความหลากหลายรูปแบบ มุ่งองค์ประกอบที่ดี มีลักษณะที่เร้าใจ ตรงตามเนื้อหา เหมาะสมกับวัย เวลา ความสามารถ ความสนใจและสภาพปัญหาของผู้เรียน นักเรียนได้ใช้ความคิดขงใจให้เรียนและทำลายความสามารถของผู้เรียน

ทฤษฎีและหลักจิตวิทยาที่เกี่ยวกับแบบฝึกทักษะ

การสร้างแบบฝึกทักษะจำเป็นต้องศึกษาทฤษฎีและจิตวิทยาการเรียนรู้ เนื่องจาก การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ต้องขึ้นอยู่กับสถานะของจิตและพฤติกรรมตอบสนองหลาย ๆ อย่าง โดยอาศัยกระบวนการที่เหมาะสมและวิธีที่ดีที่สุด ซึ่งได้มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงทฤษฎีและหลักจิตวิทยาที่เกี่ยวกับแบบฝึกทักษะ ดังนี้

สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทรมพรรย์ (2538 : 52-62) กล่าวถึงการสร้างแบบฝึกไว้ว่า ต้องยึดหลักทฤษฎีการเรียนรู้ทางจิตวิทยา ดังนี้

1. กฎการเรียนรู้ของธอร์น โคล์ เกี่ยวกับกฎแห่งการฝึก (Law of Exercise) ซึ่งกล่าวว่า สิ่งใดที่มีการฝึก จะมีความคล่องตัวและสามารถทำได้ดี ในทางตรงกันข้ามสิ่งใดก็ตามที่ไม่ได้รับการฝึกหรือทอดทิ้งไปนานแล้ว ย่อมจะทำได้ไม่ดี

2. ความแตกต่างระหว่างบุคคล ควรคำนึงว่านักเรียนแต่ละคนมีความรู้ความถนัดและความสนใจแตกต่างกัน ฉะนั้นในการสร้างแบบฝึกจึงพิจารณาถึงความเหมาะสม คือ ไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป และมีหลาย ๆ แบบ

3. การจูงใจผู้เรียน โดยการจัดแบบจากง่ายไปหายาก เพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียน ซึ่งจะทำให้เกิดผลสำเร็จในการฝึกแล้วยังช่วยขจัดข้อสงสัยหรือข้อผิดพลาดต่อไป

4. ใช้แบบฝึกสั้น ๆ เพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย

ทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์ (Skinner) มีหลักการคือ การเรียนรู้เกิดจากที่บุคคลได้มีการกระทำต่อสิ่งเร้าแล้ว ได้รับการเสริมแรงและพฤติกรรมของมนุษย์ส่วนใหญ่เป็นผลต่อการตอบสนองต่อสิ่งเร้า ดังนั้นถ้ามีการควบคุมและจัดสภาพการณ์ให้การ ได้ตอบสนองเปลี่ยนไป

โดยการเสริมแรงจะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ละน้อยจนกระทั่งเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ต้องการ หลักการของสกินเนอร์ มีดังนี้ (ชม ภูมิภาค. 2523 : 57)

1. ให้ผู้เรียนเรียนรู้ทีละน้อยเป็นขั้นตอนอย่างต่อเนื่องไปเรื่อยๆ
2. ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้น
3. ให้ผู้เรียนมีโอกาสประสบความสำเร็จและได้รับรางวัล
4. ให้ผู้เรียนทราบผลทันที
5. กระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปตามหลักตรรกวิทยาและ ได้รับความสำเร็จตาม

ลำดับขั้น

วิธีการสอนของกาเซ่ ซึ่งมีความเห็นว่าการเรียนรู้มีลำดับขั้นและผู้เรียนจะต้องรู้เนื้อหาที่ง่ายไปหายาก เด็กต้องเรียนรู้ความคิดรวบยอดหรือแก่นๆมาก่อน ซึ่งในการสอนให้เด็กได้ความคิดรวบยอดหรือแก่นๆนั้น จะทำให้เด็กเป็นผู้สรุปความคิดรวบยอดด้วยตนเองแทนที่ครูจะเป็นคนบอก

แนวคิดของบลูม ซึ่งได้กล่าวถึงธรรมชาติของผู้เรียนแต่ละคนว่ามีความแตกต่างกัน ผู้เรียนสามารถเรียนรู้เนื้อหาในหน่วยย่อยต่าง ๆ ได้โดยใช้เวลาเรียนแตกต่างกัน ดังนั้นการสร้างแบบฝึกจึงต้องมีการกำหนดเงื่อนไขที่ช่วยให้ผู้เรียนทุกคนสามารถผ่านลำดับขั้นตอนของทุกหน่วยการเรียนรู้ได้ ถ้านักเรียนได้เรียนตามอัตราความสามารถของตนก็จะทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จมากขึ้น ภาษาศาสตร์ เพราะนักเรียนได้มีโอกาสนำความรู้ที่เรียนมาแล้วฝึกให้เกิดความเข้าใจยิ่งขึ้น

จากความเห็นของนักการศึกษาสรุปได้ว่า การสร้างแบบฝึกทักษะให้มีคุณภาพเหมาะสมกับวัยและวุฒิภาวะของนักเรียน ครูจะต้องนำทฤษฎีและหลักจิตวิทยา เช่น การเรียนรู้เกิดจากการที่ผู้เรียนมีความพร้อม การฝึกหรือการกระทำบ่อย ๆ ความแตกต่างระหว่างบุคคล การเสริมแรง การสร้างแรงจูงใจ และการใช้กฎแห่งผลทำให้ผู้เรียนมีความสนใจ สนุกสนานและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน ซึ่งจะส่งผลให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

หลักในการสร้างแบบฝึกทักษะ

ภาษาไทยเป็นวิชาที่ต้องอาศัยการฝึกฝนบ่อย ๆ แบบฝึกทักษะที่ดีและมีประสิทธิภาพจะช่วยทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และนำความรู้ไปใช้ในกิจวัตรประจำวันได้อย่างถูกต้อง ซึ่งได้มีนักศึกษากล่าวถึงหลักในการสร้างแบบฝึกทักษะไว้ดังนี้

วรรณ แก้วแพรก (2526 : 87) กล่าวถึงหลักในการสร้างแบบฝึกทักษะที่ดีว่า

1. มีจุดมุ่งหมายในการจัดแน่นอน
2. ต้องจัดจากง่ายไปหายากและคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

3. ต้องจัดหลังจากสอนบทเรียนหรือเนื้อหานั้น ๆ แล้ว

4. ต้องจัดทำแบบฝึกทักษะไว้ล่วงหน้า โดยทำไว้เป็นรายเนื้อหา หรือทำเป็นบท ๆ ตามบทเรียน หรือทำเฉลยไว้ด้วย

5. สนองความสนใจ ใฝ่รู้ และความสามารถของผู้เรียนและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนอย่างเต็มที่

ทิพวรรณ นามแก้ว (2535 : 21) ได้เสนอแนะหลักในการฝึกทักษะไว้ดังนี้

1. ก่อนการฝึกควรสอนให้ผู้เรียนเข้าใจเสียก่อนเพราะจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ และทราบเหตุผลที่ต้องฝึก การฝึกอย่างไม่เข้าใจความหมายอาจไม่ทำให้เกิดทักษะ

2. การฝึกควรให้ผู้เรียนได้รับการฝึกตามขั้นตอนที่ถูกต้อง ภายใต้การแนะนำที่ดี ถ้าฝึกทักษะผิด ๆ จะทำให้เสียเวลาเป็นอย่างมากในการแก้ไข

3. ช่วงเวลาการฝึกสั้น ๆ บ่อย ๆ ด้วยแบบฝึกที่คัดเลือกแล้วเป็นอย่างดีจะมีประสิทธิภาพกว่าการฝึกช่วงยาว ๆ ซึ่งผู้เรียนจะเบื่อหน่าย ไม่สนใจ

4. กิจกรรมการฝึกควรจะหลากหลาย นอกจากแบบฝึกหัดต่าง ๆ แล้วอาจใช้เกม ปัญหา หรือกิจกรรมอื่น ๆ บ้าง

5. การฝึกอย่างมีความมุ่งหมายจะเกิดประโยชน์มาก ถ้าผู้เรียนเห็นคุณค่า และความจำเป็นของสิ่งที่เรียนหรือฝึกโดยอาจใช้การทดสอบ หรือวิธีการอื่นเพื่อชี้ให้เห็นผลที่เกิดขึ้นภายหลังการฝึก

6. การฝึกควรสัมพันธ์กับความมีเหตุผล ขณะฝึกควรให้ผู้เรียนใช้ความคิดหาเหตุผลควบคู่ไปด้วย

วันชัย ไทยใหม่ (2539 : 19) ได้ให้คำแนะนำว่าแบบฝึกควรสร้างโดยใช้หลักจิตวิทยา ดังนี้

1. ระวังให้นักเรียนเกิดความสนใจโดยการใช้แบบฝึกหลาย ๆ ชนิด

2. ให้นักเรียนมีโอกาสดูสนองสิ่งเร้าด้วยการแสดงความสามารถ และความเข้าใจในแบบฝึกหัด

3. ให้นักเรียนได้นำสิ่งที่เรียนมาตอบในแบบฝึกให้ตรงเป้าหมายได้

มะลิ อาจวิชัย (2540 : 22) กล่าวว่า หลักในการสร้างแบบฝึกต้องมีจุดมุ่งหมายว่าฝึกด้านใด แบบฝึกต้องเหมาะสมกับเนื้อหา เวลา ความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคล มีความชัดเจนและมีความหมายต่อการนำไปใช้ในชีวิต

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2540 : 146-147) กล่าวถึงขั้นตอนของการสร้างแบบฝึกทักษะ ดังนี้

1. สำรวจปัญหาและความต้องการ เมื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไปแล้ว ครูผู้สอนย่อมทราบดีว่า บรรลุตามวัตถุประสงค์หรือไม่ รวบรวมปัญหาและความต้องการในการแก้ไข ปัญหา หรือความต้องการที่จะพัฒนาการเรียนการสอนในแต่ละจุดประสงค์

2. กำหนดจุดประสงค์ในการสร้างแบบฝึกให้ชัดเจน เพื่อตอบคำถามว่าสร้างแบบฝึกเพื่ออะไร ต้องการให้นักเรียนเป็นอย่างไร

3. วิเคราะห์คำที่เรียนในแต่ละจุดประสงค์ว่าประกอบด้วยคำและความหมายอย่างไร คำใดที่มักจะมีปัญหาในการอ่านและเขียน รวบรวมคำเหล่านั้นไว้

4. ศึกษาจิตวิทยาการเรียนรู้ จิตวิทยาการอ่านของนักเรียน แต่ละชั้นว่าเด็กแต่ละวัย มีความสนใจเรื่องอะไร

5. กำหนดกรอบการสร้างแบบฝึกว่า ควรประกอบด้วยเรื่องอะไรบ้าง แต่ละเรื่องควรมีลักษณะอย่างไร

6. ลงมือเขียนแบบฝึกแต่ละชุด

7. นำแบบฝึกไปให้ผู้ชำนาญตรวจสอบความถูกต้อง ความตรงตามเนื้อหา หรือนำไปทดลองใช้กับนักเรียนจำนวน 1-5 คน เพื่อรวบรวมข้อมูลนำมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง

8. จัดพิมพ์หรืออัดสำเนาแบบฝึก เพื่อให้นักเรียนนำไปใช้

สุรีพร กุณา (2541 : 24) กล่าวว่า แบบฝึกที่ดีควรมีคำแนะนำการใช้ ควรให้เลือกตอบ ทั้งแบบจำกัดและตอบอย่างเสรี ควรมีคำสั่งหรือตัวอย่างด้วย แบบฝึกที่ดีจะต้องดึงดูดความสนใจ และสมาธิของเด็ก เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก เปิดโอกาสให้เด็กฝึกทักษะ เฉพาะอย่าง ใช้ภาษาเหมาะสมกับวัย วัฒนธรรมประเพณีและภูมิหลังทางภาษาของเด็ก แบบฝึกที่ดีควรจะเป็นแบบฝึกสำหรับเด็กเก่งและซ่อมเสริมสำหรับเด็กอ่อนในขณะเดียวกัน แบบฝึกที่ดีควรมีลักษณะหลากหลาย และมีความหมายต่อผู้เรียนอีกด้วย

เอมเมอร์ลิต (Emerald, 1986 : 133-135) ได้เสนอแนะแบบฝึกไว้ว่า แบบฝึกสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ควรมีรูปภาพ เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ พร้อมกับความหมายของคำนั้น

ริเวอร์ (River, 1996 : 97-100) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกไว้ดังนี้

1. ต้องมีการฝึกนักเรียนมากพอในเรื่องหนึ่ง ๆ ก่อนที่จะฝึกเรื่องอื่น
2. แต่ละแบบฝึกควรฝึกแบบประโยคเพียงหนึ่งแบบเท่านั้น
3. ฝึกโครงสร้างใหม่กับสิ่งที่เรียนรู้แล้ว
4. ประโยคที่ฝึกควรเป็นประโยคที่สั้น ๆ
5. ประโยคและคำศัพท์ควรเป็นแบบที่ใช้พุดกันในชีวิตประจำวันที่นักเรียนรู้จักดี

จากความเห็นของนักการศึกษาดังกล่าวสรุปได้ว่า หลักในการสร้างแบบฝึกทักษะ ต้องคำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ ใช้หลักจิตวิทยา มีจุดมุ่งหมาย เหมาะสมกับเนื้อหา เวลา เรียงจากง่าย ไปหายาก มีหลายรูปแบบเพื่อสร้างความสนใจ มีการประเมินผล เหมาะสมกับระดับชั้น และสนอง ความสนใจซึ่งจะส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน

วิธีหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ

โสภณ นุ่มทอง (2540 : 25-28) ได้เขียนไว้ว่า เมื่อผลิตสื่อขึ้นมาใช้ประกอบการเรียน การสอนไม่ว่าจะเป็นชุดการสอน บทเรียนสำเร็จรูป หนังสือแบบหน่วยหรือชุดฝึกก็ตามควรจะได้ ประเมินประสิทธิภาพของสื่อว่าเหมาะสมที่จะนำไปใช้ต่อไปหรือไม่ หรือสื่อนี้จะส่งเสริมหรือ สนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ หรืออย่างไร จะได้หา ข้อบกพร่องเพื่อปรับปรุงแก้ไขต่อไป การหาประสิทธิภาพของสื่อมีขั้นตอนโดยทั่วไปดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นทดลองใช้กับนักเรียนคนเดียว พยายามคัดเลือกนักเรียนที่มีความรู้ ความสามารถและมีผลการเรียนวิชานั้นอยู่ในระดับกลาง นำมาทดลองใช้ก่อนเพื่อหาข้อบกพร่อง เกี่ยวกับถ้อยคำการใช้ภาษา ความชัดเจนของการนำเสนอ เนื้อหา และการสื่อความหมายต่าง ๆ เพื่อจะได้นำไปปรับปรุงในเบื้องต้นก่อนที่จะนำไปทดลองใช้ในขั้นที่ 2

ขั้นที่ 2 เมื่อแก้ไขข้อบกพร่องที่ได้จากการทดลองในขั้นที่ 1 แล้ว ควรจะนำไปทดลอง อีกครั้งกับนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนระดับกลาง จำนวน 3-5 คน โดยให้นักเรียนได้ ทดลองเรียนจริง ๆ กิจกรรมการเรียนการสอนเหมือนจริงทุกอย่าง เพียงแต่เป็นกลุ่มเล็กกว่า ห้องเรียนจริงเท่านั้น เป็นการทดลองหาข้อบกพร่องในด้านต่าง ๆ ของสื่ออีกครั้งหนึ่งเพื่อจะได้ ปรับปรุงแก้ไขต่อไป

ขั้นที่ 3 เป็นขั้นการใช้สื่อในห้องเรียนจริง ๆ ตามปกติซึ่งเป็นการประเมินประสิทธิภาพ ของสื่อว่าเชื่อถือได้หรือไม่ ซึ่งอาจดำเนินการได้ 2 วิธี คือ

1. โดยการทดสอบความแตกต่างของคะแนนจากก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ค่าที่
2. ใช้เกณฑ์มาตรฐาน 80/80 หรือ 90/90 ซึ่งเป็นเกณฑ์การเปรียบเทียบคะแนนที่ได้ จากการประเมินในกระบวนการเรียนการสอนกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบสุดท้ายหลังจากเรียน จบบทเรียนหรือจบเรื่องแล้ว การตั้งเกณฑ์ 80/80 หรือ 90/90 นั้นอยู่ในดุลยพินิจว่านักเรียนของ เรานั้นมีความสามารถในการเรียนระดับใด และควรจะต้องตั้งเกณฑ์เท่าไรถ้านักเรียนดีมาก จะตั้ง เกณฑ์สูง 90/90 ก็ได้ แต่ถ้านักเรียนค่อนข้างดีอาจตั้งเกณฑ์ไว้ 80/80 อาจสูงพอก็ได้ เป็นต้น

แบบฝึกที่ใช้ในสอนให้เกิดความแม่นยำ รวดเร็ว และตรงจุดประสงค์ จะมีลักษณะคล้าย แบบทดสอบย่อยจะต่างกันคือสิ่งที่ปริมาณของงานหรือข้อปัญหา แบบฝึกแต่ละแบบจะกำหนด ข้อปัญหาเล็กน้อยขึ้นอยู่กับจำนวนเนื้อหาและระดับชั้นของผู้เรียนซึ่งแตกต่างกันไป แบบฝึก

หนึ่งอาจจะมีข้อปัญหา 10 20 หรือ 30 หรือ 40 แล้วแต่กรณี การฝึกจะต้องฝึกเป็นประจำโดยให้ทำในเวลาสั้น ๆ อาจจะเริ่มจาก 30 วินาที 1 นาที หรือ 2-3 นาที แล้วบันทึกผลที่ทำได้อีกต้องและผิดพลาด เมื่อผู้เรียนสามารถทำได้ถูกต้องและถึงเกณฑ์ที่กำหนดเมื่อไร ก็ให้เรียนในเรื่องอื่นต่อไปได้

แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ (Satisfaction) เป็นทัศนคติที่เป็นนามธรรม ไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปร่างได้ การที่เราจะทราบว่า ทุกคนมีความพึงพอใจหรือไม่ สามารถสังเกตโดยการแสดงออกที่ค่อนข้างซับซ้อน จึงเป็นการยากที่จะวัดความพึงพอใจโดยตรง แต่สามารถวัดได้โดยทางอ้อม การวัดความคิดเห็นของบุคคลเหล่านั้น และการแสดงความคิดเห็นนั้นจะตรงกับความรู้สึกที่แท้จริง จึงสามารถวัดความพึงพอใจนั้นได้

ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ เป็นความรู้สึกภายในจิตใจของมนุษย์ที่ไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลว่าตรงกับความต้องการหรือไม่อย่างไร ซึ่งความต้องการจะเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา เมื่อนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตรงกับความต้องการของผู้เรียน ผู้เรียนก็จะเกิดความรู้สึกที่ชื่นชอบ มีเจตคติที่ดีและมีความสุข จึงมีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ดังนี้

ราชบัณฑิตยสถาน (2542 :793) ได้ให้ความหมายไว้ว่า “พึง” เป็นคำช่วยกริยาอื่น หมายความว่า “ควร” เช่น พึงใจ หมายความว่าพอใจ ชอบใจ และคำว่า “พอ” หมายความว่าเท่าที่ ต้องการ ควรแก่ความต้องการ เต็มเท่าที่ ต้องการ เต็มความต้องการเมื่อนำคำสองคำมาผสมกัน “พึงพอใจ” หมายถึง ชอบใจ

วิรุฬ พรรณเทวี (2542 : 14) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกภายในจิตใจของมนุษย์ที่ไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับบุคคลว่าจะคาดหวังสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างไร ถ้าคาดหวังหรือมีความตั้งใจมากและได้รับการตอบสนองด้วยดี จะมีความพึงพอใจมาก แต่ในทางตรงกันข้ามอาจผิดหวังหรือไม่พึงพอใจเป็นอย่างยิ่งเมื่อไม่ได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวังไว้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ตนตั้งใจว่าจะมีมากหรือน้อย

สุลักษณ์ สุขแก้ว (2549 : 40) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจว่า เป็นความรู้สึกภายในจิตใจของมนุษย์ซึ่งจะไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับบุคคลว่าจะคาดหวังกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างไร ถ้าคาดหวังหรือมีความตั้งใจมากถ้าได้รับการตอบสนองด้วยดีจะมีความพึงพอใจมาก แต่ในทางตรงกันข้ามอาจผิดหวังหรือไม่พอใจเป็นอย่างยิ่งเมื่อไม่ได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวังไว้

หรือได้รับน้อยกว่าที่คาดหวังไว้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ตั้งใจไว้ว่าจะมีมากหรือน้อย

เบนจามิน (Benjamin. 1973 : 384) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจ หมายถึง ทำที่
ทั่ว ๆ ไปที่เป็นผลมาจากทำที่ที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ ได้แก่ ปัจจัยที่เกี่ยวกับกิจกรรม ปัจจัยที่เกี่ยวกับ
บุคคลและลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่ม

กุนด์ลาซ และเนลสัน (Gundlach & Nelson . 1992 : 37-50) ได้ให้ความหมาย
ความพึงพอใจ หมายถึง ความพึงพอใจของบุคคลจากการได้พบปะกับพฤติกรรมทำให้สิ่งต่าง ๆ
เป็นระดับความพึงพอใจของบุคคลที่เกิดจากการได้รับสิ่งต่าง ๆ ว่าหลังจากได้รับสิ่งนั้นแล้ว
สามารถตอบสนองความต้องการหรือแก้ปัญหา รวมทั้งลดปัญหาและทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ
มากน้อยเพียงใด

จากความหมายความพึงพอใจที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า ความพึงพอใจเป็นเรื่อง
ความชอบ ความไม่ชอบ ความคิดเห็น ความรู้สึก ความเชื่อฝังใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นความรู้สึก
ภายในจิตใจของมนุษย์ที่ไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับบุคคลว่าจะคาดหมายสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างไร
ถ้าคาดหวังหรือมีความตั้งใจมากและได้รับการตอบสนองด้วยดี จะมีความพึงพอใจมาก แต่ในทาง
ตรงกันข้ามอาจผิดหวังหรือไม่พึงพอใจเป็นอย่างยิ่งเมื่อไม่ได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวังไว้
ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ตนตั้งใจไว้ว่าจะมีมากหรือน้อย

ทฤษฎีความพึงพอใจ

มาสโลว์ (Maslow. 1970 : 66-70) นักจิตวิทยาชาวอังกฤษ ได้เสนอทฤษฎีความต้องการ
ตามลำดับโดยมีสาระสำคัญคือ มนุษย์จะมีความต้องการอยู่ตลอดเวลาไม่มีที่สิ้นสุดครบใดที่ยังมี
ชีวิตอยู่และความต้องการของคนจะมีลักษณะเป็นลำดับขั้นจากต่ำไปหาสูงตามลำดับ ความสำคัญ
โดยมนุษย์จะเกิดความต้องการในระดับต้นก่อน เมื่อความต้องการนั้นได้รับการตอบสนองจนเป็น
ที่พอใจแล้ว มนุษย์จะเกิดความต้องการในระดับที่สูงขึ้นมา ซึ่งความต้องการของมนุษย์จะเป็นตัว
ผลักดันให้มนุษย์ทำสิ่งต่าง ๆ ลงไปเพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการขึ้น มาสโลว์ (Maslow) ได้แบ่ง
ความต้องการของมนุษย์ออกเป็น 5 ลำดับขั้น คือ

1. ความต้องการทางกายภาพ (Physiological Needs) เป็นความต้องการเบื้องต้น
เพื่อความอยู่รอดของชีวิต เช่น ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ เครื่องนุ่งห่ม ชะรัษาโรค
ที่อยู่อาศัย-ความต้องการทางเพศ
2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs) เป็นความรู้สึกที่ต้องการความมั่นคง
ปลอดภัยในปัจจุบันและอนาคต ซึ่งรวมถึงความเจริญก้าวหน้าและความอบอุ่น
3. ความต้องการทางสังคม (Social Needs) เป็นความต้องการที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมใน
สังคมและการยอมรับในสังคม ความเป็นมิตรและความรักจากเพื่อน

4. ความต้องการที่จะได้รับการยกย่อง หรือมีชื่อเสียง (Esteem Needs) เป็นความต้องการระดับสูง ได้แก่ ความต้องการอยากเด่นในสังคม รวมถึงความสำเร็จ ความรู้ ความสามารถ ความเป็นอิสระและเสรีภาพ และการเป็นที่ยอมรับนับถือของคนทั้งหลาย

5. ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จในชีวิต (Self Actualization) เป็นความต้องการระดับสูงสุดของมนุษย์ ส่วนมากเป็นเรื่องการอยากจะเป็น อยากจะได้ตามความคิดของตนเอง แต่ไม่สามารถเสาะแสวงหาได้

จากทฤษฎีดังกล่าวสรุปได้ว่า ความพึงพอใจ เป็นความรู้สึกภายในจิตใจของมนุษย์ที่ไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลว่าตรงกับความต้องการหรือไม่อย่างไร ซึ่งความต้องการจะเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา เมื่อนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตรงกับความต้องการของผู้เรียน ผู้เรียนก็จะเกิดความรู้สึก ชื่นชอบ มีเจตคติที่ดีและมีความสุข

การวัดความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ เป็นทัศนคติในทางบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง การที่จะวัดว่าบุคคลมีความรู้สึกพึงพอใจหรือไม่ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องสร้างเครื่องมือในการวัดทัศนคตินั้น ซึ่งได้มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงการวัดความพึงพอใจไว้ดังนี้

ถวิล ธารโรจน์ (2536 : 77-86) ได้กล่าวถึงการวัดความพึงพอใจไว้ว่า ในการวัดความรู้สึก หรือการวัดทัศนคตินั้นจะวัดออกมาในลักษณะของทิศทาง (Direction) ซึ่งมีอยู่ 2 ทิศทาง คือ ทางบวกและทางลบ ทางบวก หมายถึง การประเมินค่าความรู้สึกไปในทางที่ดี ชอบ หรือพอใจ ส่วนทางลบ จะเป็นการประเมินค่าความรู้สึกไปในทางที่ไม่ดี ไม่ชอบ หรือไม่พอใจ และการวัดในลักษณะปริมาณ (Magnitude) ซึ่งเป็นความเข้มข้น ความรุนแรง หรือระดับทัศนคติไปในทิศทางที่พึงประสงค์ หรือไม่พึงประสงค์นั่นเอง ซึ่งวิธีการวัดนั้นมีอยู่หลายวิธี เช่น วิธีการสังเกต วิธีการสัมภาษณ์ วิธีการใช้แบบสอบถาม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. วิธีการสังเกต เป็นวิธีการใช้ตรวจสอบบุคคลอื่น โดยการเฝ้ามองและจดบันทึกอย่างมีแบบแผน วิธีนี้เป็นวิธีการศึกษาที่เก่าแก่ และยังเป็นที่ยอมรับใช้อย่างแพร่หลายจนถึงปัจจุบัน แต่ก็เหมาะสมกับการศึกษาเป็นรายกรณีเท่านั้น

2. วิธีการสัมภาษณ์ เป็นวิธีการที่ผู้วิจัยจะต้องออกไปสอบถามโดยการพูดคุยกับบุคคลนั้น ๆ โดยมีกรเตรียมแผนงานล่วงหน้า เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงมากที่สุด

3. วิธีการใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) วิธีการนี้จะเป็นการใช้แบบสอบถามที่มีคำอธิบายไว้อย่างเรียบร้อย เพื่อให้ผู้ตอบทุกคนตอบมาเป็นแบบแผนเดียวกัน มักใช้ในกรณีที่ต้องการข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวนมาก ๆ วิธีนี้เป็นวิธีที่นิยมใช้กันมากที่สุดในการวัดทัศนคติ

รูปแบบของแบบสอบถามจะใช้มาตราวัดทัศนคติ ซึ่งที่นิยมใช้ในปัจจุบันวิธีหนึ่ง คือ มาตราส่วนแบบลิเคิร์ต (Likert Scales) ประกอบด้วยข้อความที่แสดงถึงทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่ง แล้วมีคำตอบที่แสดงถึงระดับความรู้ 5 คำตอบ เช่น มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

วิกเตอร์ (Victor, 1964 : 100) ได้กล่าวถึงวิธีการวัดความพึงพอใจ ไว้ว่า การวัดความพึงพอใจโดยทั่วไปจะใช้วิธีการสัมภาษณ์ หรือใช้แบบสอบถาม การจะเลือกใช้วิธีใดนั้นขึ้นอยู่กับกลุ่มตัวอย่างที่จะวัด เช่น กลุ่มบุคคลที่สามารถอ่านและเข้าใจสื่อทางภาษาได้ก็จะใช้แบบสอบถาม เพราะนอกจากจะประหยัดเวลาแล้วผู้ตอบยังมีอิสระที่จะตอบ ส่วนใหญ่ในกรณีที่กลุ่มตัวอย่างไม่สามารถอ่านสื่อทางภาษาได้ จำเป็นต้องใช้วิธีการสัมภาษณ์ แต่ต้องแก้ปัญหาเรื่องความเป็นอิสระของผู้ตอบ ในด้านข้อคำถามนั้น บุคคลจะถูกถามถึงระดับพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจในสิ่งนั้น ๆ ในแง่มุมต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ของเรื่องที่ต้องการจะศึกษา

จากความคิดเห็นต่าง ๆ ดังกล่าว สรุปได้ว่า การวัดความพึงพอใจของบุคคลเป็นการตรวจสอบทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งสามารถใช้เครื่องมือวัดได้หลายแบบตามความเหมาะสมกับบุคคล

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ภาษาไทย เป็นภาษาประจำชาติไทย แต่จากการจัดการเรียนการสอนพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง จึงได้มีผู้ศึกษาค้นคว้า และวิจัยทางด้านภาษาไทยไว้เป็นจำนวนมาก ดังนี้

งานวิจัยในประเทศ

การศึกษาค้นคว้าและงานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย และแบบฝึกทักษะนั้น มีผู้ศึกษาค้นคว้าและวิจัยไว้หลายท่าน ผู้วิจัยขอนำมาสนับสนุนงานวิจัยในครั้งนี้ดังนี้

เนาวรัตน์ ชินมณี (2540 : 72) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกภาษาไทย การสะกดคำยาก เรื่องเปิดหาข สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่อง การสะกดคำที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 80.96/81.00 แสดงว่าแบบฝึกทักษะภาษาไทยการสะกดคำยากที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทยการสะกดคำยากเรื่องเปิดหาขหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ขวัญทอง จันทฤทธิ์ (2542 : 55) ได้ทำการศึกษาค้นคว้า เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทยที่มีประสิทธิภาพ เรื่องการสะกดคำและแจกลูก ของหนังสือเรียนภาษาไทย เล่ม 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัย พบว่า แบบฝึกทักษะภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 83.60/80.50 แสดงว่าแบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ และคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ฉัฐพงศ์ สวางศ์ชัย (2542 : 135) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะที่มีประสิทธิภาพ เรื่องการสะกดคำชก วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยทำการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการสะกดคำชก ความคงทนในการเรียนรู้และเจตคติต่อแบบฝึกเสริมทักษะการสะกดคำชกระหว่างกลุ่มทดลองที่ 1 ที่ใช้แบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น และกลุ่มที่ 2 ที่ใช้แบบฝึกทักษะตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนจากแบบฝึกทักษะการสะกดคำชกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีคะแนนความสามารถในการสะกดคำชก ความคงทนในการเรียนรู้ และเจตคติต่อแบบฝึกสูงกว่านักเรียนที่เรียนจากแบบฝึกทักษะตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

สุพรรณยา สงวนศิลป์ (2544 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่องเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำชกจากหนังสือเรียนภาษาไทยชุดทักษะสัมพันธ์ สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำชกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 90.63/85.52 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานและความสามารถในการเขียนสะกดคำชกของกลุ่มตัวอย่างหลังการใช้แบบฝึกสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นิภาพร วงษ์ศิลา (2545 : 58) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การเขียนสะกดคำชกโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มโรงเรียนศรีมงคล สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดมุกดาหาร ผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำชก วิชาภาษาไทยที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 89.17/83.39 และมีค่าดัชนีประสิทธิผล 0.68 เกิดการเปลี่ยนแปลงที่สูงขึ้นร้อยละ 68 แสดงว่าแบบฝึกทักษะภาษาไทยการสะกดคำชกที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ สามารถแก้ปัญหาการเรียนด้านการสะกดคำชกได้

มิตรถาวร คำภูษา (2545 : 68) ได้สร้างแบบฝึกเสริมทักษะเรื่องการอ่านและการสะกดคำชกของหนังสือเรียนภาษาไทยเล่ม 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านคำภู สำนักงานการประถมศึกษา อำเภอบึงกาฬ สำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดหนองคาย จำนวน 18 คน ผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกทักษะภาษาไทยการสะกดคำที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 82.80/81.86

แสดงว่า แบบฝึกทักษะ มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ สามารถแก้ปัญหา นักเรียนด้านการอ่านและการสะกดยาคได้

สฤณา เลิกนอก (2545 : 30) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์เรื่องการอ่านและการสะกดยาคโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองระเวียง สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอแก้งสนามนาง สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา จำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดยาคที่สร้างขึ้นสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ .05

ประวีณา เอ็นดู (2547 : บทคัดย่อ) ได้พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดยาค ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะ โดยผลการศึกษาค้นคว้า พบว่าแผนการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดยาค สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การฝึกทักษะมีประสิทธิภาพ 86.11/83.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 โดยสรุปผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะช่วยให้ นักเรียนได้เรียนรู้วิธีคิด และทราบแนวทางการประสมพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ เป็นคำ ได้ถูกต้องตรงตามความต้องการ อันเป็นผลสัมฤทธิ์ของวิธีการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ สอดตามเจตนารมณ์การสอนและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ณัฐกานต์ ชาติเพชร (2549 : 59) ได้ทำการวิจัย เรื่องการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดยาค ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลคูเมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานุริรัมย์ เขต 4 ผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนสะกดยาคที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 86.46/84.46 แสดงว่าแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนสะกดยาคที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนสะกดยาคหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการศึกษางานวิจัยในประเทศสรุปได้ว่า การสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะเป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้ นักเรียนอ่านและเขียนสะกดยาค ได้ถูกต้องชัดเจนยิ่งขึ้น และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกรักและรักที่จะเรียนสาระการเรียนรู้ภาษาไทยยิ่งขึ้น

งานวิจัยต่างประเทศ

งานวิจัยต่างประเทศที่ผู้วิจัยได้นำมาสนับสนุนงานวิจัยในครั้งนี้ มีดังนี้

ไมเคิลลิดิส (Michaelidis. 1997 : 31-A) ได้ศึกษาถึงผลของการฝึกทักษะการสะกดคำ โดยการใช้โปรแกรมการฝึกที่สร้างขึ้น (WART-R) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ อายุระหว่าง 6-8 ปี จำนวน 25 คน ผลการวิจัยพบว่า ในการทดลอง 4-5 ครั้ง ในกลุ่มเด็กอายุ 6 ปี และ 7 ปี เมื่อเปรียบเทียบผลก่อนเรียนและหลังเรียน พบความแตกต่างของจำนวนคำที่สะกดถูกต้อง ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และในกลุ่มเด็กอายุ 8 ปี ไม่พบความแตกต่างของผลก่อนเรียนและหลังเรียน

อาห์เหม็ด (Ahmed. 2000 : 3032-B) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาแบบแผนการสะกดคำตามหน่วยเสียงและคำอักษรวิธีในชั้นประถมศึกษาของสหรัฐอเมริกา โดยได้ออกแบบการทดสอบการรู้จักสะกดคำเบื้องต้น และนำไปทดลองกับเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 2-5 จำนวน 390 คน แบบทดสอบนี้ประกอบด้วยคำที่ไม่มีความหมายพยางค์เดียวและสองพยางค์ จำนวน 35 คำ และมุ่งเป้าไปที่แบบฝึกการสะกดคำ 3 แบบแผน คือ การถอดรหัสหน่วยเสียงอย่างเดียว ความรู้เรื่องกฎทางอักษรวิธีอย่างเดียว และการรวมการถอดรหัสหน่วยเสียงกับความรู้เรื่องกฎทางอักษรวิธีเข้าอยู่ในคำคำเดียว ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีแนวโน้มทางการพัฒนาที่ชัดเจน ในแบบฝึกการสะกดคำทั้ง 3 แบบแผน การปฏิบัติการสะกดคำในกลุ่มตัวอย่างอิสระสองกลุ่ม และผลการวิจัยมีแนวโน้มพฤติกรรมเหมือนกัน และมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กับ 4 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กับ 5 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กับ 4 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กับ 5 ภายในแต่ละชั้นมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในการปฏิบัติระหว่างแบบฝึกตามแบบแผนการสะกดคำอย่างเดียว กับแบบฝึกตามแบบแผนการสะกดคำแบบถอดรหัสหน่วยเสียงอย่างเดียว กับแบบฝึกตามแบบแผนการสะกดคำอย่างเดียวและการสะกดคำตามอักษรวิธี

คอเรย์ (Corey. 2000 : 2690-A) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนที่มีต่อการฝึกอ่านและเขียนของหญิงวัยรุ่นในเขตชนบทของเท็กซัสอัลปาตาเซีย ในสหรัฐอเมริกา พบว่า การใช้แบบฝึกการอ่านและเขียนในโรงเรียน ได้ละเลยการฝึกอ่านและเขียนประสบการณ์ส่วนตัวและสุนทรียศาสตร์ ฉะนั้นจึงทำให้เกิดการขาดความต่อเนื่องของวัฒนธรรมและศักยภาพที่มีอยู่ที่บ้านนักเรียน โรงเรียนได้ละเลยความสามารถในการเรียนรู้ตามธรรมชาติของเด็กเมื่อเขามาเข้าโรงเรียน ฉะนั้นเด็กเหล่านี้จึงไม่สามารถที่จะคิดในเชิงวิเคราะห์เกี่ยวกับบทบาทของสตรีในเชิงวัฒนธรรมของเขา ด้วยเหตุนี้สตรีที่มาเข้าโรงเรียนจึงต่อต้านในการที่จะพูดถึงโรงเรียนและบ้าน

ของเขา เพราะในความเป็นจริงแล้วเขาต้องการให้โรงเรียนมีบทบาททางด้านจินตนาการและสร้างสรรค์เกี่ยวกับรูปแบบการฝึกการเขียนและการอ่าน

ฮากันสัน (Hakanson, 2001 : 1) ได้ศึกษาผลของการเรียนการสะกดคำในบริบทที่มีคือนักเรียน จำนวน 17 คน ในห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งมีความสามารถในการสะกดคำจากคำไปจนถึงสูงใช้เวลาฝึก 10 สัปดาห์ ไม่มีการสอนการสะกดคำโดยตรงแบบทดสอบก่อนและหลังการสอนใช้เปรียบเทียบผลของความรู้ทางการสะกดคำทั่วไปของนักเรียนนอกเวลาสอนผลการทดสอบก่อนและหลังการสอนแสดงให้เห็นว่าการฝึกสะกดคำในบริบทไม่มีผลอย่างมีนัยสำคัญต่อความรู้ทางการสะกดคำโดยรวม การฝึกสะกดคำโดยแยกเดี่ยวออกมา พบด้วยว่ามีผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเท่าผลของการฝึกสะกดคำในบริบท ผลการศึกษาครั้งนี้บ่งชี้ว่าการฝึกสะกดคำในบริบทการเขียนของเราเองมีผลต่อความรู้ทางการสะกดคำโดยรวมมากกว่าการฝึกสะกดคำที่แยกออกมาเดี่ยว ๆ ถึงแม้ทั้งสองกลยุทธ์นั้นจะปรับปรุงความรู้ทางการสะกดคำโดยทั่วไปให้ดีขึ้น

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำยากทั้งในประเทศและต่างประเทศให้ผลสอดคล้องกัน คือ เมื่อนักเรียนได้พัฒนาการอ่านและการเขียนโดยใช้แบบฝึกทักษะแล้ว ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น จึงนับได้ว่าแบบฝึกทักษะมีความสำคัญต่อการแก้ปัญหาการอ่านและการเขียนสะกดคำยากได้เป็นอย่างดี จึงเชื่อได้ว่าแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นสื่อการเรียนการสอนที่จะช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้นได้อย่างแท้จริง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย คือ เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองแวง อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนในกลุ่มตำบล โนนเจริญ อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 141 คน จาก 6 ห้องเรียน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองแวง อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 15 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมี 4 ชนิด

ประกอบด้วย

1. แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 10 ชุด แต่ละชุดมี 4 กิจกรรม
2. แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อใช้ประกอบแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 10 แผน ใช้เวลาสอน

แผนละ 1 ชั่วโมง รวม 10 ชั่วโมง

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้วัดความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก หลังจากให้นักเรียนเรียนจบทุกแผนการเรียนรู้ซึ่งเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การสร้างแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.1 ศึกษาแนวคิด หลักการ ทฤษฎีเอกสารหลักสูตรและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดเนื้อหาและสร้างแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

1.2 ศึกษาจุดมุ่งหมายของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ธรรมชาติวิชาภาษาไทย มาตรฐานการเรียนรู้หลัก มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น สาระการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองแวง

1.3 วิเคราะห์คำยากจากหนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ชุด ภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที และวรรณคดีล้านา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้นำคำยากจำนวน 150 คำมาให้นักเรียนทดสอบการเขียนตามคำบอก จำนวน 15 ครั้ง บอกให้นักเรียนเขียนครั้งละ 10 คำ ใช้เวลาครั้งละ 20 นาที ซึ่งแสดงได้ดังตาราง 1

ตาราง 1 คำยากที่นักเรียนเขียนตามคำบอกแต่ละครั้ง จำนวน 150 คำ

ครั้งที่	คำ
1	ก๊าด ผาสุก อักษร สุภาพ ภูมิปัญญา ประเทศ ประคิดประคอง ฉลาด พุทรา รื่นรมย์
2	สนุกสนาน ซอด้ก ขนบ ละมุน กรรไกร อร่อย ขโมย สังสรรค์ ตกแต่ง เศรษฐี
3	ก้อนเมฆ เหลวไหล พลีชีพ ขมิขมัน สุขนิสัย เหยียด ชื้อสัดย์ อุปสรรค การ์ตูน ถวาย
4	เห็ดทูน สามัคคี ไกล่ซิด โภชนาการ อุดสาหะ ซักโย ลิฟต์ สรรพคุณ อารมณ์ ขีราฟ
5	มาดก ประจักษ์ พยาธิ โขคลาก ปลอดภัย ชีวภาพ ไทรทัศน์ คำรับ บันดาล ชุ่ม
6	เกษตรกรรม ครบครัน สบาย เค็นท์ ทรวงทอง อารยธรรม สลบ เคารพ สมักร พิเศษ
7	ก๊วยเคี้ยว คลก รยนต์ สกปรก สามารถ โบราณ สวิตซ์ เจคีย์ สมุนไพร บรรพบุรุษ
8	ปรารภ ครูช สวคมนตรี สาสัน เสิร์ฟ ปริศนา สาธารณสุข สรรเสริญ คำนวน พิสูจน์
9	หยากไข่ คอนเสิร์ต อุทยาน ขยะแขยง โฉลก ปฏิเสธ พิทวัส รณเมถ์ ผจญภัย พัฒนา
10	ไคร้ครวญ พญานาค เกล็ด พิจารณา สรัทธา สมประมาท มณฑป กัตัญญู ปกติ ไวรัส
11	ฉันทพล เทศกาล ไอศกรีม คร่ำคร่า ตลอด สักต รสชาติ มัชยสัด ธรรมเนียม สงกรานต์
12	สวัสดี มารยาท บริจาค หลงไหล ชนบัตร พิทักษ์ อุโมงค์ ปลาวาฬเกลื่อนกลาด
13	อักษิกัย ทรัพย์ากร ปรากฎ ปลอดภัย ประคินฐ์ วัฒนธรรม ทิฐิ สุภามิต ลอดเคอร์รี่ สัญญา
14	ไพเราะ บุปผา ประชาธิปไตย อีสราภาพ อภินิหาร จวดเจเวียน สร้างสรรค์ ชันสูตร หัตถกรรม ครีกครอง
15	ทรุดโทรม อบายมุข มรณภาพ บินขาบาค อิทธิฤทธิ์ รัชกาล เชี่ยวกราก คุณธรรม พรรคพวก เลื้อเซ็ด

1.4 รวบรวมคำที่นักเรียนเขียนคินนำมาเรียงลำดับคังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 คำที่นักเรียนเขียนผิดร้อยละ 60 ขึ้นไป มาเรียงลำดับคำยาก จำนวน 100 คำ

ร้อยละที่เขียนผิด	คำ
66.67	บันดล ประเทศ สบาย หลงไหล รดเมถ์ ปลอดโปร่ง ขโมย คำนวน สุภาพ กรรไกร สลอบ ซุ่ม โทรทัศน์ เต็นท์ บริจาค ไบราณ ปลดเปลื้อง คำรับ พิสูจน์ ลอดเคอร์รี่ คุณธรรม พิเศษ พุทรา ฉลาด อวสาน เทศกาล อร้อย เกล็ดอนกลาด ซอลัก สรรพคุณ ครูจฯ พัฒนา ชรรณเนียม มั่นเพล ปรกติ เคารพ ก้อนเมฆ พรรคพวก
73.33	ผจญภัย ธนบัตร ไอศกรีม ลิฟต์ สงกรานต์ อารมณ์ การ์ตูน ไกล่ชิด พลีชีพ สามัคคี สมักร ปลาواه มารยาท สกปรก อิศราภาพ อุปสรรค ปริศนา ยีราฟ สามารด สรรเสริญ สวิค์ พญานาค บรรพบุรุษ อักษร สนุกสนาน ประดิษฐ์ พยาธิ ทรัพย์สิน
80.00	ผาสุก อบายมุข อภินิหาร กคัญญู ประชาธิปไตย ปฏิเสธ เหลวไหล ทรุดโทรม มัชยัสถ์ โฉลก หัตถกรรม เสือเข็ด ปรากฎ ขมิ้มมัน เกิดขุน สาธารณสุข ไชคลาก วัฒนธรรม รื่นรมย์ ซื่อสัตย์ ศรีทธา เศรษฐี พิศวาส อิทธิฤทธิ์
86.67	ปรารภ หยากไข่ สร้างสรรค์ ก่ายเดี่ยว
93.33	อัคคีภัย มรณภาพ
100	มณฑป บินขบาต ฉวัดเฉวียน

1.5 นำคำยากที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองแวงเขียนผิด มาจัดเป็นกลุ่มคำ ดังนี้ การอ่านและการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ได้แก่ มาตราตัวสะกด แม่กก แม่กน แม่กบ และแม่กด คำควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ คำควบกล้ำ คำที่มีตัววรรณยุกต์ คำที่ไม่ประวิสรรชนีย์ คำที่มีรร และคำที่มาจากภาษาต่างประเทศ มาจัดทำแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 10 ชุด แต่ละชุดใช้เวลาในการเรียนรู้ชุดละ 1 ชั่วโมง รวม 10 ชั่วโมง ดังนี้

1.5.1 แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตรา แม่กก

1.5.2 แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตรา แม่กน

1.5.3 แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตรา แม่กบ

1.5.4 แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตรา แม่กค

1.5.5 แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำที่มีอักษรนำ

1.5.6 แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ

1.5.7 แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำที่มีตัววรรณยุกต์

1.5.8 แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำที่ไม่ประวิสรรชนีย์

1.5.9 แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำที่มี รร

1.5.10 แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำที่มาจากภาษาคำต่างประเทศ

1.6 นำแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สร้างเสร็จแล้วเสนอคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา โครงสร้างภาษาและให้ข้อเสนอแนะ

1.7 นำแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วตามคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์แล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสมในด้านรูปแบบ เนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ การนำเสนอกิจกรรมการเรียนการสอนและการประเมินผล โดยใช้แบบประเมินชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคอร์ต (Likert) 5 ระดับ ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง ความถูกต้องเหมาะสมในระดับมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง ความถูกต้องเหมาะสมในระดับมาก

คะแนน 3 หมายถึง ความถูกต้องเหมาะสมในระดับปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง ความถูกต้องเหมาะสมในระดับน้อย

คะแนน 1 หมายถึง ความถูกต้องเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

ผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

1.7.1 นางดวงป่าน สวงรัมย์ ตำแหน่งศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะศึกษานิเทศก์
ชำนาญการพิเศษ กลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร เขต 2

1.7.2 นางชลนิชา เลิศนพคุณวงศ์ ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนอนุบาลบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร เขต 2

1.7.3 นางสาวสุนันท์ ปิณฑุพา ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะครูชำนาญการ
โรงเรียนอนุบาลบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร เขต 2

1.8 นำคะแนนจากแบบประเมินแบบฝึกทักษะของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าเฉลี่ย แล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์การประเมิน (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 166) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
4.51 - 5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.51 - 4.50	เหมาะสมมาก
2.51 - 3.50	เหมาะสมปานกลาง
1.51 - 2.50	เหมาะสมน้อย
1.00 - 1.50	เหมาะสมน้อยที่สุด

พิจารณาข้อเสนอแนะและหาค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนการประเมินปรากฏว่าค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนการประเมินแบบฝึกทักษะทั้ง 10 ชุด ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.83 แสดงว่าแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เหมาะสมมากที่สุด

1.9 ปรับปรุงแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยากตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.10 นำแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ทั้ง 10 ชุด ที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว ไปทดสอบหาประสิทธิภาพร่วมกับแผนการจัดการเรียนรู้ ทั้ง 10 แผน โดยใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองแวง อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหารเขต 2 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านดอนมโคกใหญ่ อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหารเขต 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาความบกพร่องด้านความเหมาะสมของการใช้ภาษา เวลา การสื่อความหมาย และความเหมาะสมของภาพประกอบ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1.10.1 การทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบเพื่อหาประสิทธิภาพกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยใช้นักเรียน 3 คน คือนักเรียนที่ผลการเรียนในระดับเก่ง ปานกลาง และอ่อน ประเภทละ 1 คน ผู้วิจัยได้สังเกตการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก อย่างใกล้ชิดแล้วบันทึกพฤติกรรมของผู้เรียนในขณะที่เรียนรู้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก และซักถามนักเรียนถึงข้อบกพร่องของแบบฝึกในขณะที่ศึกษาของนักเรียนแต่ละคน เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข

1.10.2 การทดลองกับกลุ่มเล็ก ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบเพื่อหาประสิทธิภาพ

กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (โรงเรียนเดียวกัน) โดยนำแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการปรับปรุงจากการทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง มาทดลองใช้กับนักเรียนจำนวน 9 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มทดลองหนึ่งต่อหนึ่ง คือนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน ประเภทละ 3 คน เพื่อจับเวลาในการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ถ้าผู้เรียนพบข้อบกพร่องของแบบฝึกทักษะ ให้ทำเครื่องหมายไว้ สำหรับอภิปรายกับผู้วิจัยในภายหลัง จากนั้นนำข้อมูลมาปรับปรุงแก้ไข แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยากให้มีคุณภาพต่อไป

1.10.3 การทดลองภาคสนาม ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบเพื่อหาประสิทธิภาพกับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่ อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานูริรัมย์ เขต 2 ซึ่งเป็นนักเรียนทั้งห้อง จำนวน 26 คน เสมือนการใช้ทดลองจริง โดยนำแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ที่ได้ปรับปรุงจากการทดลองกลุ่มเล็ก นักเรียนทำแบบฝึกทักษะแต่ละชุดขณะทำการทดลองผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน ปรากฏว่ามีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) 84.57/82.56 จากนั้นนำข้อมูลจากการสังเกตมาปรับปรุงแก้ไข แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยากให้มีคุณภาพต่อไป

1.11 นำแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้ว ให้คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง แล้วนำมาปรับปรุงเพื่อให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

1.12 นำแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ที่ปรับปรุงแล้วไปจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้สอนซ่อมเสริมนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองแวง อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานูริรัมย์ เขต 2 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (กรมวิชาการ. 2545 : 3 – 30)

2.2 ศึกษาทฤษฎีและวิธีเขียนแผนการจัดการเรียนรู้จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.3 ศึกษาจุดมุ่งหมายของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ธรรมชาติวิชาภาษาไทย มาตรฐานการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองแวง

2.4 วิเคราะห์คำยากและศึกษารายละเอียดเนื้อหาคำยาก จากหนังสือเรียน สาระการเรียนรู้พื้นฐาน ชุด ภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที และวรรณคดีล้านนา กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 นำมาจัดทำ แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 10 แผน โดยให้สอดคล้องกับแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2.5 จัดทำสื่อการเรียนการสอน

2.6 จัดทำเครื่องมือวัดผลประเมินผลให้สอดคล้องกับเนื้อหา

2.7 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ตามหัวข้อดังนี้

2.7.1 สาระการเรียนรู้รายวิชา

2.7.2 มาตรฐานการเรียนรู้รายวิชา

2.7.3 มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

2.7.4 สาระสำคัญ

2.7.5 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

2.7.6 จุดประสงค์การเรียนรู้

2.7.7 สาระการเรียนรู้

2.7.8 กระบวนการจัดการเรียนรู้

2.7.9 สื่อและแหล่งเรียนรู้

2.7.10 การวัดและประเมินผล

2.7.11 กิจกรรมเสนอแนะ

2.7.12 บันทึกข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

2.7.13 บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

2.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างเสร็จแล้ว เสนอต่อคณะกรรมการควบคุม วิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องและให้ข้อเสนอแนะ

2.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำคณะกรรมการควบคุม วิทยานิพนธ์แล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม (ข้อ 1.7.1 – 1.7.3) จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความ เทียบตรงเชิงเนื้อหาและโครงสร้าง โดยใช้แบบประเมินขนิมมาตรส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคอร์ท (Likert) 5 ระดับ

2.10 นำคะแนนจากการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาหาค่าเฉลี่ยแล้วนำไปเทียบเกณฑ์การประเมินเช่นเดียวกับข้อ 1.8 ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 10 แผน ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.79 แสดงว่าแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 10 แผน มีความเหมาะสมมากที่สุด

2.11 ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2.12 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้ว ให้คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง แล้วนำมาปรับปรุง เพื่อให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2.13 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการแก้ไขข้อบกพร่องแล้วไปทดสอบหาประสิทธิภาพ (Try Out) โดยใช้ร่วมกับแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองแวง อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 2 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่ อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

2.14 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ทดลองแล้วมาปรับปรุงแก้ไข แล้วไปจัดพิมพ์เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านและการเขียนสะกดคำยาก แบบทดสอบนี้เป็นแบบทดสอบที่ใช้ก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นข้อสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น และหาคุณภาพของแบบทดสอบตามขั้นตอนดังนี้

3.1 ศึกษาทฤษฎีและวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านและการเขียนสะกดคำยาก และเกณฑ์การตรวจให้คะแนนจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.2 ศึกษาเนื้อหา ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ในแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ทั้ง 10 แผน

3.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านและการเขียนสะกดคำยาก เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ และคัดเลือกว่าใช้จริงจำนวน 30 ข้อ

3.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สร้างเสร็จแล้ว เสนอคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้องและให้ข้อเสนอแนะ

3.5 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม (ข้อ 1.7.1 – 1.7.3) จำนวน 3 ท่าน พิจารณาความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์ กับข้อสอบแต่ละข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ให้คะแนน + 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์ที่กำหนด

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์ที่กำหนด

ให้คะแนน - 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดไม่ตรงตามจุดประสงค์ที่กำหนด

3.6 หลังจากผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสม และสอดคล้องแล้ว นำคะแนนที่ได้มาทำการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างจุดประสงค์กับข้อสอบแต่ละข้อ โดยใช้สูตร IOC (Index of Item Objective Congruence) (สมนึก ภัททิยธนี. 2549 : 220) แล้วเลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ซึ่งแสดงว่าแบบทดสอบที่สร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงในการวัดตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องการวัด

3.7 ปรับปรุงและพิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านและการเขียนสะกดคำยาก เป็นฉบับทดลองไว้จำนวน 40 ข้อ

3.8 นำแบบทดสอบตามข้อ 3.7 ไปทดลอง (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่ อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษารั้วรัมย์ เขต 2 จำนวน 26 คน ซึ่งเคยเรียนการอ่านและการเขียนสะกดคำยากมาแล้ว (ข้อ 1.10.3) เพื่อตรวจสอบหาความยากและค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ

3.9 นำกระดาษคำตอบที่นักเรียนสอบเสร็จแล้วมาตรวจให้คะแนน โดยตอบถูกให้ 1 คะแนน คอบผิด หรือไม่ตอบ หรือตอบมากกว่า 1 ข้อ ให้ 0 คะแนน

3.10 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบโดยการกำหนดคุณลักษณะเพื่อประเมินตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

3.10.1 ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากรายข้อตั้งแต่ .20 ถึง .80 และค่าอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ .20 ถึง 1.00 ไว้ (ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. 2542 : 238-239)

3.10.2 คัดเลือกข้อสอบที่มีความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกที่เข้าเกณฑ์ไว้จำนวน 30 ข้อ

3.10.3 นำแบบทดสอบที่ได้ไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเคยเรียนการอ่านและการเขียนสะกดคำยากมาแล้ว เพื่อหาความเชื่อมั่นทั้งฉบับโดยใช้วิธีของโลเวท (Lovett) (สมนึก ภัททิยธนี. 2549 : 230)

3.10.4 คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกที่เข้าเกณฑ์ไว้จำนวน 30 ข้อ แล้วจัดพิมพ์เป็นฉบับจริงเพื่อใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

4. การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพตามลำดับ ดังนี้

4.1 กำหนดกรอบเนื้อหา แนวคิดและขอบข่ายโครงสร้างของคำถามในด้านเนื้อหา รูปแบบ โดยศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้แบบสอบถามที่ครอบคลุมเนื้อหาทุกด้าน

4.2 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษา มาสร้างแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด จำนวน 10 ข้อ

4.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนอคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้องและให้ข้อเสนอแนะ

4.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์แล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม (ข้อ 1.7.1 – 1.7.3) จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบด้านเนื้อหา ความถูกต้อง และความเหมาะสม โดยใช้แบบประเมินชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคอร์ท์ (Likert) 5 ระดับ

4.5 นำคะแนนจากการประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มหาค่าเฉลี่ยแล้วนำไปเทียบเกณฑ์การประเมินเช่นเดียวกับข้อ 1.8 ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนการประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.74 แสดงว่าแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความเหมาะสมมากที่สุด

4.6 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. รูปแบบการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาในรูปแบบที่เรียกว่า (One Group Pretest – Posttest Design) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 249) เป็นการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียวแต่มีการวัดผลก่อนเรียนและหลังเรียน ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pretest – Posttest Design

กลุ่ม	Pretest	Treatment	Posttest
กลุ่มทดลอง	T ₁	X	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

T₁ หมายถึง สอบก่อนเรียน (Pretest)

X หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ

T₂ หมายถึง สอบหลังเรียน (Posttest)

2. ขั้นตอนในการดำเนินการศึกษา

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลอง ดังนี้

2.1 ก่อนทำการทดลอง ผู้วิจัยได้ทำความเข้าใจกับนักเรียน เกี่ยวกับขั้นตอนการใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2.2 ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ในวันที่ 4 มกราคม 2551 กับกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านและการเขียนสะกดคำยาก จำนวน 30 ข้อ แล้วตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้พร้อมทั้งเก็บข้อมูลไว้

2.3 ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากแบบฝึกทักษะชุดที่ 1-10 ทำการสอนชุดละ 1 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง รวม 10 ชั่วโมง ระหว่างวันที่ 7-31 มกราคม 2551 ช่วงเวลาที่ทำการสอน คือ ระหว่างเวลา 15.00 - 16.00 น. ไม่รวมเวลาทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน โดยให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะและเก็บคะแนนผลรวมของคะแนนแบบฝึกไว้เพื่อหาค่าประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนการสอน (E_1)

2.4 ทดสอบหลังเรียน (Posttest) ในวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2551 หลังจากการทดลองสิ้นสุดลง โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับเดียวกับที่ทดสอบก่อนเรียน เก็บคะแนนผลรวมของแบบทดสอบเพื่อหาประสิทธิภาพของการเรียนการสอน (E_2)

2.5 สอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน

ในการดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยได้กำหนดวัน เวลา ในการทดลองดังตาราง 4

ตาราง 4 กำหนดการสอนซ่อมเสริม โดยใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

วัน เดือน ปี	กิจกรรม	เวลา/ ชั่วโมง
4 ม.ค. 51	ทดสอบก่อนเรียน	1
7 ม.ค. 51	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 แบบฝึกชุดที่ 1 การอ่านและการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดในมาตรา แม่ก ก กิจกรรมที่ 1-4	1
9 ม.ค. 51	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 แบบฝึกชุดที่ 2 การอ่านและการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดในมาตรา แม่กน กิจกรรมที่ 1-4	1
11 ม.ค. 51	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 แบบฝึกชุดที่ 3 การอ่านและการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดในมาตรา แม่กข กิจกรรมที่ 1-4	1
14 ม.ค. 51	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 แบบฝึกชุดที่ 4 การอ่านและการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดในมาตรา แม่กค กิจกรรมที่ 1-4	1

ตาราง 4 (ต่อ)

วัน เดือน ปี	กิจกรรม	เวลา/ ชั่วโมง
17 ม.ค. 51	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 แบบฝึกชุดที่ 5 การอ่านและการเขียนคำที่มีอักษรนำ กิจกรรมที่ 1-4	1
21 ม.ค. 51	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 แบบฝึกชุดที่ 6 การอ่านและการเขียนควบกล้ำ กิจกรรมที่ 1-4	1
23 ม.ค. 51	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 แบบฝึกชุดที่ 7 การอ่านและการเขียนควบกล้ำ กิจกรรมที่ 1-4	1
25 ม.ค. 51	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 แบบฝึกชุดที่ 8 การอ่านและการเขียนคำที่มีตัวการันต์ กิจกรรมที่ 1-4	1
28 ม.ค. 51	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 แบบฝึกชุดที่ 9 การอ่านและการเขียนคำที่มี รร กิจกรรมที่ 1-4	1
31 ม.ค. 51	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 แบบฝึกชุดที่ 10 การอ่านและการเขียนคำที่มาจากภาษาต่างประเทศ กิจกรรมที่ 1-4	1
1 ก.พ. 51	ทดสอบหลังเรียน	1
4 ก.พ. 51	วัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก	15 นาที

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

3. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยนำคะแนนจากแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ไปเทียบกับเกณฑ์การประเมิน (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 166) ดังนี้

4.51 – 5.00	หมายถึง	มีความพึงพอใจมากที่สุด
3.51 – 4.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจมาก
2.51 – 3.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อย
1.00 – 1.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 การหาค่าร้อยละ ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 104)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ
 f แทน ความถี่หรือจำนวนที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
 N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมดหรือจำนวนทั้งหมดที่เทียบเป็น 100

1.2 ค่าเฉลี่ย ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 105)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
 N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 104)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	$S.D.$	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	x	แทน	คะแนนแต่ละตัว
	N	แทน	จำนวนคะแนนในกลุ่ม
	Σ	แทน	ผลรวม

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่

2.1 การหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ ความเกณฑ์ 80/80 ใช้สูตรดังนี้ (ชัยขงค์ พรหมวงศ์. 2537 : 916)

$$E_1 = \frac{\frac{\sum X}{N} \times 100}{A}$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนการสอน
	$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของการทำแบบฝึก
	A	แทน	คะแนนรวมของการทำแบบฝึกทุกชั้นรวมกัน
	N	แทน	จำนวนนักเรียน

$$E_2 = \frac{\sum F}{N} \times 100$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของการเรียนการสอน
-------	-------	-----	------------------------------

$\sum F$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังจากที่เรียนไปแล้ว
B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
N	แทน	จำนวนผู้เรียน

2.2 การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ใช้สูตรดังนี้ (สมนึก ภัทธิยชนี, 2549 : 220)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหาหรือระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
	$\sum R$	แทน	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

2.3 การหาค่าความยากง่าย (Difficulty) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ใช้สูตรดังนี้ (สมนึก ภัทธิยชนี, 2549 : 212)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าความยากของข้อสอบ
	R	แทน	จำนวนคนตอบถูก
	N	แทน	จำนวนคนทั้งหมด

2.4 การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้วิธีของ เบรนแนน (Brennan) ใช้สูตรดังนี้ (สมนึก ภัทธิยชนี, 2549 : 214)

$$B = \frac{U}{N_1} - \frac{L}{N_2}$$

เมื่อ	B	แทน	อำนาจจำแนกของข้อสอบ
	U	แทน	จำนวนผู้รอบรู้ (หรือสอบผ่านเกณฑ์) ตอบถูก
	L	แทน	จำนวนผู้ไม่รอบรู้ (หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์) ตอบถูก
	N_1	แทน	จำนวนผู้รอบรู้ (หรือสอบผ่านเกณฑ์)
	N_2	แทน	จำนวนผู้ไม่รอบรู้ (หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์)

2.5 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีของโลเวท (Lovett)
ใช้สูตรดังนี้ (สมนึก กัททิชณี, 2549 : 230)

$$r_{cc} = 1 - \frac{K \sum X_i - \sum X_i^2}{(K-1) \sum (X_i - C)^2}$$

เมื่อ	r_{cc}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอิงเกณฑ์
	K	แทน	จำนวนข้อสอบของแบบทดสอบทั้งฉบับ
	X_i	แทน	คะแนนสอบของนักเรียนแต่ละคน
	C	แทน	คะแนนจุดตัดของแบบทดสอบ ($C = 18$)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน

3.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 80/80

3.1.1 วิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ดังนี้

3.1.1.1 ทดสอบสมมติฐานด้านกระบวนการ (E_1) ใช้สูตรดังนี้
(ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2546 : 146)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \mu_0}{\frac{s_1}{\sqrt{n_1}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤต เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
	\bar{X}_1	แทน	คะแนนเฉลี่ยที่คิดเป็นร้อยละของแบบฝึกทักษะ
	μ_0	แทน	เกณฑ์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ 80
	s_1	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแบบฝึกทักษะ
	n_1	แทน	จำนวนแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ

3.1.1.2 ทดสอบสมมติฐานด้านผลลัพธ์ (E_2) ใช้สูตรดังนี้
(ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2546 : 146)

$$t = \frac{\bar{X}_2 - \mu_0}{\frac{s_2}{\sqrt{n_2}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤต เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
	\bar{X}_2	แทน	คะแนนเฉลี่ยที่คิดเป็นร้อยละของคะแนนผลสัมฤทธิ์
	μ_0	แทน	เกณฑ์ประสิทธิภาพของแบบทดสอบที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ 80
	s_2	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนผลสัมฤทธิ์
	n_2	แทน	จำนวนนักเรียนของกลุ่มตัวอย่าง

3.2 สถิติทดสอบสมมติฐานผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยากชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
โดยใช้สูตร (Dependent Samples) t - test (บุญชม ศรีสะอาด. 2547 : 228)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{(N-1)}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตจากการแจกแจงแบบ t เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
	D	แทน	ค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน
	N	แทน	จำนวนสมาชิกกลุ่มตัวอย่าง หรือจำนวนคู่คะแนน

3.3 ทดสอบสมมติฐานร้อยละของนักเรียนที่มีความพึงพอใจระดับมาก ใช้สูตรดังนี้
(ชัยสิทธิ์ เถลิงมีประเสริฐ. 2544 : 250)

$$t = \frac{p - p_0}{\sqrt{\frac{p_0 q_0}{n}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤต เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
	p	แทน	ค่าสัดส่วนของจำนวนนักเรียนที่มีความพึงพอใจระดับมาก
	p_0	แทน	ค่าสัดส่วนของจำนวนนักเรียนที่มีความพึงพอใจระดับมากตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ในสมมติฐานการวิจัยเท่ากับ .80
	q_0	แทน	$1 - p_0$
	n	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการพัฒนาแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ครั้งนี้ ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่จะนำเสนอตามลำดับดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ผู้วิจัยใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
$S.D.$	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
D	แทน	ผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน
D^2	แทน	กำลังสองผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน
t	แทน	ค่าสถิติที่คำนวณจาก t-test
N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
E_1	แทน	ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ
E_2	แทน	ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ดังแสดงในตาราง 5-8

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนการทำแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

แบบฝึก	คะแนนการทำแบบฝึกทักษะแต่ละชุด										รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
คะแนนเต็ม	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	400
$\sum X$	529	526	523	516	523	519	525	515	518	525	5219
\bar{X}	35.27	35.07	34.87	34.40	34.87	34.60	35.00	34.33	34.53	35.00	347.93
<i>S.D.</i>	2.94	3.15	2.72	3.38	2.75	3.18	3.05	3.27	3.25	3.25	30.20
ค่าเฉลี่ยร้อยละ	88.17	87.67	87.17	86.00	87.17	86.50	87.50	85.83	86.33	87.50	86.98

จากตาราง 5 พบว่า คะแนนเฉลี่ยการทำแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก แต่ละชุดได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 85.83 ถึงร้อยละ 88.17 ค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 347.93 คิดเป็นร้อยละ 86.98 เมื่อพิจารณาเป็นรายแบบฝึกเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ แบบฝึกที่ 1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 35.27 คิดเป็นร้อยละ 88.17 รองลงมาเป็นแบบฝึกที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 35.07 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 87.67 และแบบฝึกที่ 7,10 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 35.00 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 87.50 ดังนั้นแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จึงมีประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 86.98

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
จากการทำแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่าน
และการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

เลขที่	คะแนน (30 คะแนน)	คะแนนคิดเป็นร้อยละ
1	25	83.33
2	28	93.33
3	24	80.00
4	24	80.00
5	25	83.33
6	22	73.33
7	24	80.00
8	26	86.67
9	25	83.33
10	25	83.33
11	29	96.67
12	27	90.00
13	26	86.67
14	24	80.00
15	28	93.33
รวม	382	-
\bar{X}	25.47	-
S.D.	1.88	-
ค่าเฉลี่ยร้อยละ	-	84.89

จากตาราง 6 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนการทำแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก เท่ากับ 25.47 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.88 คะแนน เฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 84.89 ดังนั้นการทำแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยาก จึงมีประสิทธิภาพ ผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 84.89

ตาราง 7 ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 E_1/E_2 ตามเกณฑ์ 80/80

ประสิทธิภาพ	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	S.D.	คะแนนร้อยละ
คะแนนการทำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยาก (E_1)	400	347.93	30.20	86.98
คะแนนการทำแบบทดสอบหลังการทำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยาก (E_2)	30	25.47	1.88	84.89

จากตาราง 7 พบว่านักเรียน มีคะแนนเฉลี่ยจาก การทำแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก 10 ชุด เท่ากับ 347.93 คะแนน จากคะแนนเต็ม 400 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 30.20 คะแนน เฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 86.98 (E_1) และมีคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบหลังการทำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยาก เท่ากับ 25.47 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.88 คะแนน เฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 84.89 (E_2) ดังนั้นแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 86.98/84.89

ตาราง 8 เปรียบเทียบประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่าน และการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 E_1/E_2 กับเกณฑ์ 80/80

ประสิทธิภาพ	N	ค่าเฉลี่ยร้อยละ	S.D. ร้อยละ	t
คะแนนการทำแบบฝึกทักษะ การเขียนสะกดคำยาก (E_1)	15	86.98	7.55	3.58**
คะแนนการทำแบบทดสอบหลังการทำ แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยาก (E_2)	15	84.89	6.28	3.01**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ($t_{.01}, df = 14 = 2.62$)

จากตาราง 8 พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก 10 ชุด คิดเป็นร้อยละ 86.98 (E_1) จากคะแนนเต็ม 400 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.55 และมีคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบหลังการฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยาก คิดเป็นร้อยละ 84.89 (E_2) จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.28 ดังนั้นแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยาก มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.98/84.89 เมื่อนำไปทดสอบสมมุติฐานการวิจัยตามสูตรจะได้ค่า t ของ (E_1) เท่ากับ 3.58 และค่า t ของ (E_2) เท่ากับ 3.01 ซึ่งแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยาก ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบฝึกที่มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ดังแสดงในตาราง 9-10

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและร้อยละของคะแนนผลสัมฤทธิ์จากการทำแบบทดสอบ ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียน สะกคคำขาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

เลขที่	คะแนนก่อนใช้แบบฝึก (30)	คะแนนหลังใช้แบบฝึก (30)	ผลต่าง (D)	กำลังสองของ ผลต่าง (D ²)
1	13	25	12	144
2	18	28	10	100
3	10	24	14	196
4	11	24	13	169
5	16	25	9	81
6	9	22	13	169
7	12	24	12	144
8	18	26	8	64
9	13	25	12	144
10	15	25	10	100
11	19	29	10	100
12	17	27	10	100
13	18	26	8	64
14	12	24	12	144
15	20	28	8	64
รวม	221	382	161	1783.00
\bar{X}	14.73	25.47	10.73	118.87
S.D.	3.53	1.88	1.98	42.59
ร้อยละ	49.11	84.89	-	-

จากตาราง 9 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทำแบบทดสอบก่อนการใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก เท่ากับ 14.73 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.53 คิดเป็นร้อยละ 49.11 ค่าเฉลี่ยของคะแนนทำแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก เท่ากับ 25.47 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.88 คิดเป็นร้อยละ 84.89 ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลต่าง เท่ากับ 10.73 คะแนน

ตาราง 10 เปรียบเทียบความแตกต่าง คะแนนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากการทดสอบจำนวน 30 ข้อ คะแนนเต็ม 30 คะแนน

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\sum D$	$\sum D^2$	$(\sum D)^2$	t
ก่อนฝึก	15	161	1783	25921	20.99**
หลังฝึก	15				

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t_{.01, df = 14} = 2.62$)

จากตาราง 10 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งได้รับการสอนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ดังแสดงในตาราง 11-12

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ข้อ	รายการ	ระดับความพึงพอใจ		ความหมาย
		\bar{X}	S.D.	
1	คำชี้แจงในแบบฝึกทักษะมีความชัดเจนเข้าใจง่าย	4.93	0.26	มากที่สุด
2	เนื้อหาของแบบฝึกทักษะเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก	5.00	0.00	มากที่สุด
3	เนื้อหาในแบบฝึกทักษะมีความชัดเจนทุกแบบฝึกทักษะ	4.80	0.41	มากที่สุด
4	กิจกรรมในแบบฝึกทักษะสอดคล้องเหมาะสมกับเนื้อหาที่สอน	4.87	0.35	มากที่สุด
5	กิจกรรมในแบบฝึกทักษะมีความยากง่ายพอเหมาะ	4.93	0.26	มากที่สุด
6	แบบฝึกทักษะเน้นการปฏิบัติจริง	5.00	0.00	มากที่สุด
7	แบบฝึกทักษะน่าสนใจ มีหลากหลายรูปแบบเร้าความสนใจ	5.00	0.00	มากที่สุด
8	แบบฝึกทักษะพิมพ์ได้ถูกต้อง มีขนาดตัวหนังสือพอเหมาะ	4.93	0.26	มากที่สุด
9	สามารถนำความรู้ที่ได้จากแบบฝึกทักษะไปพัฒนาการอ่านและการเขียน ได้จริง	5.00	0.00	มากที่สุด
10	แบบฝึกทักษะทำให้นักเรียนภาคภูมิใจและเรียนรู้ด้วยความสุข	5.00	0.00	มากที่สุด
	รวมเฉลี่ย	4.95	0.06	มากที่สุด

จากตาราง 11 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองแวงที่มีต่อแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก โดยรวมเท่ากับ 4.95 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.06 ซึ่งมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ตาราง 12 เปรียบเทียบค่าสัดส่วนจำนวนนักเรียนที่มีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กับเกณฑ์มาตรฐานร้อยละ 80

จำนวนนักเรียน	จำนวนนักเรียนที่มี ความพึงพอใจระดับมาก	ร้อยละ	t
15	15	100	1.94*

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ($t_{.05, df = 14} = 1.76$)

จากตาราง 12 พบว่านักเรียนร้อยละ 100 มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในระดับมากที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยเพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปผลและมีข้อเสนอแนะตามลำดับดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมุติฐานของการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. สรุปผลการวิจัย
5. อภิปรายผลการวิจัย
6. ข้อเสนอแนะ
 - 6.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้
 - 6.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

สมมุติฐานการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หลังการใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สูงกว่าก่อนเรียน

3. นักเรียนร้อยละ 80 มีความพึงพอใจต่อการใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 อยู่ในระดับมาก

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนในกลุ่มตำบลโนนเจริญ อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุขมนตรี เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 141 คน จาก 6 ห้องเรียน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองแขก อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุขมนตรี เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 15 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้มี 4 ชนิดประกอบด้วย

2.1 แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 10 ชุด แต่ละชุดมี 4 กิจกรรม

2.2 แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อใช้ประกอบแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 10 แผน ใช้เวลาสอนแผนละ 1 ชั่วโมง รวม 10 ชั่วโมง

2.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อใช้วัดความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก หลังจากที่นักเรียนเรียนจบทุกแผนการเรียนรู้ ซึ่งเป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 คำเลือก จำนวน 30 ข้อ

2.4 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 วิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

3.2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

3.3 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่

4.1.1 ค่าร้อยละ

4.1.2 ค่าเฉลี่ย

4.1.3 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.2 สถิติที่ใช้ในการหาคูณภาพของเครื่องมือ ได้แก่

4.2.1 การหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ โดยใช้สูตร E_1/E_2 (ชัยรงค์ พรหมวงศ์. 2537 : 916)

4.2.2 การหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร IOC (สมนึก ภัทธิษณี. 2549 : 220)

4.2.3 การหาค่าความยากง่าย (Difficulty) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (สมนึก ภัทธิษณี. 2549 : 212)

4.2.4 การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยวิธีของ เบรนนาน (Brennan) (สมนึก ภัทธิษณี. 2549 : 214)

4.2.5 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีของโลเวท (Lovett) (สมนึก ภัทธิษณี. 2549 : 230)

4.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

4.3.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สถิติ (One Sample) t - test (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2546 : 146)

4.3.2 ทดสอบสมมติฐานผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยากชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สูตร (Dependent Samples) t - test (บุญชม ศรีสะอาด. 2547 : 228)

4.3.3 ทดสอบสมมุติฐานร้อยละของนักเรียนที่มีความพึงพอใจระดับมาก โดยใช้สถิติ (One Sample) t -test (ชัยสิทธิ์ เถลิงมีประเสริฐ. 2544 : 250)

สรุปผลการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 86.98/84.89 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในระดับมากที่สุด มากกว่าร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

การอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในครั้งนี้ สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ผลจากการนำแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ไปใช้ พบว่าแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.98/84.89 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้คือ 80/80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉัฐพงษ์ สวางค์ดุษ (2542 : 135) นิภาพร วงษ์ศิลา (2545 : 58) สุกณา เถลิงนอก (2545 : 30) และฉัฐกานต์ ซาติเพชร (2549 : 59) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสาเหตุดังต่อไปนี้

- 1.1 ในการสร้างแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ประยุกต์ความรู้จากทฤษฎีต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับการพัฒนาแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความสอดคล้องกับโครงสร้าง รูปแบบและเนื้อหา

ซึ่งสอดคล้องกับ วรณ แก้วแพรก (2526 : 87) ทิพวรรณ นามแก้ว (2535 : 21) และสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2540 : 146-147) ที่กล่าวถึงขั้นตอนของการสร้างแบบฝึกทักษะว่า หลักในการสร้างแบบฝึกต้องมีจุดมุ่งหมายว่าฝึกด้านใด แบบฝึกต้องเหมาะสมกับเนื้อหา เวลา ความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคล มีความชัดเจนและมีความหมายต่อการนำไปใช้ในชีวิต

1.2 แบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นมีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน การจัดทำเนื้อหาเรียงลำดับจากง่ายไปหายากตามที่ สุริพร กุณา (2541 : 24) และ ริเวอร์ (River. 1996 : 97-100) ซึ่งได้กล่าวว่า แบบฝึกต้องจัดจากง่ายไปหายากและคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล อันส่งผลให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการทำแบบฝึก

1.3 กิจกรรมการเรียนการสอนที่นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้มากที่สุด โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล มีกิจกรรมที่หลากหลายสอดคล้องกันและเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน โดยมีครูเป็นผู้แนะนำให้คำปรึกษา เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับ วันไชย ไทยใหม่ (2539 : 19) และ สุริพร กุณา (2541 : 24) ที่กล่าวว่า หลักการสร้างแบบฝึกที่ดีสนองความสนใจใคร่รู้ และความสามารถของผู้เรียนและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนอย่างเต็มที่

1.4 แบบฝึกทักษะมีรูปแบบที่หลากหลาย ซึ่งจะพบว่าคำยากที่นำมาใช้ฝึกแต่ละชุดจะเป็นกลุ่มคำเดิม เพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายจึงได้ใช้รูปแบบที่หลากหลายในชุดเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2540 : 145) วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545 : 131-132) และเอมเมอรัล (Emerald. 1986 : 133-135) ที่กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีว่า ควรมีหลายรูปแบบ มีความหมายแก่นักเรียนที่ทำแบบฝึกทักษะ

1.5 คำสั่งและคำชี้แจงในแบบฝึกทักษะมีความชัดเจน อ่านเข้าใจง่าย พร้อมทั้งมีคำแนะนำในการนำแบบฝึกไปใช้ ช่วยให้การปฏิบัติกิจกรรมได้ง่าย ซึ่งสอดคล้องกับ วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545 : 131-132) และ สุริพร กุณา (2541 : 24) ที่กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีว่าไม่ควรใช้คำสั่งมากเกินไป มีคำสั่งหรือตัวอย่างแบบฝึกทักษะที่ไม่ยากเกินแก่การเข้าใจ

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปรากฏว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั้นแสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัย ณัฐพงศ์ สวางค์คู่ย์ (2542 : 135) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะที่มีประสิทธิภาพ เรื่อง

การสะกดคำยาก วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และที่เรียนจากแบบฝึกทักษะการสะกดคำยากที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และที่เรียนจากแบบฝึกทักษะคำมือครู มีคะแนนความสามารถในการสะกดคำยากหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ นิพาพร วงษ์ศิลา (2545 : 58) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะการสะกดคำยากวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้น ร้อยละ 68 สุกุมา เล็กนอก (2545 : 30) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์เรื่องการอ่านและการสะกดคำยากโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และณัฐกานต์ ซาคิเพชร (2549 : 59) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกเสริมทักษะเพิ่มขึ้นมากกว่าร้อยละ 20 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ในระดับมากและมากที่สุดมากกว่าร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 การที่ผลสัมฤทธิ์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอาจเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

2.1 แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ใช้ร่วมกับแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้นผ่านการหาประสิทธิภาพทุกชนิด ซึ่งได้ค่าประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ ทำให้นักเรียนได้ฝึกทักษะอย่างครอบคลุมตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

2.2 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้ศึกษาเอกสารหลักสูตร ตำราที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียน เพื่อนำไปใช้เขียนแผนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพกับนักเรียนมากที่สุด ส่วนกิจกรรมการเรียนการสอน ได้มีการสอดแทรกเทคนิคที่หลากหลายให้ผู้เรียน มีทั้งเพลง เกม ปริศนาคำทาย บทร้อยกรอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของนักวิชาการศึกษาหลายท่าน ที่กล่าวว่า ในการสอนเขียนให้นักเรียนเกิดความเพลิดเพลินและสนุกสนาน เด็กจึงจะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ดี นอกจากนี้ยังเป็นการจัดการเรียนรู้โดยนำคำที่นักเรียนคุ้นเคยพบเห็นอยู่บ่อย ๆ ในบทเรียน มาบรรจุลงในเนื้อหาการเรียนรู้อันเป็นการเรียนรู้สิ่งที่ใกล้ตัวจะทำให้เรียนจำได้ง่าย และมีความหมายกับผู้เรียน

2.3 ในการเริ่มต้นสอนแต่ละครั้งมีการทบทวนความรู้เดิม เพื่อเชื่อมโยงความรู้เดิมให้สัมพันธ์กับความรู้ใหม่ นักเรียนจึงมีความเข้าใจเนื้อหามากขึ้น

2.4 การเรียนการสอนในแผนการจัดการเรียนรู้ทุกแผน นักเรียนได้ฝึกทักษะ การอ่านและการเขียนจากสื่อหลายชนิด ได้แก่ แผนภูมิเนื้อหา บัตรคำ ใบงาน หนังสือประมวล คำศัพท์ เพลง เกม และแบบฝึกทักษะ จึงทำให้ผู้เรียนมีทักษะมากขึ้น

2.5 การสอนมีความสัมพันธ์ของทักษะทั้ง 4 คือทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และ การเขียน ทำให้การเรียนรู้เป็นไปตามลำดับขั้นตอน ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหามากขึ้น

2.6 การเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก เป็นกิจกรรม ที่ท้าทายความคิดของนักเรียน นักเรียนมีความสนใจและมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม ก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ และส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีการพัฒนาขึ้น ตามลำดับ

2.7 หลังจากที่ทำแบบฝึกทักษะในแต่ละชุด นักเรียนได้ทราบผลคะแนนและสามารถ ทำให้นักเรียนรู้ความก้าวหน้าของตนเอง และทราบถึงข้อบกพร่องในการทำแบบฝึกทักษะ สามารถ นำมาปรับปรุงแก้ไขในการทำชุดต่อไปได้ นอกจากนี้ก่อนที่นักเรียนจะทำแบบฝึกทักษะทุกครั้ง นักเรียนทุกคนได้อ่านทำความเข้าใจคำสั่งหรือคำชี้แจงจนเข้าใจ ครูก็เปิดโอกาสให้ซักถามข้อสงสัย ก่อนทำแบบฝึกทักษะทุกครั้ง ทำให้การตอบคำถามของนักเรียนมีความถูกต้อง

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.95 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเหตุผล ดังต่อไปนี้

3.1 แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกด คำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถพัฒนาความรู้ความสามารถ ในการอ่านและ การเขียนสะกดคำยากให้กับผู้เรียนได้สูงขึ้น สังเกตได้จากคะแนนหลังฝึกสูงกว่าก่อนฝึก และแบบ ฝึกที่นักเรียนทำนั้นเน้นให้นักเรียน ได้อ่านและเขียนซึ่งเป็นการฝึกปฏิบัติจริงก่อให้เกิดการเรียนรู้ และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

3.2 กิจกรรมการสอนที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการปฏิบัติกิจกรรม มีความสนุกสนาน เพลิดเพลินทำให้ผู้เรียน ไม่เกิดความเบื่อหน่าย และแบบฝึกทักษะก็มีความหลากหลาย มีภาพและ สีสีสันสวยงามสื่อความ ได้ดีน่าสนใจ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม จึงทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจ และให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมเป็นอย่างดี

จากเหตุผลดังกล่าวส่งผลให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในระดับมากที่สุด ซึ่ง สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2)

พ.ศ. 2545 มาตรา 22 ความว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และยึดผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ

จึงสรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นนวัตกรรมที่สามารถทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และบรรลุผลได้ตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

จากการศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

1.1 ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูควรศึกษารายละเอียดในแผนการจัดการเรียนรู้ให้ดี และจัดทำ / จัดหา สื่อการเรียน เช่น บัตรภาพ บัตรคำ เกมต่าง ๆ ให้พร้อมก่อน จึงจะทำให้การจัดการเรียนรู้ประสบความสำเร็จ

1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการใช้แบบฝึกทักษะ นักเรียนมีความแตกต่างกัน มีศักยภาพไม่เท่าเทียมกัน บางครั้งครูต้องประยุกต์ให้เข้ากับสถานการณ์ เช่น เด็กอ่อนอาจต้องเพิ่มเวลาในการทำ และบางครั้งอาจใช้เทคนิคการสอนอื่น ๆ เข้ามาช่วย เช่น การใช้เทคนิคกลุ่มร่วมมือ การเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นต้น

1.3 ควรมีการเสริมแรง เช่น การกล่าวคำชมเชย การให้ของรางวัลเล็ก ๆ น้อย ๆ แต่ไม่พร่ำเพรื่อจนเกินไป และอธิบายไม่ให้นักเรียนพัฒนาตนเองเพื่อหวังรางวัลตอบแทน ตลอดจนการให้นักเรียนได้บันทึกผลคะแนนการทำแบบทดสอบ แบบฝึก ในแบบบันทึกความก้าวหน้าของตนเอง ก็เป็นการเสริมแรงอย่างหนึ่งที่ทำให้นักเรียนอยากพัฒนาตนเองให้ได้คะแนนดีขึ้นเสมอ ๆ

1.4 ควรตรวจแบบฝึก แบบทดสอบ และให้นักเรียนได้ทราบผลในทันที จะช่วยให้นักเรียนกระตือรือร้น เพราะได้รู้จุดเด่น จุดด้อย ในการพัฒนาการเรียนของตนเอง

1.5 แบบฝึกทักษะสามารถนำไปใช้ในการสร้างและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ได้เป็นอย่างดี จึงควรมีการสร้างและพัฒนาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำให้สูงขึ้นต่อไป

1.6 แบบฝึกทักษะสามารถบูรณาการกับการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เช่น ให้นักเรียนได้วาดภาพระบายสี ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ให้นักเรียนได้ทำแผนที่ความคิด (Mind Mapping) ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เป็นต้น

1.7 ผู้บริหาร โรงเรียนและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ควรส่งเสริมสนับสนุนให้มีการสร้างและพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำอย่างค่อเนื่อง และควรจัดทำในทุกระดับชั้น เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพทางการเรียนการสอนกลุ่มทักษะภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพสูงยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรจัดทำแบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ ด้วย เพื่อส่งเสริมการอ่านและการเขียนสะกดคำอย่างค่อเนื่อง

2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติ และความคงทน ใน การเรียนรู้ระหว่างนักเรียนที่เรียน โดยแบบฝึกทักษะกับนักเรียนที่เรียน โดยวิธีการสอนอื่น ๆ

2.3 ควรมีการพัฒนาแบบฝึกทักษะในเนื้อหาอื่น และระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อศึกษา ประสิทธิภาพของการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะให้มากขึ้น

2.4 ในระหว่างทำการทดลองใช้เครื่องมือเพื่อหาประสิทธิภาพ ควรมีผู้ช่วยเพื่อ จดบันทึกและสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนเพื่อเก็บข้อมูล

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2545). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- (2546). การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). การเรียนการสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- (2547). หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐานภาษาไทย เล่ม 2 ชุดพื้นฐานภาษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- (2550). หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ชุด ภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- (2550). หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ชุด ภาษาเพื่อชีวิต วรรณคดีล้ามนำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ไกรวุฒิ จันทร์รัตน์. (2539, ตุลาคม-มีนาคม). "ปัญหาและสาเหตุของการเขียนหนังสือผิดของเยาวชน," บัณฑิตทำอัฐ. 1 : 53-54.
- ขวัญทอง จันทร์ฤทธิ. (2542). การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทยที่มีประสิทธิภาพ เรื่อง การสะกดคำและแจกลูกของหนังสือภาษาไทย เล่ม 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จันทร์ชัย มหาโพธิ์. (2535). รายงานการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานีโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำกับการเขียนตามคำบอก. อุดรธานี : สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี.
- คำรณ ล้อมโนเมือง. (2547). คู่มือฝึกปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน เล่ม 2/1. กทม. : ประสานการพิมพ์.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน. กรุงเทพฯ : ศิลปาบรรณาการ.

- ชนากานต์ ประเสริฐ (2550). การพัฒนาชุดฝึกกิจกรรมการเขียนภาษาไทย โดยใช้โครงงาน เรื่อง มาตรการตัวสะกด ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ คม. (หลักสูตรและการสอน). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ชนาธิป ผลวาวแวว. (2548). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทย สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชม ภูมิภาค. (2523). จิตวิทยาการสอนและการศึกษา. กรุงเทพฯ : ประสานมิตร.
- ชลธิรา สัตยวัฒน์นา. (2548). "ระดมผู้เชี่ยวชาญเครื่องสอนภาษาไทย," ข่าวสด. (5458) : 24
- ชัยขงค์ พรหมวงศ์. (2537). "การประเมินผลสื่อผสม" ใน เอกสารการสอนชุดวิชาสื่อการสอน ระดับมัธยมศึกษา. นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ชัยสิทธิ์ เถลิงมีประเสริฐ. (2544). สถิติเพื่อนักบริหาร. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : ซีระฟิล์มและไซเท็กซ์.
- ชาญชัย อาจินสมภาร. (2540). การประเมินการอบรมเชิงคุณภาพ. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2546). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : เนรมิตการพิมพ์.
- ฐะปะนีย์ นาคกรรพ. (2540). บันทึกการค้นคว้าภาษาไทย. กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานครการพิมพ์.
- ณัฐกานต์ ซาคีเพชร. (2549). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลคูเมือง. วิทยานิพนธ์ คม. (หลักสูตรและการสอน). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ณัฐพงศ์ สวางค์คู่ย. (2542). การพัฒนาแบบฝึกทักษะที่มีประสิทธิภาพ เรื่องการสะกดคำยาก วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ถวิล ธาราโรจน์. (2536). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : อักษราพัฒนา.
- ทองพูน สิริมนตรี. (2549). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนสะกดคำ ตามมาตรการตัวสะกดโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนและกระบวนการเรียนภาษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ คม. (หลักสูตรและการสอน). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

- ทิพวรรณ นามแก้ว. (2535). การใช้แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนคำที่มีพยัญชนะ น ก ม ก ข เป็นตัวสะกด สำหรับนักเรียนชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ศศ.บ. เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นภคณ จันทร์เพ็ญ. (2542). การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : เลิฟแอนด์ลิฟเพรส.
- นิภาพร วงษ์ศิลา. (2545). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยากวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เนาวรัตน์ ชื่นมณี. (2540). การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทยการสะกดคำยากเรื่องเปิดท้าย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บันลือ พดุกะวัน. (2543). อุปสรรคการสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- . (2546). การวิจัยสำหรับครู. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- . (2547). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 1. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุรชัย ศิริมหาสาคร. (2547). แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : บุกพอยท์.
- ประทีป แสงเปี่ยมสุข. (2538). รูปแบบการสอนความเข้าใจในการอ่าน. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พรินติ้ง เฮาส์.
- ประวีณา เอ็นดู. (2547). การพัฒนาแผนการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. (2542). ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2. บุรีรัมย์ : คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- พนมวัน วรดลย์. (2541). การสร้างแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- มนัสวาท ไชยคารา. (2546). การพัฒนาทักษะการเขียนโดยใช้แผนการเรียนรู้แบบบูรณาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- มะลิ อาจวิชัย. (2540). การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำไม่ตรงตาม
มาตราตัวสะกด แม่กน แม่กด และแม่กบ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มิตรถาวร คำภูษา. (2545). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยักวิชาภาษาไทยสำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. รายงานการค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (หลักสูตรและ
การสอน). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มุกดา ถิบลับ. (2542). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : ภาควิชาภาษาไทยคณะมนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร.
- รัชการดา เหลาแก้ว. (2550). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยที่ไม่ตรงตาม
มาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ คม. (หลักสูตรและ
การสอน). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- รัชนี ศรีไพรวรรณ. (2528). การสอนกลุ่มทักษะ. นนทบุรี : ฝ่ายการพิมพ์ สำนักเทคโนโลยี
ทางการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ :
นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ
: สุวีริยาสาส์น.
- วรรณ แก้วแพรง. (2526). คู่มือการสอนเขียนชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : พีรพัชรา.
- วรรณ โสมประจักษ์. (2537). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- (2539). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
ไทยวัฒนาพานิช.
- (2542). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ :
ไทยวัฒนาพานิช.
- วัฒนา สาลีรัมย์. (2550). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านในใจวิชาภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกกับการสอนแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ คม.
(หลักสูตรและการสอน). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- วันไชย ไทยใหม่. (2539). การใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสำหรับนักเรียนชาวเขา ชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 2 ในจังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์ ศศ.บ. เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2545). เอกสารประกอบการสอนวิชา สัมมนาหลักสูตรและการสอนภาษาไทย. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิรุฬ พรรณทวี. (2542). ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของหน่วยงานกระทรวงมหาดไทยในอำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การเมืองการปกครอง). เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วีรศักดิ์ ปิตดาภิโพธิ์. (2540). ความยากง่ายในการเขียนสะกดคำพื้นฐานในแบบเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศิริพร ลิ้มระการ. (2537). เอกสารการสอนชุดวิชาการอ่านภาษาไทย เล่ม 1. นนทบุรี : สาขาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- สกุลมา เล็กนอก. (2545). การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านและการเขียนสะกดคำยาก โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สนิท ตั้งทวี. (2529). ความรู้และทักษะทางภาษา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- . (2536). อ่านไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- สนิท สัตย์โยภาส. (2538). การสอนภาษาไทยแก่เด็กประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : บรรณกิจเทรดดิ้ง.
- สมนึก กัททิยธนี. (2549). การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กทม. : ประสานการพิมพ์.
- สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์. (2545). แนวทางการพัฒนาผลงานทางวิชาการโครงการปฏิรูปการเรียนรู้สู่การพัฒนาวิชาชีพครู รายงานครูผู้สอน. บุรีรัมย์ : สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2. (2549). รายงานผลการดำเนินงานประจำปีงบประมาณ 2549. บุรีรัมย์ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2539). แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนซ่อมเสริมทักษะภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- . (2540). เอกสารเสริมความรู้สำหรับครู การสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2549). แนวทางการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

- สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรชัย. (2538). วิธีการสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุปราณี คาราดาย. (2539). จะสอนภาษาไทยให้สนุกได้อย่างไร. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุพรรณมา สงวนศิลป์. (2544). การสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำจากหนังสือเรียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. สงขลา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- สุภจิตร คงสุวรรณ. (2550). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. วิทยานิพนธ์ กม. มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุวิพร กุณา. (2541). การใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำที่มีตัวสะกดมาตรฐานแก่นักเรียนชาวเขาเผ่าอาข่า ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านห้วยขม จังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุลักษณ์ สุขแก้ว. (2549). การพัฒนาแผนการจัดการจัดการเรียนรู้การแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ เรื่อง บทประยุกต์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD. วิทยานิพนธ์ กม. (หลักสูตรและการสอน). นุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2549). การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิด. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โสภณ นุ่มทอง. (2540). "การหาประสิทธิภาพของสื่อ," วิทยารักษ์. 6(96) : 25-28.
- อศุสย์ ภูปลื้ม. (2539). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกที่จัดคำเป็นกลุ่มและแบบฝึกที่จัดคำละคำ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เอกฉัตร จารูเมธีชน. (2537). ภาษาไทยสำหรับครู. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โอเคเอ็นเอสโด้.
- เอมอร สงวนดี. (2547). การพัฒนาแผนการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (สาขาหลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- Ahmed, S. T. (2000, December.). "The Development of Phonetic and Orthographic Spelling Patterns : A Method for Assessing Spelling Knowledge in Children in Grades Two Through Five," **Dissertation Abstracts International**. 61(6) : 3032-B.
- Benjamin, W. B. (1973). **Dictionary of Behavioral Science**. New York : Van Nostrand Reinhold.
- Corey, J. T. (2000, January). "The Gendering of Literary : The Reading and Writing Practices of Adolescent in Rural Appalachai", **Dissertation Abstracts International**. 61 (7) : 2690-A.
- Emerald, V. (1986). "Learning to Read Picture". In **Improving the Teaching and Reading**. New York : Prentice-Hall.
- Green, A. H. & Petty, T. W. (1971). "Language Workbook and Practices," **Developing Language Skills in the Elementary School**. New York : Allyn and Bacon.
- Gundlach, H. & Nelson, R. (1992, August). "A Scale for Measurement of Consume Satisfaction with Social Services", **Journal of Social Service Research**. 6(7) : 37-50.
- Hakanson, S. (2001) "The Effects of Learning Spelling Words in Context", **The Educator**. 60-A.
- Harris, L. A. & Smith, C.B. (1976). **Reading in Instruction**. New York : Holt, Rinehart and Winston.
- Maslow, A. H. (1970) **Motivation and Personality**. 2nd ed. New York : Harper and Row.
- Michaelidis, V. (1997, February). "Acquisition of Spelling Skills among Six-to Eight-Year-Old Children with Learning Disabilities," **Dissertation Abstracts International**. 38(01) : 31-A.
- Miller, L. L. (1972). **Developing Efficiency**. Minnesota : Burgess.
- River, W. M. (1996). **Teaching Foreign Language Skills**. Chicago : The University of Chicago.
- Victor, V. H. (1964). **Work and Motivation**. New York : John Wiley & Sons.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ

มหาวิทยาลัยสุโขทัย
Buriram Rajabhat University

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๒๐๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๐

เรื่อง ขอลาอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณดวงปาน สวงรัมย์

ด้วย นางเต็มดวง ดวงมณี นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียน สกคคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โดยมี ดร.สุรัชย์ ปิยานุกูล เป็นประธานกรรมการควบคุม วิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือในการทำการวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการใน ขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่ง ว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

๙ ๖ ๖

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ คห ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๒๐๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจรัส อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๐

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณชลนิชา เลิศนพคุณวงศ์

ด้วย นางเต็มดวง ดวงมณี นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียน สะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โดยมี ดร.สุรัชย์ ปิยานุกูล เป็นประธานกรรมการควบคุม วิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการใน ขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่ง ว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

กณบตี ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ คို့ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๒๐๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๐

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณสุนันท์ ปิ่นทุพา

ด้วย นางเต็มดวง ดวงณี นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียน สะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โดยมี ดร.สุรัช ปิยานุกูล เป็นประธานกรรมการควบคุม วิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือในการทำการวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการใน ขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่ง ว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ คีย์ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือ

มหาวิทยาลัยสุโขทัย
Buriram Rajabhat University

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๔๖๐

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

เรื่อง ขออนุญาตทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านหนองแวง

ด้วย นางเต็มดวง ดวงมณี นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โดยมี ดร.สุรัชย์ ปิยานุกูล เป็นประธานกรรมการควบคุมการศึกษาค้นคว้า ในการนี้นักศึกษามีความประสงค์ในการทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยที่จะใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง เพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือในการวิจัย

ดังนั้นจึงขออนุญาตให้ นางเต็มดวง ดวงมณี ทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่าง สำหรับกำหนดการทำงานผู้ทำการวิจัยจะประสานในรายละเอียดอีกครั้ง มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ คีย์ ๓๔๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๔๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๔๖๐

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

เรื่อง ขออนุญาตทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่

ด้วย นางเต็มดวง ดวงมณี นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โดยมี คร.สุรัช ปิยานุกูล เป็นประธานกรรมการควบคุมการศึกษาค้นคว้า ในกรณีนี้ นักศึกษามีความประสงค์ในการทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยที่จะใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง เพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือในการวิจัย

ดังนั้นจึงขออนุญาตให้ นางเต็มดวง ดวงมณี ทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่าง สำหรับกำหนดการทำงานผู้ทำการวิจัยจะประสานในรายละเอียดอีกครั้ง มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

๙๖๖

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ คอ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ภาคผนวก ค

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำยาก

เวลา 1 ชั่วโมง

คำชี้แจง ข้อสอบชุดนี้มี 30 ข้อ 30 คะแนน ให้นักเรียนกาเครื่องหมาย X ทับ
พยัญชนะหน้าคำตอบที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

1. คำว่า “อิสรภาพ” อ่านอย่างไร

ก. อิ - สะ - ระ - พาบ	ข. อิ - สอน - ระ - พาบ
ค. อิค - สอน - ระ - พาบ	ง. อิค - สะ - ทรระ - พาบ
2. คำในข้อใดอ่านถูกต้อง

ก. คุณธรรม อ่านว่า คุณ - นะ - ทำ	ข. อบาทมุข อ่านว่า อะ - บาข - มุค
ค. ธรรมเนียม อ่านว่า ทำ - นะ - เนียม	ง. อร่อย อ่านว่า อะ - ร้อย
3. คำในข้อใดอ่านผิด

ก. ประกติ อ่านว่า ประก - ละ - คี	ข. กัตัญญ อ่านว่า กระ - ตัน - ชู
ค. มณฑป อ่านว่า มน - คบ	ง. ปฏิเสธ อ่านว่า ปะ - ตี - เสด
4. คำในข้อใดพยางค์ท้ายออกเสียงตัวสะกดต่างไปจากพวก

ก. ประรก	ข. สามารถ
ค. เคารพ	ง. ยีราฟ
5. คำในข้อใดพยางค์ท้ายออกเสียงตัวสะกดต่างไปจากพวก

ก. ปลาฉลาม	ข. อักษร
ค. บริจาค	ง. โบราณ
6. คำว่า “โชคตา...” ควรเติมตัวสะกดตามข้อใดจึงจะถูกต้อง

ก. บ	ข. ป
ค. ภ	ง. ถ
7. คำในข้อใดมีตัวสะกดในมาตรา แม่กด ทั้ง 2 คำ

ก. สมัคร - สามารถ	ข. รสชาติ - พิเศษ
-------------------	-------------------

- ก. กศัญญา - พัฒนา
8. คำในข้อใดมีตัวสะกดในมาตรา แม่กน ที่พยางค์หน้าและหลัง
- ก. บันดาล
- ข. อักษร
- ค. ก้อนเมฆ
- ง. เกิดทุน
9. คำในข้อใดไม่มีตัวสะกดในมาตรา แม่กต ที่พยางค์หลัง
- ก. เศรษฐี
- ข. อิทธิฤทธิ์
- ค. บิณฑบาต
- ง. พิศวาส
10. คำว่า “ ขมิ ขมัน ” อ่านอย่างไร
- ก. ขะ - มี - ขะ - มัน
- ข. ขะ - มี - ขะ - หมัน
- ค. ขะ - หมี่ - ขะ - มัน
- ง. ขะ - หมี่ - ขะ - หมัน
11. ข้อใด ไม่มี คำที่อ่านออกเสียงอักษรนำ
- ก. ฉันทน์ประไพคำทนายกับน้อง
- ข. คุณแม่ทำอาหารอร่อย
- ค. พ่อฉันทน์เป็นเศรษฐี
- ง. เด็กดีไม่ทำตัวเหลวไหล
12. ข้อใดคือตัวการันต์ของคำ “ โทรทต...”
- ก. ฑ
- ข. ฒ
- ค. ษ
- ง. ศ
13. คำในข้อใดเขียนผิด
- ก. หัดถกรรม
- ข. อุปสรรค
- ค. บรรดาศ
- ง. วัฒนธรรม
14. คำในข้อใดอ่านออกเสียงต่างจากพวก
- ก. สรรเสริญ
- ข. กรรไกร
- ค. บรรพบุรุษ
- ง. ชรรยาเนียม
15. คำที่มาจากภาษาต่างประเทศข้อใดเขียนถูก
- ก. สวิตซ์ใช้สำหรับเปิด - ปิดไฟ
- ข. ลิฟต์ใช้สำหรับขึ้น - ลง อาคารสูงๆ
- ค. เต็นท์ใช้สำหรับกางนอน
- ง. ขอลักใช้สำหรับเขียนกระดาษคำ

16. ข้อใดเป็นคำที่ไม่ประวิสรรชนีย์
- ก. อวสาน
ข. ประรก
ค. เหลวไหล
ง. บริจาค
17. คำในข้อใดไม่มีตัวสะกด
- ก. อภินิหาร
ข. ไชว์คว่า
ค. ธนบัตร
ง. ประรอนา
18. คำว่า “มรณภาพ” มีความหมายตรงกับข้อใด
- ก. ป่วย ใช้กับพระสงฆ์
ข. ตาย ใช้กับพระสงฆ์
ค. ตาย ใช้กับพระมหากษัตริย์
ง. ป่วย ใช้กับพระมหากษัตริย์
19. คำว่า “ธนบัตร” มีความหมายตรงกับข้อใด
- ก. บัตรที่ออกใช้แทนเงินตรา
ข. เหรียญที่ใช้แทนเงินตรา
ค. รายรับและรายจ่าย
ง. การชำระหนี้ได้ตามกฎหมาย
20. “ความขัดข้อง” เป็นความหมายของคำใด
- ก. หักถกรรม
ข. พรรคพวก
ค. อุปสรรค
ง. สรรพคุณ
21. “ชี้แจงให้รู้เหตุ แสดงให้เห็นจริง” เป็นความหมายของคำใด
- ก. ประคินฐ์
ข. อิทธิฤทธิ
ค. สร้างสรรค์
ง. พิสุจน์
22. หมายถึง ทำให้เจริญ
- ก. พิเศษ
ข. พัฒนา
ค. พลีชีพ
ง. ประคินฐ์
23. หมายถึง ชื่อของกินชนิดหนึ่ง ทำด้วยแป้งข้าวเจ้าเป็นเส้น ๆ ลวกสุกแล้วปรุงด้วยเครื่อง มีหมู เป็นต้น
- ก. ขนมจีน
ข. ผัดหมี่
ค. ยำวันเส้น
ง. ก๋วยเตี๋ยว

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 24 - 25

“ พุทราเป็นเด็กหญิงคนหนึ่ง มีดวงตากลมโตหน้าตาน่ารัก แต่เธอไม่สบาย จึงมีร่างกายทรุดโทรมและดูเธอมีอาการซึมเศร้า ”

24. จากข้อความที่อ่านมาแล้วมีคำควบกล้ำกี่คำ
ก. 1 คำ	ข. 2 คำ
ค. 3 คำ	ง. 4 คำ
25. จากข้อความที่อ่านมาแล้วมีคำควบไม่แท้ตรงกับข้อใด
ก. พุทรา กลม เศร้า	ข. พุทรา ทรุดโทรม เศร้า
ค. กลม เศร้า ทรุดโทรม	ง. พุทรา กลม ทรุดโทรม
26. ทุก ๆ เข้าพระสงฆ์จะออกไป.....
ก. บิณฑบาต	ข. บิณฑบาต
ค. บิณฑบาต	ง. บิณฑบาต
27. บ้านร้างหลังนี้มี..... รกรุงรัง
ก. หยักไย่	ข. หยักไย่
ค. หยักไย่	ง. หยักไย่
28. คนพิการกำลังขาย
ก. ล้อตเตอรี่	ข. ล้อตเตอรี่
ค. ล้อตเตอรี่	ง. ล้อตเตอรี่
29. พวกเราทุกคนต้องรู้จักการใช้จ่ายอย่าง.....
ก. ปลอกโปร่ง	ข. ขมิขมัน
ค. มัธยัสต์	ง. สนุกสนาน
30. ชุมชนใดมีความสมัครสมาน
ก. พรรคพวก ปรกติ	ข. พรรคพวก สนุกสนาน
ค. สามัคคี สนุกสนาน	ง. สามัคคี ผาสุก

เฉลยแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน

1.	ง	16.	ก
2.	ก	17.	ข
3.	ข	18.	ข
4.	ข	19.	ก
5.	ก	20.	ก
6.	ค	21.	ง
7.	ข	22.	ข
8.	ก	23.	ง
9.	ก	24.	ง
10.	ง	25.	ข
11.	ค	26.	ข
12.	ก	27.	ง
13.	ค	28.	ก
14.	ง	29.	ก
15.	ก	30.	ง

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก ง

แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550

โดย

นางเต็มดวง ดวงมณี

ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะครูชำนาญการ

โรงเรียนบ้านหนองแวง อำเภอบ้านกรวด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุรรัมย์ เขต 2
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ประกอบแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก	ชุดที่ 1
เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดในมาตรา แม่กก	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
สอนวันที่เดือน พ.ศ. 2550 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 เวลา 1 ชั่วโมง	

มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 : การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น ข้อ 1 สามารถอ่านได้คล่องและอ่านได้เร็ว เข้าใจความหมายของคำ ส่วนวน ไวยากรณ์ การบรรยาย การพรรณนา การเปรียบเทียบ การใช้บริบท เข้าใจความหมายของถ้อยคำส่วนวนและเนื้อเรื่องและใช้แหล่งความรู้พัฒนาความสามารถการอ่าน

สาระที่ 2 : การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น ข้อ 1 สามารถเขียนเรียงความ ข้อความชี้แจงการปฏิบัติงาน การรายงาน เขียนจดหมายสื่อสารได้เหมาะสมกับโอกาสและจุดประสงค์ เขียนเรื่องราวจากจินตนาการหรือเรื่องราวที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงรวมทั้งใช้กระบวนการเขียนพัฒนางานเขียน

สาระสำคัญ

คำที่มีตัวสะกดในมาตรา แม่กก คือ คำที่มี ก เป็นตัวสะกดหรือมีพยัญชนะตัวอื่นที่ออกเสียงเหมือน ก สะกด มี 4 ตัว คือ ก ข ค และณ การอ่านและการเขียนสะกดคำ เป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนภาษาไทยและกลุ่มสาระอื่น ๆ จึงควรฝึกฝนให้เกิดทักษะทั้งในด้านการอ่านและการเขียนที่ถูกต้อง จึงจะสามารถนำไปใช้ในการติดต่อสื่อสารได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตรา แม่กก และนำไปใช้ใน
ชีวิตประจำวันได้ถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อ่านและเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตรา แม่กก ได้ถูกต้อง
2. นำคำที่มีตัวสะกดในมาตรา แม่กก ไปใช้ได้ถูกต้อง
3. ทำแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตรา แม่กก ได้ถูกต้อง

4. เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินในการทำกิจกรรม ก่อให้เกิดการเรียนรู้และการพัฒนาการอ่านและการเขียนที่ดี

สาระการเรียนรู้

1. คำที่มีตัวสะกดในมาตรา แม่กก จำนวน 10 คำ คือ อบายมุข พญานาค สามัคคี ก้อนเมฆ อักคิภย์ บริจาค สมัคร ผาสุก สาธารณสุข และปรกติ
2. การอ่านและการเขียนคำยักตัวสะกดในมาตรา แม่กก
3. การอธิบายความหมายของคำ
4. การนำคำไปใช้ในประโยค

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. แจกจุดประสงค์การเรียนรู้
2. นักเรียนอ่านบทร้อยกรองมาตราตัวสะกดจากใบความรู้ เพื่อเป็นการทบทวนเกี่ยวกับมาตราตัวสะกด

3. นักเรียนช่วยกันบอกถึงข้อแตกต่างของคำที่มีตัวสะกดตรงมาตราตัวสะกดและคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด

4. นักเรียนทุกคนช่วยกันระดมความคิดเกี่ยวกับเรื่องคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกดทั้ง 4 มาตรา ซึ่งได้แก่คำในมาตราตัวสะกด แม่กก แม่กน แม่กบ แม่กค พร้อมทั้งยกตัวอย่างคำตามมาตราตัวสะกดแต่ละแม่

ขั้นจัดการเรียนรู้

1. นักเรียนและครูร่วมกันร้องเพลง “มาตราตัวสะกด แม่กก” แล้วสรุปเนื้อหาในบทเพลงร่วมกัน
2. นักเรียนทุกคนอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดในมาตรา แม่กก จำนวน 10 คำ จากบัตรคำที่ติดไว้ที่กระเป่าผนัง ดังนี้ อบายมุข พญานาค สามัคคี ก้อนเมฆ อักคิภย์ บริจาค สมัคร ผาสุก สาธารณสุข และปรกติ คำที่อ่านไม่ได้หรืออ่านไม่คล่องครูนำนักเรียนอ่านจนคล่อง
3. นักเรียนสังเกตคำที่อ่าน ว่าออกเสียงเหมือนตัวสะกดตัวใด แล้วจึงร่วมกันอธิบายเพื่อสรุปเป็นองค์ความรู้เกี่ยวกับคำที่มีตัวสะกดในมาตรา แม่กก
4. นักเรียนทุกคนช่วยกันยกตัวอย่างคำที่สะกดด้วยตัว ก ข ค และม แล้วให้ตัวแทนออกมาเขียนไว้บนกระดาน พร้อมฝึกอ่านออกเสียงพร้อมกันทั้งชั้น หลังจากนั้นจึงให้นำคำไปฝึกแต่งประโยคให้ถูกต้อง

5. นักเรียนแบ่งกลุ่มตามความเหมาะสมกลุ่มละ 3 - 4 คน ให้ตัวแทนกลุ่มรับแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชุดที่ 1 การอ่านและการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดในมาตรา แม่ก ก กิจกรรมที่ 1 - 4 แจกสมาชิกในกลุ่มทุกคน คนละ 1 ชุด

6. นักเรียนทุกคนในกลุ่มช่วยกันศึกษากิจกรรมที่ 1 การประสมจาก พยัญชนะ สระวรรณยุกต์และรูปภาพให้เป็นคำที่มีความหมาย กิจกรรมที่ 2 ให้เติมพยัญชนะ ตัวสะกดในมาตราแม่ก ในช่องว่าง และกิจกรรมที่ 3 เขียนคำอ่านของคำที่กำหนดให้ ครูอธิบายเพิ่มเติมหลังจากนั้นนักเรียนทุกคนปฏิบัติกิจกรรมที่ 1 - 3

7. นักเรียนรับพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานและหนังสือประมวลคำศัพท์ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มละ 2 เล่ม แล้วนักเรียนกับครูร่วมกันทบทวนวิธีการใช้พจนานุกรม

8. นักเรียนทุกคนในกลุ่มช่วยกันหาความหมายของคำศัพท์จากบัตรคำ ออกแบบเขียนในกระดาษชาร์ต ครูตรวจผลงานกลุ่มให้คำแนะนำ แก้ไขปรับปรุง แต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ แล้วนักเรียนทุกคนทำกิจกรรมที่ 4 เลือกคำเติมในช่องว่างให้ได้ความหมาย

9. นักเรียนและครูร่วมกันตรวจกิจกรรมที่ 1-4 ครูแนะนำเพิ่มเติม

ขั้นสรุป

นักเรียนเล่นเกมยืมรับดอกไม้ เพื่อทบทวนคำที่มีตัวสะกดในมาตรา แม่ก อีกครั้ง
สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. ใบความรู้ที่ 1 เรื่อง บทร้อยกรองมาตราตัวสะกด
2. แผนภูมิเพลงตัวสะกดมาตรา แม่ก
3. บัตรคำจำนวน 10 คำ คือ อบายมุข พญานาค สามัคคี ก้อนเมฆ อัคคีภัย บริจาค สมัคร ผาสุก สาธารณสุข และปรกติ
4. กระเป๋าผั่ง
5. แบบฝึกทักษะชุดที่ 1 เรื่องการอ่านและการเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตรา แม่ก กิจกรรมที่ 1 - 4
6. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน
7. หนังสือประมวลคำศัพท์ภาษาไทย ประกอบหนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ชุด ภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
8. กระดาษชาร์ต
9. เกมยืมรับดอกไม้

การวัดและประเมินผล

วิธีการวัด

1. ตรวจสอบกิจกรรมการอ่านและการเขียนในแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ชุดที่ 1 การอ่านและการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดในมาตรา แม่กก

2. ประเมินการปฏิบัติกิจกรรมรายบุคคล
3. ประเมินพฤติกรรมกลุ่ม
4. ประเมินผลการอ่านออกเสียง

เครื่องมือการวัด

1. แบบบันทึกผลการปฏิบัติกิจกรรมตามแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ชุดที่ 1 การอ่านและการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดในมาตรา แม่กก

2. แบบสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมรายบุคคล
3. แบบสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม
4. แบบสังเกตการอ่านออกเสียง

เกณฑ์การประเมิน

1. ปฏิบัติกิจกรรมตามแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ชุดที่ 1 การอ่านและการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดในมาตรา แม่กก กิจกรรมที่ 1 - 4 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

2. ปฏิบัติกิจกรรมรายบุคคลผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด
3. ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด
4. มีพฤติกรรมการอ่านออกเสียงผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

กิจกรรมเสนอแนะ

นักเรียนฝึกหาคำที่มีสะกดในมาตรา แม่กก จากหนังสือพิมพ์ให้มากที่สุด เพื่อจัดทำบัญชีคำพร้อมทั้งบอกความหมายเก็บไว้อ่านในชั้นเรียน

เอกสารประกอบการแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กระทรวงศึกษาธิการ. (2546 : 44)

มาตราตัวสะกด

<p>มาตราตัวสะกด ควรรู้ให้แม่นแท้ แม่กง จงจำไว้ เก่ง ร้อง กลอง กำกับ แม่กม ชม ความ งาม จำไว้ในะหนูหนู แม่เกย เจลย ถ้อย ย สะกดอย่าหลงลืม แม่กอว แก้ว เมว เหมียว ว สะกดอย่าผลอเพลี่ย ยังมีอีกสี่แม่ แต่อ่านคำลงท้าย แม่กน คน บ้าน นั้น ญ ณ ร ต ลิง แม่กค ตก ทุก นึก ช ค ฉ อย่าสับสน แม่กจ รด หยค หยค ตัวสะกดค้างกันมี จ ช ซ ญ ฎ ท ษ ศ ษ ส แม่กบ ครบ คำตอบ ป พ ฟ ภ สะกด ส่วนคำที่แปลกไป เขาเรียกเป็นสำคัญ ถ้าใครท่องจำได้ ครูถามตอบก่อนเพื่อน</p>	<p>เขากำหนดไว้แปดแม่ ทั้งแปดแม่เรียงลำดับ ลิงว่องไวอย่างสาทิบ ตัวสะกดนั้นคือ ง ญ คุม คำถาม ตามที่รู้ ม นั้นอยู่ในแม่กม สวย ถ้วย ถ้อย อรอยสม เอาไปปนกับสระเอีย มะนาว เปรี้ยว เที้ยว จัวเจียว จดจำไว้ไม่อันอาย ตัวสะกดแปรได้หลากหลาย เสียงตามแม่แน่นอนจริง จำให้มั่นทั้งชายหญิง อีก ห อยู่แม่กน สุข เมฆ พรรค อย่างงน สะกดเหมือน ก คูให้ดี บทบาท กฎ คำเหล่านี้ อยู่แม่กคแน่แท้หนอ ฐ ฑ ฒ ค และ ถ ล้วนอยู่ในคำแม่กค กรอบแกรอบ ครอบ จำให้หมด อยู่แม่กบแน่นอนนั้น เพราะว่าไว้ตัวสะกดนั้น แม่ ก กา อย่าลืมเถื่อน เก่งเหลือใจหาใครเหมือน เป็นเด็กดีที่ควรชม</p>
--	---

บัตรคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กก

อบายมุข

พญานาค

สามัคคี

ก้อนเมฆ

อัคริภย

บริจาด

สมัคร

ผาสุก

สาธาณสุข

ปรกติ

แผนภูมิเพลง

จุดประสงค์

1. เพื่อความสนุกสนานในการร่วมกิจกรรม
2. เพื่อให้นักเรียนมีความพร้อมในการเรียน
3. เพื่อบอกเนื้อหาของบทเรียน

เพลงตัวสะกดมาตรา แม่กก

คำร้อง สำลี รักสุทธิ

ทำนอง Are you sleeping

แม่ กก นันนะ (จ้ำ)

จำไว้ละ จำไว้ละ

มี ก ไข่ เป็นตัวสะกด (จ้ำ)

และ ข ค ฆ (จ้ำ)

เช่น รัก เลข เมฆ (จ้ำ)

วรรค ไชค ไรค (จ้ำ)

ล้วนสะกดด้วยแม่กก (จ้ำ)

จำให้ดี มีสี่ตัว (จ้ำ)

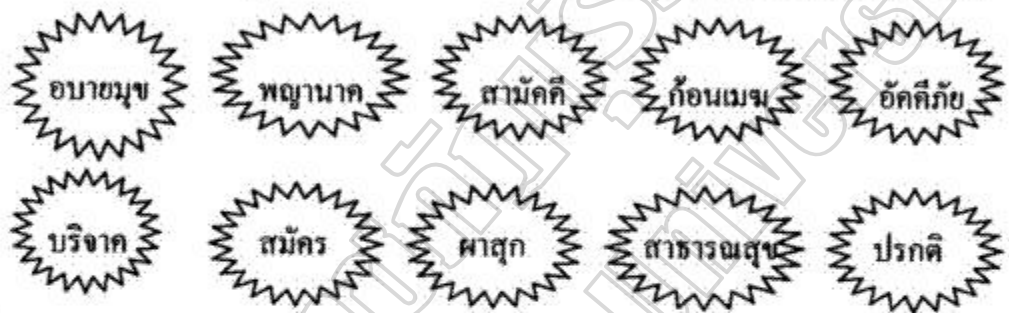
เกมยืมรับดอกไม้

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนสนุกสนานในการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้
2. สรุบบทเรียนและเข้าใจในคำที่มีตัวสะกดในมาตรา แม่ก ก มากขึ้น

อุปกรณ์

1. เพลงยืมรับดอกไม้
2. ตัดกระดาษแข็งเป็นรูปดอกไม้ แล้วเขียนคำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกด แม่ก ก ได้แก่

วิธีดำเนินการกิจกรรม

1. ให้นักเรียนยืนเป็นวงกลม ร้องเพลง "ยืมรับดอกไม้"
2. ขณะที่ครูและนักเรียนร้องเพลง ครูส่งบัตรคำให้ทีละบัตร นักเรียนอ่านบัตรคำที่ครูส่งให้แล้วส่งต่อไปเรื่อยๆ
3. ครูให้สัญญาณหยุดร้องเพลง บัตรคำอยู่ในมือใคร ผู้นั้นจะต้องอ่านบัตรคำและสะกดคำ ใครอ่านได้ถูกต้องเพื่อน ๆ ประบมือให้หมุนเวียนไปเช่นนี้จนครบทุกคน

แผนภูมิเพลง ยืมรับดอกไม้

ส่งดอกไม้แล้วก็ส่งยืม
โปรดนอนอย่าได้ร่วงหล่น
ยืม ยืม ยืม แล้วส่งดอกไม้
หล่น ตัน ลา ตันลา ตันลา

เธอจะยืมแล้วรับดอกไม้
เราทุกคนรักมาให้ได้
ได้ดอกไม้แล้วก็ส่งยืม
หล่น ตัน ลา ตันลา ตันลา

แบบสังเกตพฤติกรรมเป็นรายบุคคล

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกด ในมาตรา แม่ก
--	--

เลขที่	ชื่อ - สกุล	ความสนใจ			ความร่วมมือ			การแสดง ความคิดเห็น			ตอบ คำถาม			รวม 12	ผล การ สังเกต
		1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3		
1.															
2.															
3.															
4.															
5.															
6.															
7.															
8.															
9.															
10.															
11.															
12.															
13.															
14.															
15.															

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

หมายเหตุ

1. คำอธิบายเกณฑ์การประเมินรายบุคคล

1.1 ความสนใจ

ระดับ 1 ให้ความสนใจพอใช้

ระดับ 2 ให้ความสนใจดี

ระดับ 3 ให้ความสนใจดีมาก

1.2 ความร่วมมือ

ระดับ 1 ให้ความร่วมมือพอใช้

ระดับ 2 ให้ความร่วมมือดี

ระดับ 3 ให้ความร่วมมือดีมาก

1.3 การตอบคำถาม

ระดับ 1 ตอบคำถามพอใช้

ระดับ 2 ตอบคำถามดี

ระดับ 3 ตอบคำถามดีมาก

2. เกณฑ์การวินิจฉัย

นักเรียนทำได้ 4 - 0 คะแนน หมายถึง ไม่ผ่านเกณฑ์

นักเรียนทำได้ 5 - 12 คะแนน หมายถึง ผ่านเกณฑ์

แบบสังเกตพฤติกรรมเป็นรายกลุ่ม

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดในมาตรา แมก
--	---

ชื่อกลุ่ม	การวางแผน			บรรยากาศการทำงาน			การรับฟังความคิดเห็น			การนำเสนอ			รวม 12	เฉลี่ย
	1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3		

หมายเหตุ

เกณฑ์การประเมินระดับ 1 หมายถึง ควรปรับปรุง 2 หมายถึง พอใช้ 3 หมายถึง ดี
 รวม 1 - 5 หมายถึง ควรปรับปรุง
 6 - 9 หมายถึง พอใช้
 10 - 12 หมายถึง ดี

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

แบบประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรม

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดในมาตรา แม่กก
--	--

เลขที่	ชื่อ - สกุล	กิจกรรม ที่ 1	กิจกรรม ที่ 2	กิจกรรม ที่ 3	กิจกรรม ที่ 4	รวม	ผ่าน	ไม่ ผ่าน
		10	10	10	10			
1.								
2.								
3.								
4.								
5.								
6.								
7.								
8.								
9.								
10.								
11.								
12.								
13.								
14.								
15.								

หมายเหตุ เกณฑ์การประเมิน คะแนน 0 - 31 ไม่ผ่าน คะแนน 32 - 40 ผ่าน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

หมายเหตุ

1. คำอธิบายเกณฑ์การให้คะแนน ในการปฏิบัติกิจกรรม

ตอบถูก ให้ข้อละ 1 คะแนน

ตอบผิด หรือไม่ตอบ ให้ข้อละ 0 คะแนน

2. คำอธิบายเกณฑ์การประเมิน

นักเรียนได้คะแนนร้อยละ 80 หมายถึงผ่าน

นักเรียนได้คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 80 หมายถึง ไม่ผ่าน

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

แบบบันทึกผลการอ่านออกเสียง

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตรา แม่กก
--	--

เลขที่	ชื่อ - สกุล	ความถูกต้อง	การเว้นจังหวะ	ความคล่องแคล่ว	การใช้น้ำเสียงได้	รวม	ผลการประเมิน
		ชัดเจนในการอ่าน	วรรคตอน	ในการอ่าน	เหมาะสม		
		5	5	5	5	20	
1.							
2.							
3.							
4.							
5.							
6.							
7.							
8.							
9.							
10.							
11.							
12.							
13.							
14.							
15.							

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

หมายเหตุ

1. คำอธิบาย การประเมินผลการอ่านออกเสียง

1.1 ความถูกต้องชัดเจนในการอ่าน

คะแนน 5 หมายถึง อ่านออกเสียงได้ชัดเจนและถูกต้องทุกคำ

คะแนน 4 หมายถึง อ่านออกเสียงได้ชัดเจนและถูกต้องเป็นส่วนใหญ่

คะแนน 3 หมายถึง อ่านออกเสียงไม่ชัดเจนและไม่ถูกต้องเป็นบางส่วน

คะแนน 2 หมายถึง อ่านออกเสียงไม่ชัดเจนและไม่ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่

คะแนน 1 หมายถึง อ่านออกเสียงไม่ถูกต้องทุกคำ

1.2 การเว้นจังหวะวรรคตอน

คะแนน 5 หมายถึง การเว้นวรรคตอนได้ถูกต้อง

คะแนน 4 หมายถึง การเว้นวรรคตอนได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่

คะแนน 3 หมายถึง การเว้นวรรคตอนไม่ถูกต้องเป็นบางส่วน

คะแนน 2 หมายถึง การเว้นวรรคตอนไม่ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่

คะแนน 1 หมายถึง การเว้นวรรคตอนไม่ถูกต้อง

1.3 การใช้น้ำเสียงเหมาะสม

คะแนน 5 หมายถึง เสียงดังชัดเจนเหมาะสมดีมาก

คะแนน 4 หมายถึง เสียงดังชัดเจนดี

คะแนน 3 หมายถึง เสียงดังชัดเจนพอใช้

คะแนน 2 หมายถึง เสียงดังไม่ชัดเจน

คะแนน 1 หมายถึง ไม่ได้ยินเสียงอ่าน

2. เกณฑ์การวินิจฉัย

นักเรียนทำได้ 6 - 20 คะแนน หมายถึง ผ่านเกณฑ์

นักเรียนทำได้ 5 - 0 คะแนน หมายถึง ไม่ผ่านเกณฑ์

3. เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ

ระดับ 3 คะแนนรวม 18 - 20 คะแนน หมายถึง ดีมาก

ระดับ 2 คะแนนรวม 15 - 17 คะแนน หมายถึง ดี

ระดับ 1 คะแนนรวม 6 - 14 คะแนน หมายถึง พอใช้

ระดับ 0 คะแนนรวม 5 - 0 คะแนน หมายถึง ต้องแก้ไข

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ประกอบแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก

ชุดที่ 6

เรื่องการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

สอนวันที่เดือน พ.ศ. 2550 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 เวลา 1 ชั่วโมง

มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 : การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น ข้อ 1 สามารถอ่านได้คล่องและอ่านได้เร็ว เข้าใจความหมายของคำ ส่วนวน โวหาร การบรรยาย การพรรณนา การเปรียบเทียบ การใช้บริบท เข้าใจความหมายของถ้อยคำส่วนวนและเนื้อเรื่องและใช้แหล่งความรู้พัฒนาความสามารถการอ่าน

สาระที่ 2 : การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น ข้อ 1 สามารถเขียนเรียงความ ข้อความชี้แจงการปฏิบัติงาน การรายงาน เขียนจดหมายสื่อสารได้เหมาะสมกับโอกาสและจุดประสงค์ เขียนเรื่องราวจากจินตนาการหรือเรื่องราวที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงรวมทั้งใช้กระบวนการเขียนพัฒนางานเขียน

สาระสำคัญ

คำควบกล้ำ คือ คำที่มีพยัญชนะสองตัวเรียงกันออกเสียงควบกล้ำเป็นพยางค์เดียวกัน โดยที่พยัญชนะตัวที่สองเป็น ร ล และ ว แบ่งออกเป็นสองประเภท คือ อักษรควบแท้และอักษรควบไม่แท้ ในการอ่านและการเขียนนั้นจะต้องสะกดคำให้ถูกต้อง จึงจะทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพและเข้าใจความหมายตรงกันก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ทั้งในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำควบกล้ำและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อ่านและเขียนคำควบกล้ำ ได้ถูกต้อง
2. นำคำควบกล้ำไปใช้ได้ถูกต้อง
3. ทำแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำได้ถูกต้อง
4. เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินในการทำกิจกรรม ก่อให้เกิดการเรียนรู้และการพัฒนาที่ดี

สาระการเรียนรู้

1. คำควบกล้ำ จำนวน 10 คำ คือ ศรีธธา ปลอดภัย เศรษฐี เกล็ดอกกลาด พลีชีพ ไชว์ควัว ทรุกโทรม ปลอดภัย สกปรก และ พุทรา
2. การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ
3. การอธิบายความหมายของคำ
4. การนำคำไปใช้ในประโยค

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. แจกจุดประสงค์การเรียนรู้
2. เล่นเกมปริศนาคำทาย นักเรียนเขียนคำตอบลงในกระดาษ จากปริศนาที่ครูทาย
3. นักเรียนสังเกตตัวสะกดและการออกเสียงของตัวสะกดจากบัตรคำที่ครูเฉลย

ปริศนาคำทายแล้วสรุปผลการสังเกตร่วมกัน

ขั้นจัดการเรียนรู้

1. นักเรียนช่วยกันสรุปสาระความรู้ที่ได้จากคำในปริศนา หลังจากนั้นศึกษาใบความรู้คำควบกล้ำเพิ่มเติม แล้วจึงร่วมกันอธิบายลักษณะสำคัญของคำควบแท้และควบไม่แท้ตามพื้นฐานความรู้ที่เคยเรียนผ่านมา
2. หาอาสาสมัครผลัดกันออกมาเขียนคำควบกล้ำจากคำปริศนาที่เล่น
3. ฝึกให้นักเรียนอ่านและเขียนคำควบแท้และคำควบไม่แท้จากบัตรคำ ดังนี้ ศรีธธา ปลอดภัย เศรษฐี เกล็ดอกกลาด พลีชีพ ไกล่ซิด ทรุกโทรม ปลอดภัย สกปรก และพุทรา พร้อมฝึกการออกเสียงคำให้ถูกต้อง คำที่อ่านไม่ได้หรืออ่านไม่คล่องครูนำนักเรียนอ่านจนคล่อง หลังจากนั้นให้ช่วยกันยกตัวอย่างคำควบกล้ำอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากตัวอย่าง
4. นักเรียนทุกคนศึกษาความรู้เพิ่มเติมเรื่องคำควบแท้และคำควบไม่แท้จากใบความรู้ พร้อมทั้งช่วยกันสรุปหลักเกณฑ์ของคำควบแท้และคำควบไม่แท้แล้วเขียนบันทึกลงสมุด
5. นักเรียนแบ่งกลุ่มตามความเหมาะสมกลุ่มละ 3 - 4 คน ตัวแทนกลุ่มรับพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานและหนังสือประมวลคำศัพท์ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มละ 2 เล่ม ช่วยกันหาความหมายของคำศัพท์จากบัตรคำ ออกแบบเขียนในกระดาษชาร์ต ครูตรวจผลงานกลุ่ม ให้คำแนะนำ แก้ไขปรับปรุง แต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน
6. แต่ละกลุ่มรับแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชุดที่ 6 การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ กิจกรรมที่ 1 - 4 แจกสมาชิกในกลุ่มทุกคน คนละ 1 ชุด

7. นักเรียนทุกคนในกลุ่มช่วยกันศึกษากิจกรรมที่ 1 จินานกคำควบแท้และควบไม่แท้ กิจกรรมที่ 2 เรียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ให้เป็นคำที่มีความหมายแล้วนำไปเขียนคำอ่าน กิจกรรมที่ 3 เลือกคำควบกล้ำที่กำหนดให้เติมลงในประโยคให้ได้ใจความสมบูรณ์ และกิจกรรมที่ 4 หาคำที่ตรงกับความหมายเดิมในตาราง ครูอธิบายเพิ่มเติมหลังจากนั้นนักเรียนทุกคนปฏิบัติกิจกรรมที่ 1 - 4

8. นักเรียนและครูร่วมกันตรวจกิจกรรมที่ 1 - 4 ครูแนะนำเพิ่มเติม

ขั้นสรุป

1. นักเรียนทุกคนช่วยกันทบทวนคำควบกล้ำจากบัตรคำ
2. อ่านบทร้อยกรองคำควบไม่แท้เพื่อทบทวนความจำพร้อมกันอีกครั้ง

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. ปริศนาคำทาย
2. ใบความรู้คำควบกล้ำ
3. บัตรคำจำนวน 10 คำ ศรีทธา ปลอดโปร่ง เสรมฐิ เกลื่อนกลาด พลธิพิท โกล้ซิค ทรุคโทรม ปลดเปลื่อง สกปรก และ พุทรา
4. กระเป๋าหนังสือ
5. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน
6. หนังสือประมวลคำศัพท์ภาษาไทย ประกอบหนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ชุด ภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
7. กระดาษชาร์ต
8. แบบฝึกทักษะชุดที่ 6 เรื่องการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ กิจกรรมที่ 1 - 4
9. บทร้อยกรองคำควบไม่แท้

การวัดและประเมินผล

วิธีการวัด

1. ตรวจกิจกรรมการอ่านและการเขียนในแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน สะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ชุดที่ 6 การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ
2. ประเมินการปฏิบัติกิจกรรมรายบุคคล
3. ประเมินพฤติกรรมกลุ่ม
4. ประเมินผลการอ่านออกเสียง

เครื่องมือการวัด

1. แบบบันทึกผลการปฏิบัติกิจกรรมตามแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ชุดที่ 6 การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ
2. แบบสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมรายบุคคล
3. แบบสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม
4. แบบสังเกตการอ่านออกเสียง

เกณฑ์การประเมิน

1. ปฏิบัติกิจกรรมการตามแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ชุดที่ 6 การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ กิจกรรมที่ 1 - 4 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
2. ปฏิบัติกิจกรรมรายบุคคลผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด
3. ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด
4. มีพฤติกรรมการอ่านออกเสียงผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

กิจกรรมเสนอแนะ

ครูควรจัดกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการใช้คำควบกล้ำบ่อย ๆ โดยการประกวดการอ่านออกเสียงทั้งร้อยแก้วและบทร้อยกรอง หรือนำไปเขียนเรื่อง คัดลายมือ แต่งนิทาน แต่งบทร้อยกรอง เป็นต้น

เอกสารประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

คำควบกล้ำ

อักษรควบ คือคำที่มีพยัญชนะ 2 ตัว รวมอยู่ในสระเดียวกัน แต่ออกเสียงกล้ำกันเป็นพยางค์เดียว พยัญชนะที่ทำหน้าที่เป็นตัวควบ ได้แก่ ร ล ว อักษรควบสามารถแบ่งได้เป็น 2 ชนิด ดังนี้

1. อักษรควบแท้ คือ อักษรที่ออกเสียงพยัญชนะทั้ง 2 ตัวพร้อมกันประสมด้วยสระเสียงเดียวกัน ได้แก่

1.1 คำที่ควบด้วย ร หัน เช่น ครอบคร้ว พร้อม ตรวจ เป็นต้น

1.2 คำที่ควบด้วย ล เช่น คลอง กลมเกลียว เป็นต้น

1.3 คำที่ควบด้วย ว เช่น กวาด ขวาง กวาง เป็นต้น

2. อักษรควบไม่แท้ คือ อักษรที่ควบด้วย ร แต่ไม่ออกเสียง ร ออกเสียงเป็นพยัญชนะตัวหน้าตัวเดียว หรือออกเสียงเป็นพยัญชนะตัวอื่น ได้แก่

2.1 พยัญชนะที่ควบกับ ร แล้วออกเสียงพยัญชนะตัวหน้าตัวเดียว คือ จ ช ศ ส เช่น

จริง อ่านว่า จิง

ไชร้ อ่านว่า ไชร้

เสรี อ่านว่า เส้า

แสรัง อ่านว่า แส้ง

2.2 พยัญชนะที่ควบกับ ร แล้วออกเสียงเป็นพยัญชนะตัวอื่น คือ ท เมื่อควบกับ ร จะออกเสียงเป็น ซ เช่น

ทราบ อ่านว่า ซาบ

ทรุดโทรม อ่านว่า ซุด - โจม

ทรง อ่านว่า ซง

พุทธา อ่านว่า พุด - ซา

ปริศนาคำทาย

จุดประสงค์

1. เพื่อความสนุกสนานในการร่วมกิจกรรม
2. เพื่อให้ให้นักเรียนมีความพร้อมในการเรียน
3. เพื่อบอกเนื้อหาของบทเรียน

อุปกรณ์

1. บัตรคำตอบที่เป็นคำควบกล้ำ ได้แก่

กลืน	ทรวง	ปลิง	ครูท	สร้าง	ศรัทธา	กร่อน
				ควาญ	ฉลาด	ขริบ

2. แฉบคำประพันธ์ปริศนา จำนวน 5 แฉบ ดังนี้

คำตอบ สร สร นำ

คำแรกจะบอกให้	บันดาลได้ให้มันขึ้น	
อีกคำความหมายอื่น	ความเลื่อมใส ความเชื่อถือ	

คำตอบ กร กล นำ

หมดสิ้นทีละน้อย	อีกคำค่อยคิดตามดู	
สิ่งที่รู้ด้วยจมูก	หอมหรือเหม็นเป็นเช่นไร	

คำตอบ ทร ปล นำ

แปลว่าออกหรือใจ	ในความหมายที่ใช้กัน	
คำสองนำกล้วครัน	จะชอบคุณกินเลือดคน	

คำตอบ คร คว นำ

คำตอบแรกคือวิหค	พญานกพระนารายณ์	
อีกคำที่เราใช้	คนเลี้ยงช้างบังคับช้าง	

คำตอบ ขล ขร นำ

มักกลัวอีกไม่กล้า	อีกคำหาดูให้ดี	
เราใช้กับคนที่	อาการนั่งอย่างครึกครอง	

วิธีดำเนินการ

1. ให้ผู้เล่นจับคู่กัน
2. เริ่มเล่นโดยแจกแถบคำประพันธ์ปริศนาที่ละบัตร เขียนคำตอบลงไป พร้อมนำเสนอหน้าชั้น ให้เวลาตอบแถบคำประพันธ์ละ 1 นาที
 - 2.1 คำตอบบทหนึ่ง จะมีสองคำตอบ
 - 2.2 คำตอบเป็นคำควบกล้ำ หาดตามความหมาย
 - 2.3 แต่ละบทให้ดูรายละเอียดของบทนั้น
3. ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยที่ละปริศนา โดยครูเตรียมบัตรคำตอบ เพื่อนักเรียนจะได้อ่านและสังเกต

การวัดและประเมินผล

นักเรียนคู่ใดตอบถูกมากเป็นผู้ชนะ คะแนนเต็ม 10 คะแนน

บัตรคำควบกล้ำ

ศรัทธา	ปอดโปร่ง	เศรษฐี	เกลื่อนกลาด	พลีชีพ
ใกล้ชิด	ทรุดโทรม	ปดเปลือง	สกปรก	พทรา

บทร้อยกรอง คำควบไม่แท้

รับทราบจะเชิงเทรา
 ทรัพย์สินพุทธามี
 ทรุดโทรมแทรกคันไทร
 ทิ ควบ ร ระคม

หาดทรายเศร้าปลาอินทรี
 ทรวคทรงไหนทรามวัยสม
 มัทธิให้ทรวงอกกรม
 เปลี่ยน ทร เป็นเสียง ซ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 ประกอบแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชุดที่ 9
 เรื่องการอ่านและการเขียนคำที่มี รร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
 สอนวันที่เดือน พ.ศ. 2550 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 เวลา 1 ชั่วโมง

มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 : การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น ข้อ 1 สามารถอ่านได้คล่องและอ่านได้เร็ว เข้าใจความหมายของคำ ส่วนวน โวหาร การบรรยาย การพรรณนา การเปรียบเทียบ การใช้บริบท เข้าใจความหมายของถ้อยคำส่วนวนและเนื้อเรื่องและใช้แหล่งความรู้พัฒนาความสามารถการอ่าน

สาระที่ 2 : การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น ข้อ 1 สามารถเขียนเรียงความย่อความชี้แจงการปฏิบัติงาน การรายงาน เขียนจดหมายสื่อสารได้เหมาะสมกับโอกาสและจุดประสงค์ เขียนเรื่องราวจากจินตนาการหรือเรื่องราวที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงรวมทั้งใช้กระบวนการเขียนพัฒนางานเขียน

สาระสำคัญ

คำที่มี “รร” (ร สองตัว) เราเรียกว่า ร หัน การอ่านให้อ่านออกเสียงเหมือนมีไม้หันอากาศ ถ้าไม่มีตัวสะกดอ่านออกเสียง อัน แต่ถ้ามีตัวสะกดออกเสียง อะ ในการอ่านและการเขียนนั้นจะต้องสะกดคำให้ถูกต้อง จึงจะทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพและเข้าใจความหมายตรงกัน ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันทั้งในด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำที่มี รร และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อ่านและเขียนคำที่มี รร ได้ถูกต้อง
2. นำคำที่มี รร ไปใช้ได้ถูกต้อง
3. ทำแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำที่มี รร ได้ถูกต้อง
4. เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินในการทำกิจกรรม ก่อให้เกิดการเรียนรู้และการพัฒนาที่ดี

สาระการเรียนรู้

1. คำที่มี รร จำนวน 10 คำ คือ สรรเสริญ วัฒนธรรม สรรพคุณ กรรไกร บรรพบุรุษ อุปสรรค หัตถกรรม ธรรมเนียม พรรคพวก และคุณธรรม
2. การอ่านและการเขียนคำที่มี รร
3. การอธิบายความหมายของคำ
4. การนำคำไปใช้ในประโยค

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. แจกจุดประสงค์การเรียนรู้
2. ร่วมกันอ่านบทหรือกรอง “คำ รร” โดยครูชี้แนะวิธีการอ่านที่ถูกต้อง

ขั้นจัดการเรียนรู้

1. นักเรียนสังเกตคำที่อ่านว่ามีลักษณะเด่นอะไรเหมือนกัน แล้วศึกษาใบความรู้ รร เพิ่มเติม หลังจากนั้นช่วยกันสรุปข้อสังเกต
2. นักเรียนฝึกอ่านและสะกดคำจากบัตรคำ โดยฝึกอ่านทีละคำพร้อมกันทั้งชั้น แล้วแบ่งกันฝึกเป็นกลุ่ม มีคำดังนี้ สรรเสริญ วัฒนธรรม สรรพคุณ กรรไกร บรรพบุรุษ อุปสรรค หัตถกรรม ธรรมเนียม พรรคพวก และคุณธรรม
3. นักเรียนแบ่งกลุ่มตามความเหมาะสมกลุ่มละ 3-4 คน ตัวแทนกลุ่มรับพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถานและหนังสือประมวลคำศัพท์ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มละ 2 เล่ม ช่วยกันหาความหมายของคำศัพท์จากบัตรคำ ออกแบบเขียนในกระดาษชาร์ต ครูตรวจสอบผลงานกลุ่มให้คำแนะนำ แก้ไขปรับปรุง แต่กลุ่มนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน
4. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันยกตัวอย่างคำที่มี รร นอกเหนือจากบัตรคำที่อ่าน แล้วให้บันทึกคำลงในใบงานพร้อมทั้งเขียนคำอ่านให้ถูกต้องก่อนนำเสนอ
5. เมื่อนักเรียนทุกคนเกิดทักษะการอ่านและการเขียนคำที่มี รร ที่ถูกต้องแล้ว แต่ละกลุ่มรับแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชุดที่ 9 การอ่านและการเขียน คำที่มี รร กิจกรรมที่ 1-4 แจกสมาชิกในกลุ่มทุกคน คนละ 1 ชุด
6. นักเรียนทุกคนในกลุ่มช่วยกันศึกษากิจกรรมที่ 1 ประสมคำจากพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และรูปภาพให้เป็นคำที่มีความหมาย กิจกรรมที่ 2 เขียนคำอ่านจากคำที่กำหนดให้ กิจกรรมที่ 3 เลือกคำที่มีความสัมพันธ์กับความหมาย และกิจกรรมที่ 4 แต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้ ครูอธิบายเพิ่มเติมหลังจากนั้นนักเรียนทุกคนปฏิบัติกิจกรรมที่ 1-4

7. นักเรียนและครูร่วมกันตรวจกิจกรรมที่ 1 - 4 ครูแนะนำเพิ่มเติม

ขั้นสรุป

1. นักเรียนทุกคนช่วยกันทบทวนคำที่มี รร จากบัตรคำ
2. เล่นเกม “เรียงคำศัพท์สลับอักษร” เพื่อทบทวนความจำพร้อมกันอีกครั้ง

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. บัตรอักษร “คำ รร”
2. ใบความรู้คำที่มี รร
3. บัตรคำจำนวน 10 คำ สรรเสริญ วัฒนธรรม สรรพคุณ กรรไกร บรรพบุรุษ

อุปสรรค หัตถกรรม ธรรมเนียม พรรคพวก และคุณธรรม

4. กระเป๋าหนัง
5. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน
6. หนังสือประมวลคำศัพท์ภาษาไทย ประกอบหนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน

ชุด ภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

7. กระดาษชาร์ต
8. แบบฝึกทักษะชุดที่ 9 เรื่องการอ่านและการเขียนคำที่มี รร กิจกรรมที่ 1 - 4
9. เกม “เรียงศัพท์สลับอักษร”

การวัดและประเมินผล

วิธีการวัด

1. ตรวจกิจกรรมการอ่านและการเขียนในแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน
สะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ชุดที่ 9 การอ่านและการเขียนคำที่มี รร

2. ประเมินการปฏิบัติกิจกรรมรายบุคคล
3. ประเมินพฤติกรรมกลุ่ม
4. ประเมินผลการอ่านออกเสียง

เครื่องมือการวัด

1. แบบบันทึกผลการปฏิบัติกิจกรรมตามแบบฝึกการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ชุดที่ 9 การอ่านและการเขียนคำที่มี รร

2. แบบสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมรายบุคคล
3. แบบสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม
4. แบบสังเกตการณ์อ่านออกเสียง

เกณฑ์การประเมิน

1. ปฏิบัติกิจกรรมการตามแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ชุดที่ 9 การอ่านและการเขียนคำที่มี รร กิจกรรมที่ 1-4
ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

2. ปฏิบัติกิจกรรมรายบุคคลผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

3. ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

4. มีพฤติกรรมการอ่านออกเสียงผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

กิจกรรมเสนอแนะ

ให้นักเรียนช่วยกันทำหนังสือเล่มเล็ก โดยนำคำที่เรียน ไปแล้วแต่งเป็นเรื่องราว

เอกสารประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9

คำ รร

รร อ่านว่า รอหัน คำที่มี รร สามารถอ่านได้ดังนี้

1. ถ้าเป็นคำที่ไม่มีตัวสะกด จะอ่านออกเสียงเหมือนมีไม้หันอากาศและมี น สะกด เช่น กรรไกร บรรจุ คัดสรร เป็นต้น
2. ถ้าเป็นคำที่มีตัวสะกด จะอ่านออกเสียงเหมือนมีไม้หันอากาศและมีเสียงตัวสะกดนั้นๆ เช่น พรรณ ธรรม สรรพ เป็นต้น

คำที่ใช้ บัน , บรร

คำที่ใช้ “บัน” ปัจจุบันใช้อยู่ 5 คำได้แก่

บันดาล บันได บันทึกลง บันทึกลง บันลือ

คำที่ใช้ “บรร” จะใช้วางไว้พยางค์หน้าของคำ เช่น

บรรเทา บรรยาย บรรจง บรรทัด บรรณาธิการ

บัตรคำที่มี รร

สรรเสริญ

วัฒนธรรม

สรรพคุณ

กรรไกร

บรรพบุรุษ

อุปสรรค

หัตถกรรม

ธรรมเนียม

พรรคพวก

คุณธรรม

บทร้อยกรอง
คำที่มี รร (ร หัน)

บรรจงให้บรรเจิด
มรรยาทงามจับตา
พรรคพวกสะกดกจิต
ธรรมชาติเสริมพลัง

จัดสรรเลิศมีจรรยา
เห็นกรรไกรให้ระวัง
สรรพชีวิตมีความหวัง
คุณธรรมประสานใจ

เกมเรียงศัพท์สลับอักษร

จุดประสงค์

1. เพื่อให้ให้นักเรียนสนุกสนานในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
2. เพื่อใช้สรุปบทเรียนทบทวนคำที่มี รร

อุปกรณ์

บัตรคำที่มี รร ที่เรียงสลับที่กัน จำนวน 10 คำ ดังนี้

รรสตรเรือ

นวิดมชรร

รรสพคุณ

รรรกกไ

รรพบรุษ

อุปรรคส

ถหัตรรคม

ชรรมขมเน

พวกรรพ

ณคุมรร

วิธีดำเนินการกิจกรรม

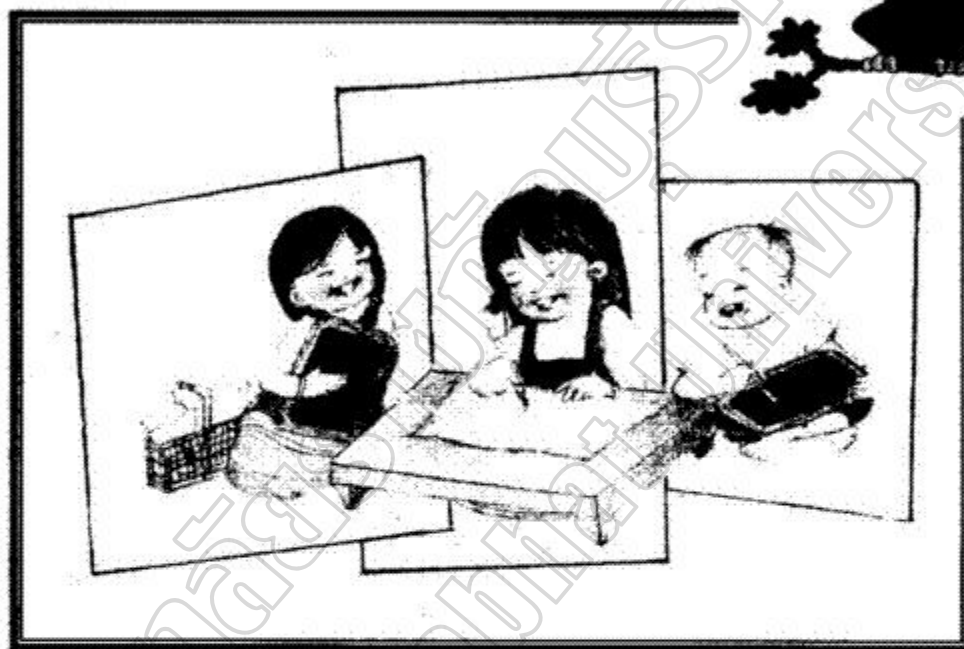
1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 ฝ่าย
2. ครูชูบัตรคำที่เรียงสลับที่กันให้นักเรียนแต่ละฝ่ายดู
3. ฝ่ายใดเขียนเรียงคำศัพท์ได้ถูกต้อง รวดเร็วและได้คะแนนมากที่สุดเป็นฝ่ายชนะ

ภาคผนวก จ

แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำยาก
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

โดย นางเต็มดวง ดวงมณี

ชื่อนามสกุล เลขที่

โรงเรียนบ้านหนองแวง อำเภอบ้านกรวด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

คำนำ

แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เล่มนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภายในแบบฝึกทักษะทั้ง 10 ชุด ได้นำคำยากในหนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ชุด ภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที และวรรณคดีคำนำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 100 คำ มาจัดเนื้อหาเป็นหมวดหมู่ จำนวน 10 เรื่อง คือ การอ่านและการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดในมาตรา แม่ก ก การอ่านและการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดในมาตรา แม่กน การอ่านและการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กข การอ่านและการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กด คำที่มีอักษรนำ คำควบกล้ำ คำที่มีตัวกรันต์ คำที่ไม่ประวิสรรชนีย์ คำที่มีรร และคำที่มาจากภาษาต่างประเทศ เนื้อหาในแบบฝึกเน้นทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ซึ่งนักเรียนจะได้รับประสบการณ์จากการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง สามารถช่วยแก้ไขข้อบกพร่องทางการเรียนของนักเรียน ช่วยเสริมต่อการเรียนรู้ จนกระทั่งสามารถนำเอาความรู้ไปใช้อย่างแม่นยำ ถูกต้องและคล่องแคล่ว ส่งผลให้การเรียนของนักเรียนและการสอนของครูประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

การจัดทำแบบฝึกทักษะชุดนี้ มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะเกี่ยวกับความรู้ในด้าน

1. การอ่านและการเขียนสะกดคำยาก
2. การจำแนกประเภทและความหมายของคำ
3. การนำคำไปใช้

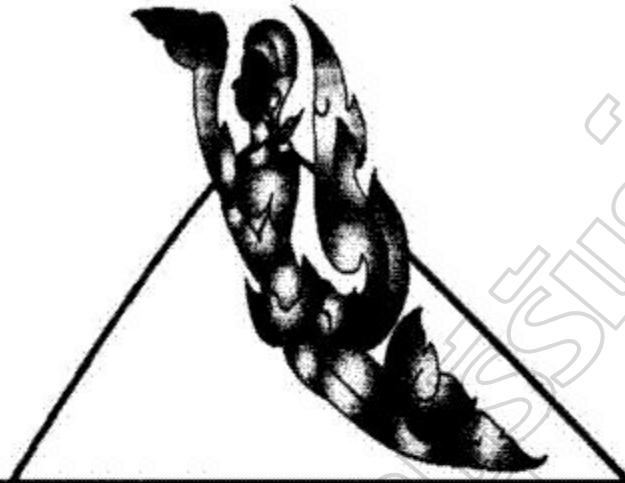
เต็มดวง ดวงมณี

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	
คำชี้แจงสำหรับนักเรียนในการใช้แบบฝึกทักษะฯ	
การอ่านและการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดในมาตรา แม่กก	1
การอ่านและการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดในมาตรา แม่กน	6
การอ่านและการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดในมาตรา แม่กบ	11
การอ่านและการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดในมาตรา แม่กค	16
การอ่านและการเขียนคำที่มีอักษรนำ	21
การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ	26
การอ่านและการเขียนคำที่มีตัวการันต์	31
การอ่านและการเขียนคำที่ไม่ประวิสรรชนีย์	36
การอ่านและการเขียนคำที่มี รร	41
การอ่านและการเขียนคำที่มาจากภาษาต่างประเทศ	46

คำชี้แจงสำหรับนักเรียนในการใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำยาก

1. แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำยากเล่มนี้มีทั้งหมด 10 ชุด ชุดละ 4 ตอน
นักเรียนต้องทำให้ครบทุกชุด
2. ก่อนที่นักเรียนจะทำแบบฝึกทักษะแต่ละชุด ควรอ่านคำชี้แจงให้เข้าใจก่อนจึงลงมือทำ
3. การทำแบบฝึกทักษะแต่ละชุด ควรทำให้เสร็จภายในเวลาที่ครูกำหนดให้
4. เมื่อไม่เข้าใจหรือมีข้อสงสัยในการฝึกปฏิบัติให้ปรึกษาครูเพื่อรับฟังคำแนะนำต่อไป
5. เมื่อทำแบบฝึกทักษะเสร็จแล้วให้นำส่งครู

แบบฝึกทักษะชุดที่ 1

เรื่อง

การอ่านและการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดในมาตรา แม่กก

จุดประสงค์

1. บอกตัวสะกดของคำในมาตรา แม่กกได้
2. อ่านและเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตรา แม่กกได้
3. บอกความหมายและสามารถนำคำไปใช้ได้ถูกต้อง

แบบฝึกทักษะชุดที่ 1

กิจกรรมที่ 1

ให้นักเรียนประสมคำจาก
พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และ
รูปภาพให้เป็นคำที่มีความหมาย

1.	อ ำ มุ
2.	 ำ ำ
3.	ป ตี
4.	 ำ คี
5.	 อ ำ
6.	อ คี ำ
7.	 ริ ำ ค
8.	 ำ ค
9.	 ำ
10.	 ำ ำ ณ

Blank boxes for writing answers, corresponding to the 10 rows of the activity table.

แบบฝึกทักษะชุดที่ 1

กิจกรรมที่ 2

ให้นักเรียนเลือกพยัญชนะเหล่านี้ไปเติมนะจ๊ะ

ก ข
ค ช

1. ๓๓๓๓๓๓๓ ...
2. ๓๓๓๓๓๓๓ ...
3. ๓๓๓๓๓๓๓ ...
4. ๓๓๓๓๓๓๓ ...
5. ๓๓๓๓๓๓๓ ...
6. ๓๓๓๓๓๓๓ ...
7. ๓๓๓๓๓๓๓ ...
8. ๓๓๓๓๓๓๓ ...
9. ๓๓๓๓๓๓๓ ...
10. ๓๓๓๓๓๓๓ ...

แบบฝึกทักษะชุดที่ 1

กิจกรรมที่ 3

ให้นักเรียนเขียนคำอ่าน
ของคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

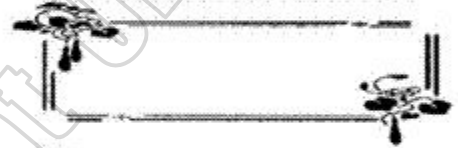
1. สามัคคี

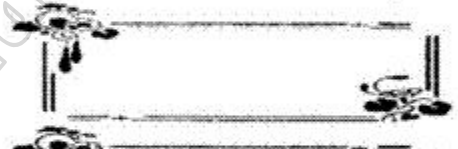
2. บริจาค

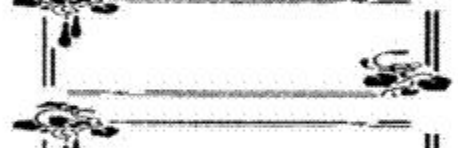
3. อบายมุข

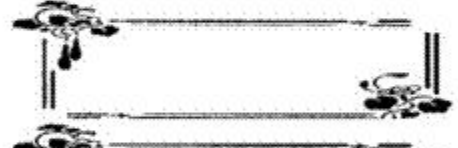
4. ก้อนเมฆ

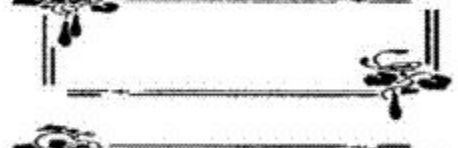
5. ส้มคร

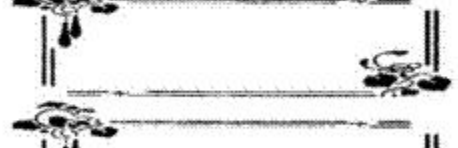
6. พญานาค

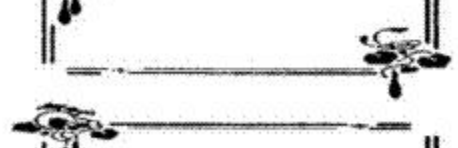
7. อักคีภัย

8. ผาสุก

9. ปรกติ

10. สาธารณสุข

แบบฝึกทักษะชุดที่ 1

กิจกรรมที่ 4

ให้นักเรียนเลือกคำเหล่านี้
เติมลงในช่องว่างให้ได้ความหมาย

1. รถติดในกรุงเทพฯ ถือเป็นเรื่อง
2. หมู่บ้านใดมีผู้นำที่ดี ประชาชนก็อยู่อย่าง
3. ความ..... จะก่อให้เกิดพลัง
4. กระทรวง..... รณรงค์ป้องกันไข้เลือดออกช่วงฤดูฝน
5. การพนันเป็น..... และเป็นสิ่งที่สังคมกฎหมาย
6. คนไทยร่วมกัน..... เงินเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากน้ำท่วม
7. เกิดเหตุ..... ในชุมชนแออัด
8. จังหวัดหนองคายมีบั้งไฟ
9. ก่อนฝนตกจะมี..... ปกคลุมหนาไปทั่วบริเวณ
10. เมื่อเปิดเรียนจะมีการรับ..... เลือกตั้งประธานนักเรียน

แบบฝึกทักษะชุดที่ 2

เรื่อง

การอ่านและการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดในมาตรา แม่กน

จุดประสงค์

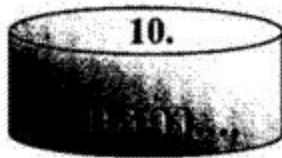
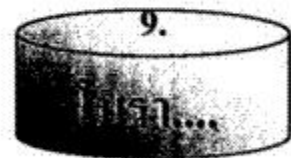
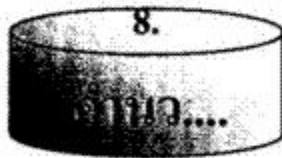
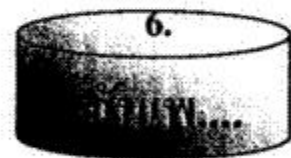
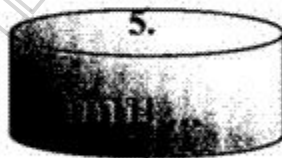
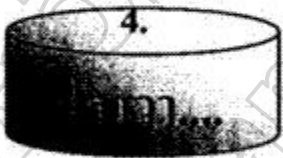
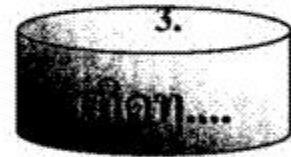
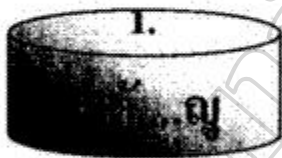
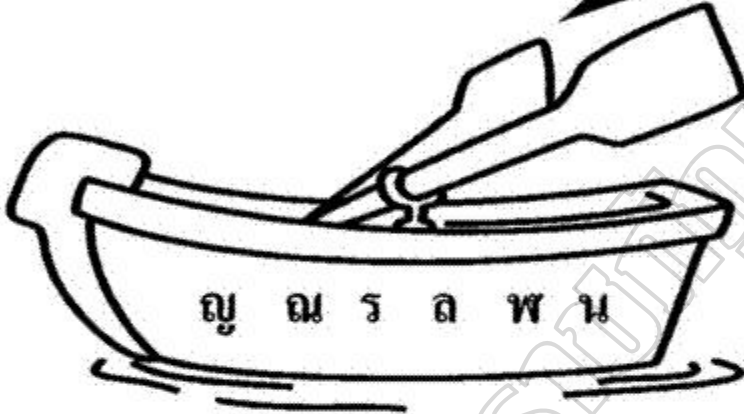
1. บอกตัวสะกดของคำในมาตรา แม่กน ได้
2. อ่านและเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตรา แม่กน ได้
3. จำแนกคำในมาตรา แม่กน ได้

แบบฝึกทักษะชุดที่ 2

กิจกรรมที่ 1

ให้นักเรียนเลือกพยัญชนะ
เหล่านี้ไปเติมนะจ๊ะ

1. **เทิดทูน** อ่านว่า.....
2. **โบราณ** อ่านว่า.....
3. **คำนวณ** อ่านว่า.....
4. **บันดาล** อ่านว่า.....
5. **ฉันทะ** อ่านว่า.....
6. **เทศกาล** อ่านว่า.....
7. **กตัญญู** อ่านว่า.....
8. **อภินิหาร** อ่านว่า.....
9. **อักษร** อ่านว่า.....
- 10 **ปลาพา** อ่านว่า.....

แบบฝึกทักษะชุดที่ 2

กิจกรรมที่ 3

ให้นักเรียนเลือกคำที่มี
ตัวสะกดในมาตราแม่กน
แล้วระบายสีคำเหล่านั้น

1.	รูปภาพ	อพยพ	เทศกาล
2.	โบราณ	ธนบัตร	ปฏิบัติ
3.	ธรรมชาติ	คำนวณ	ผลิต
4.	ประณีต	บันดา	โชคดี
5.	ฉันท	พัฒนา	มัธยม
6.	อักษร	ปรากฏ	คำสาป
7.	ข้อดี	กตัญญู	สัปดาห์
8.	โทรทัศน์	อารมณ์	อภินิหาร
9.	สามารถ	รสชาติ	เทิดทูน
10.	พิเศษ	ปลาพา	ประเทศ

แบบฝึกทักษะชุดที่ 2

กิจกรรมที่ 4

ให้นักเรียนแต่งประโยค
จากคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1.	ปลาวาฬ
2.	เทิดทูน
3.	อภินิหาร
4.	กตัญญู
5.	อักษร
6.	ฉันทพล
7.	บันดาล
8.	คำนวณ
9.	โบราณ
10	เทศกาล

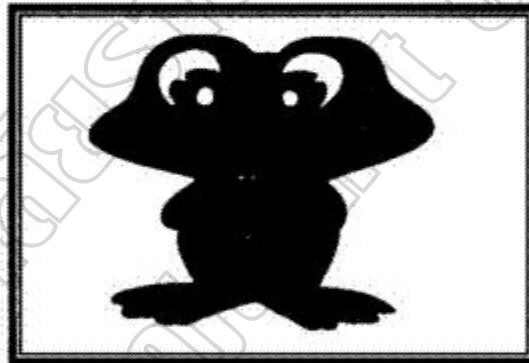

แบบฝึกทักษะชุดที่ 3

เรื่อง

การอ่านและการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดในมาตรา แม่กบ

จุดประสงค์

1. บอกตัวสะกดของคำในมาตรา แม่กบ ได้
2. อ่านและเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตรา แม่กบ ได้
3. บอกความหมายและสามารถนำคำไปใช้ได้ถูกต้อง

แบบฝึกทักษะชุดที่ 3

กิจกรรมที่ 1

ให้นักเรียนโยงเส้นคำให้เข้าคู่กับ
ความหมายให้ถูกต้อง

1.	ชokolat	เรียบร้อย อ่อนโยน
2.	สุภาพ	ตาย ใช้แก่พระสงฆ์
3.	มรณภาพ	แสดงอาการนับถือ
4.	เคารพ	เป็นสัตว์คอยาวมาก มีเขา 1 คู่
5.	ยีราฟ	สิ่งของทั้งปวงอันเป็นทรัพย์
6.	ทรัพย์ากร	ระบบการปกครองที่ถือมติปวงชนเป็นใหญ่
7.	ประชาธิปไตย	เรือนยอดขนาดใหญ่มีรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส
8.	มณฑป	ความเป็นไทแก่ตัว
9.	อิสราฟ	กล่าวถึง ตั้งต้น ดำริ
10.	ปรารภ	สิ่งที่น่าสนใจมาให้โดยคาดหมายได้ยาก

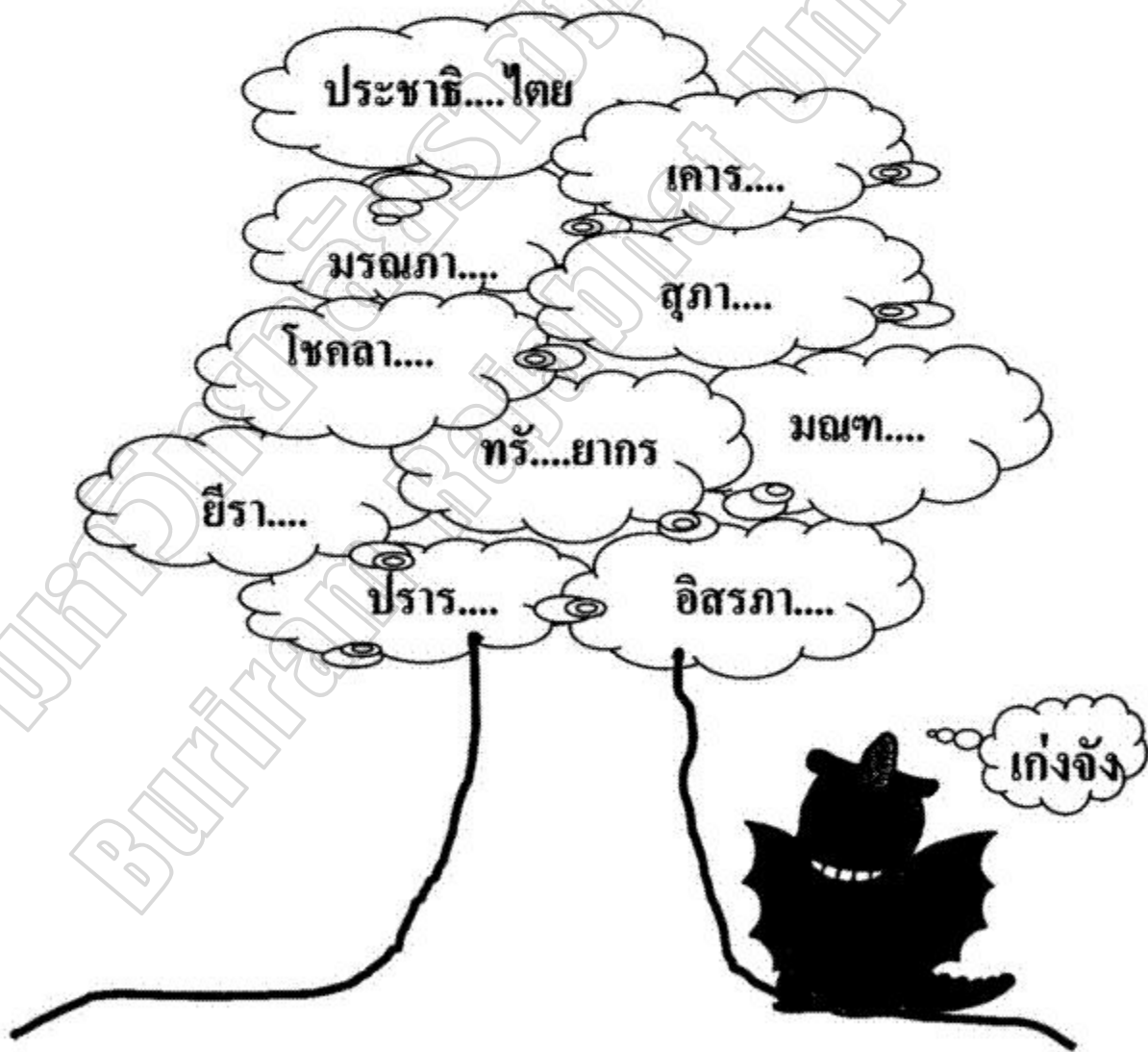
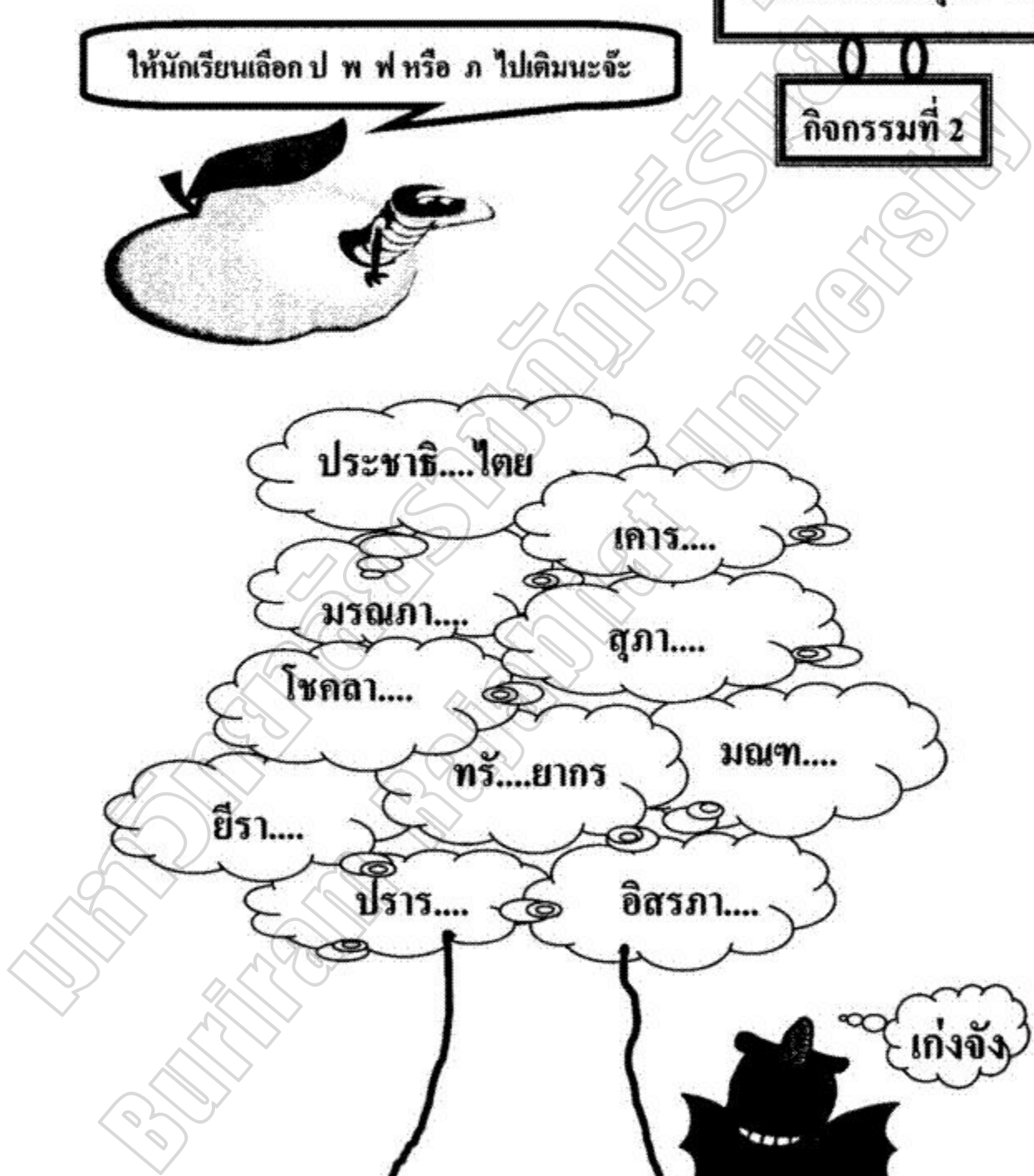

แบบฝึกทักษะชุดที่ 3

กิจกรรมที่ 2

ให้นักเรียนเลือก ป พ ฟ หรือ ภ ไปเติมนะจ๊ะ

แบบฝึกทักษะชุดที่ 3

ให้นักเรียนเรียงพยัญชนะ สระ
วรรณยุกต์ ให้เป็นคำที่มีความหมาย

กิจกรรมที่ 3

1.	ร ค เ-า พ	☆	
2.	ณ พ ม ร ภา	☆	
3.	ภ พ ตุ า	☆	
4.	ช ล ค า โภ	☆	
5.	ท ม ณ ป	☆	
6.	ร ป า ภ ร	☆	
7.	อิ พ า ส ภ ร	☆	
8.	พ ย ร า ท ร ัก	☆	
9.	ตา ป ไช ธิ ะ ร ย	☆	
10	ฟ ร า ยี	☆	

แบบฝึกทักษะชุดที่ 3

กิจกรรมที่ 4

ให้นักเรียนเขียนตามคำบอกให้ถูกต้อง

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.

แบบฝึกทักษะชุดที่ 4

เรื่อง

การอ่านและการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดในมาตรา แม่กด

จุดประสงค์

1. บอกตัวสะกดของคำในมาตรา แม่กด ได้
2. อ่านและเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตรา แม่กด ได้
3. นำคำที่มีตัวสะกดในมาตรา แม่กด ไปใช้ได้ถูกต้อง

แบบฝึกทักษะชุดที่ 4

กิจกรรมที่ 1

ให้นักเรียนประสมคำจากพยัญชนะ
สระ วรรณยุกต์และรูปภาพ
ให้เป็นคำ ที่มีความหมาย

1.	 ฉี ≡
2.	บี ฅ ๓ ๑
3.	 ๑ ๕ ๑
4.	 ๑ ๑ ๕ ฅ
5.	๕ ๑
6.	 ๓
7.	พี ษ
8.	 ฅ ๑
9.	 ะ ศ
10	 ๑ ฉ

แบบฝึกทักษะชุดที่ 4

กิจกรรมที่ 2

ให้นักเรียนนำอักษรทางขวามาเติมหน้าข้อความทางซ้ายมือที่มีความหมายสัมพันธ์กันให้ถูกต้อง

1. กิริยาที่พระภิกษุรับของที่เขานำมาใส่บาตร	ก. ปฏิเสธ
2. ไม่รับ ไม่ยอมรับ	ข. บิณฑบาต
3. รส	ค. ปรางค์
4. สำแดงออกมาให้เห็น	ง. รสชาติ
5. กิริยาวาจาที่ถือว่าสุภาพเรียบร้อยถูกกาลเทศะ	จ. สามารถ
6. มีคุณสมบัติที่จะทำได้	ฉ. มารยาท
7. นอกเหนือหรือแตกต่างไปจากปกติธรรมดา	ค. ครุฑ
8. พญานกที่เป็นพาหนะของพระนารายณ์	ข. ประเทศ
9. บ้านเมือง แว่นแคว้น	ช. พัฒนา
10. ทำให้เจริญ	ณ. พิเศษ

แบบฝึกทักษะชุดที่ 4

กิจกรรมที่ 3

ให้นักเรียนเรียงพยัญชนะ สระ และ
วรรณยุกต์ให้เป็นคำที่มีความหมาย
แล้วนำไปเขียนคำและคำอ่านให้ถูกต้อง

คำ	คำเขียน	คำอ่าน
1. ค ใ ย พิ		
2. ค ม พ ำ น		
3. ร ป ะ ร ค ท		
4. ก ฤ ร ป ำ		
5. ร ำ ม ย ท ำ		
6. ก ฤ ป ะ ร ค		
7. บิ ท ฅ ำ บ ค		
8. ค ฤ ร ุ		
9. คิ ำ ช ฅ ร		
10. ส ำ ถ ร ม ำ		

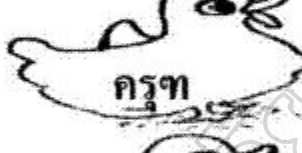

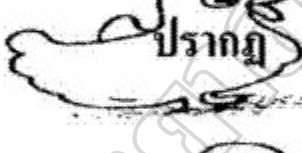
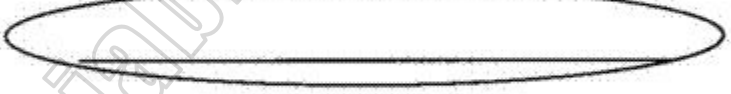
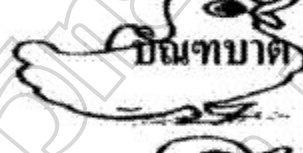
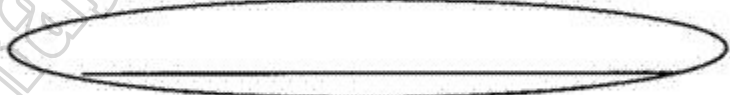
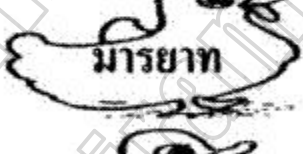
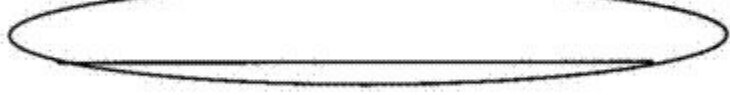

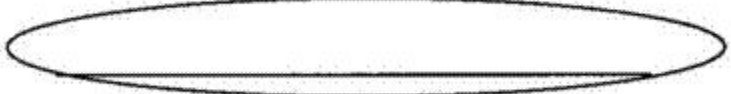
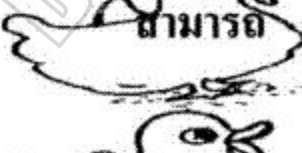
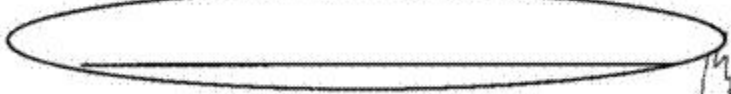
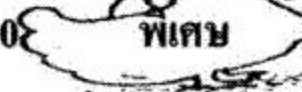
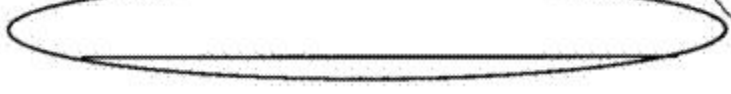

ให้นักเรียนแต่งประโยค
จากคำที่กำหนดให้

แบบฝึกทักษะชุดที่ 4

กิจกรรมที่ 4

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.

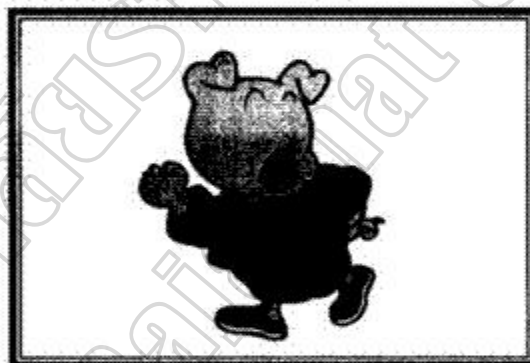

แบบฝึกทักษะชุดที่ 5

เรื่อง

การอ่านและการเขียนคำที่มีอักษรนำ

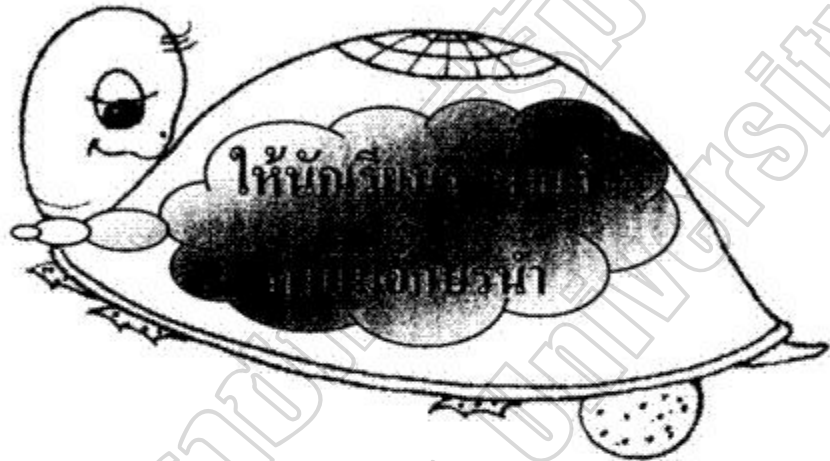

จุดประสงค์

1. บอกคำที่มีอักษรนำได้
2. อ่านและเขียนคำที่มีอักษรนำได้
3. บอกความหมายและสามารถนำคำไปใช้ได้ถูกต้อง

แบบฝึกทักษะชุดที่ 5

กิจกรรมที่ 1

ปริศนา	หลงใหล	อรร้อย	ฉวัดเฉวียน
สลบ	สัจจกร	กวัดแกว่ง	ฉลาด
พิศวาส	เทศกาล	คุณภาพ	เหลวไหล
อาจารย์	หยากไย่	ตำรับ	พัฒนา

แบบฝึกทักษะชุดที่ 5

กิจกรรมที่ 2

ให้นักเรียนเขียนคำ
ของคำอ่านต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. ปรีด - สะ - หนา
2. หยาก - ไข่
3. สะ - หลบ
4. อะ - ร้อย
5. ฉะ - หลาด
6. หลง - ไหล
7. ฉะ - หวัด - ฉะ เหวียน
8. พิด - สะ - หวาด
9. เหลว - ไหล
10. คำ - หรับ

เยี่ยมมาก

แบบฝึกทักษะชุดที่ 5

ให้นักเรียนเลือกคำที่กำหนดให้
มาเติมในช่องว่างให้ได้ใจความสมบูรณ์

กิจกรรมที่ 3

1. เขาแต่งงานกับหล่อนเพราะ ในความสวยมากกว่ารักจริง ๆ
2. การผลิตยาต้องมีต้น
3. นกเหยี่ยวบิน..... ไปมาอย่างผาดโผน
4. เด็กแต่ละคนมีความ..... แตกต่างกัน
5. แมงมุมจะสร้างใยติดค้างตามที่ต่าง ๆ ทำให้เกิด.....
6. การเล่น คำทายเป็นการจับสมองวิธีหนึ่งที่ทำให้ฉลาดขึ้น
7. เกิดเหตุรถยนต์ชนกันทำให้ผู้โดยสารได้รับบาดเจ็บและ..... ไปหลายราย
8. คุณแม่ทำอาหารได้ มาก
9. ในละครพระเอก ในความงามของนางเอก
10. เขาไม่มีความรับผิดชอบมักทำตัว

แบบฝึกทักษะชุดที่ 5

กิจกรรมที่ 4

ให้นักเรียนเขียนคำอ่าน
ของคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

เหลวไหล

ฉวัดเฉวียน

ฉลาด

อร่อย

สลับ

พิศวาส

ตำรับ

หยากไย่

ปรีศนา

หลงไหล

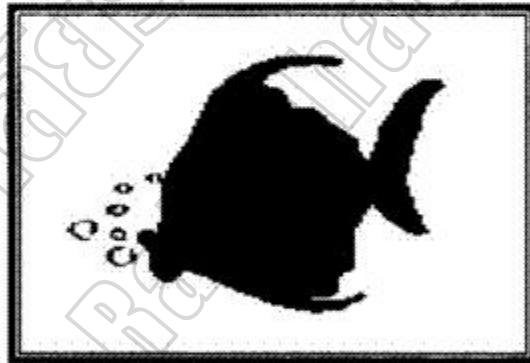

แบบฝึกทักษะชุดที่ 6

เรื่อง

การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ

จุดประสงค์

1. จำแนกคำควบกล้ำแท้และควบกล้ำไม่แท้ได้
2. อ่านและเขียนคำควบกล้ำได้
3. บอกความหมายและสามารถนำคำไปใช้ได้ถูกต้อง

แบบฝึกทักษะชุดที่ 6

กิจกรรมที่ 1

ให้นักเรียนจำแนกคำควบแท้และควบไม่แท้
ที่กำหนดให้ลงในตารางให้ถูกต้อง

ยอดเลย

คำควบแท้

ยอดเลย

คำควบไม่แท้

แบบฝึกทักษะชุดที่ 6

กิจกรรมที่ 2

ให้นักเรียนเรียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ให้เป็นคำที่มีความหมาย แล้วนำไปเขียนคำและคำอ่านให้ถูกต้อง

คำ	คำเขียน	คำอ่าน
ป ส ก ก ร		
ล ้ ค ใ ช ก		
ล ก ด าด ึ น ก อ		
ช ี ล ี พ พ		
ด ร ้ โ ป ด ป อ ง		
ท ช รั ้ าด		
ษ ร ฐ ึ ต เ		
ร าด พุ		
ร ท ค ร ุ โ ม ท		
ล ด ป ้ ล ี ป เ ง อ		

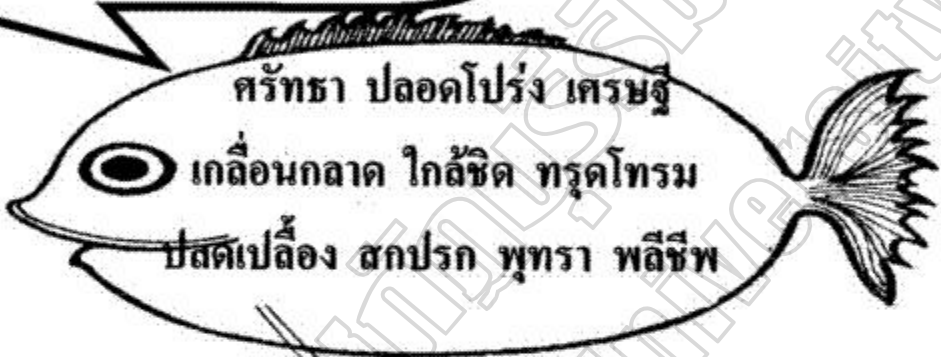

แบบฝึกทักษะชุดที่ 6

กิจกรรมที่ 3

ให้นักเรียนเลือกคำควบกล้ำที่กำหนดให้
เติมลงในประโยคให้ได้ใจความที่สมบูรณ์

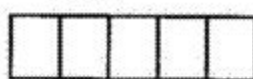
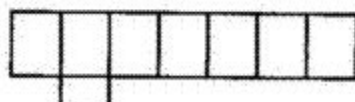
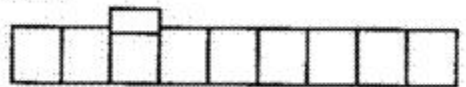
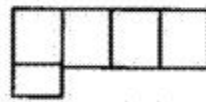
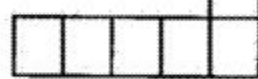
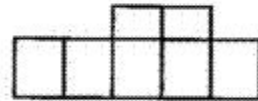
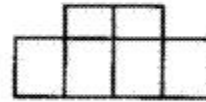
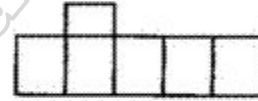
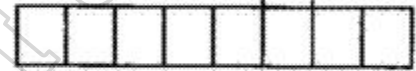
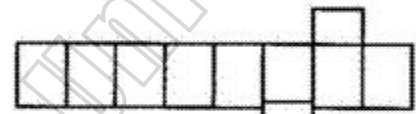

1. คนดียอมอยู่..... กับคนดี
2. ตะกร้าผักล้มลงจึงทำให้ผักในตะกร้าหล่น ไปหมด
3. คนที่เป็นลมควรรนำออกไปปฐมพยาบาลในที่ ๆ มี อากาศ
4. ในสมัยอยุธยาชาวบ้านบางระจันได้ ของตนเพื่อรักษาประเทศไว้
5. สมเด็จพระจุลจอมเกล้าทรง ความทุกข์ราษฎรโดยการเลิกทาส
6. ชาวพุทธเลื่อมใส..... ต่อพระพุทธเจ้า
7. คนขยัน ประหยัด อุดมถึงจะเป็น ได้
8. อาจารย์เรียนหลังเก้า มากแล้ว
9. บ้านผมมีต้น..... ผลดกมาก
10. ความ..... ก่อให้เกิดเชื้อโรคตามมา

1. ผ่องใสปราศจากความขุ่นมัว
2. เอาออก ยกเลิก
3. ความเชื่อ ความเลื่อมใส
4. การเสียสละชีวิต
5. เกือบ เคียง ไม้ห่าง
6. คนมั่งมี
7. ชื่อไม้ต้น กิ่งมีหนามผลมีทั้งกลมและรี
8. เร็ยรายหรือกระจัดกระจายอยู่ทั่วไป
9. เสื่อมไปเพราะร่วงโรย
10. เปราะหรือเปื้อน

แบบฝึกทักษะชุดที่ 7

เรื่อง

การอ่านและการเขียนคำที่มีตัวการ์นต์

จุดประสงค์

1. บอกคำที่มีตัวการ์นต์ได้
2. อ่านและเขียนคำที่มีตัวการ์นต์ได้
3. สามารถนำคำที่มีตัวการ์นต์ไปใช้ได้ถูกต้อง

แบบฝึกทักษะชุดที่ 7

กิจกรรมที่ 1

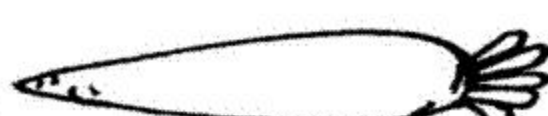
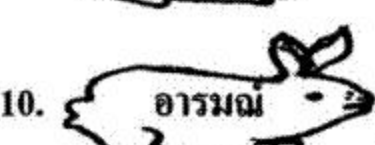
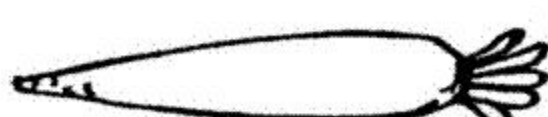
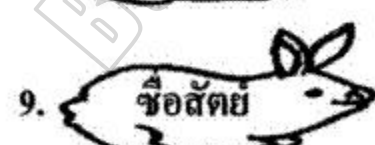
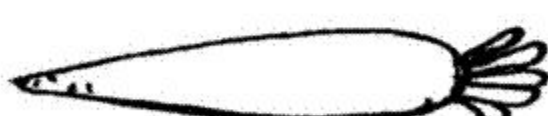
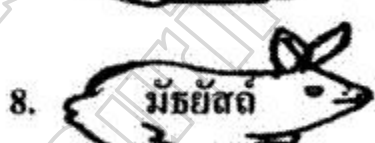
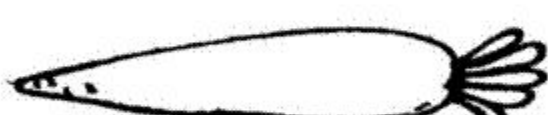
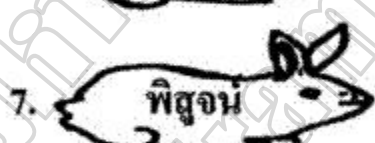
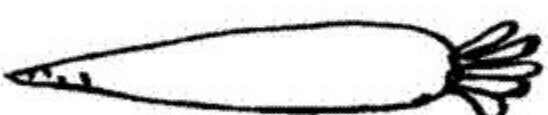
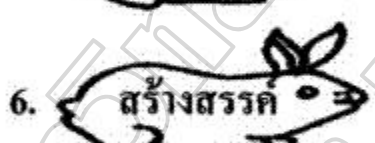
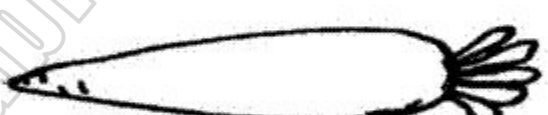
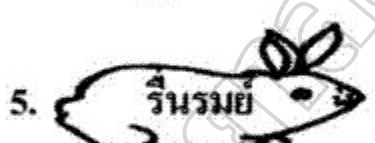
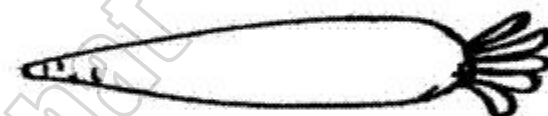
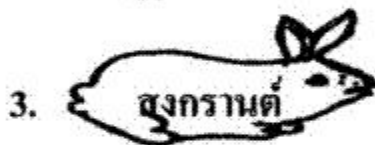
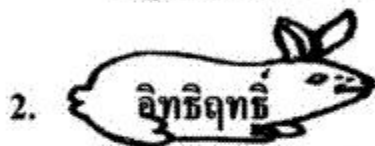
ให้นักเรียนเลือกตัวการ์ตูนที่กำหนดให้
เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

แบบฝึกทักษะชุดที่ 7

กิจกรรมที่ 2

ให้นักเรียนเขียนคำอ่าน
ของคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

ให้นักเรียนเลือกคำที่กำหนดให้
เติมหน้าข้อความที่สัมพันธ์กันให้ถูกต้อง

แบบฝึกทักษะชุดที่ 7

กิจกรรมที่ 3

อิทธิฤทธิ์ ชื่อสัตย์ มัธยัสถ์ สร้างสรรค์ ประดิษฐ์	โทรทัศน์ รื่นรมย์ สงกรานต์ พิสูจน์ อารมณ์
--	--

- 1. ใช้จ่ายอย่างประหยัด
- 2. ตั้งขึ้น จัดทำขึ้น คิดทำขึ้น สร้างขึ้น
- 3. สบายใจ บั่นเทิง
- 4. ประพฤติตรงและจริงใจ
- 5. ชี้แจงให้รู้เหตุผล แสดงให้เห็นจริง
- 6. อ่านางศักดิ์สิทธิ์
- 7. ความรู้สึกทางใจที่เปลี่ยนแปลงไปตามสิ่งเร้า
- 8. สร้างให้มี ให้เป็นขึ้น
- 9. เทศกาลเนื่องในการขึ้นปีใหม่อ่างเก่าเดือนเมษายน
- 10. กระบวนการถ่ายทอดโดยเปลี่ยนคลื่นเสียงและภาพออกสู่อากาศ

ขอปรบมือให้

แบบฝึกทักษะชุดที่ 7

กิจกรรมที่ 4

ให้นักเรียนนำคำที่กำหนดให้
แต่งประโยคให้ถูกต้อง

1. พิศุจน์
2. อารมณ์
3. มัชยสถ
4. ซื่อสัตย์
5. สร้างสรรค์
6. ประคินจุ
7. ผงกรานที
8. รันรมย์
9. ไทรทัศน์
10. อิทธิฤทธิ

Blank lines for writing sentences using the provided words.

แบบฝึกทักษะชุดที่ 8

เรื่อง

การอ่านและการเขียนคำที่ไม่ประวิสรรชนีย์

จุดประสงค์

1. บอกคำที่ไม่ประวิสรรชนีย์ได้
2. อ่านและเขียนคำที่ไม่ประวิสรรชนีย์ได้
3. บอกความหมายและสามารถนำคำไปใช้ได้ถูกต้อง

แบบฝึกทักษะชุดที่ 8

กิจกรรมที่ 1

ให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำที่ไม่ประ
วิสรรชนีย์ แล้วนำไปเขียนลงใน
ตารางและเขียนคำอ่านด้วย

ศรัทธา เคารพ สบาย รูปภาพ วิเศษ
พยาธิ สุขทุกข์ เหล็กเพชร ขมิ้นชัน อวสาน
ขโมย โฉลก ซ่อม สนุกสนาน อารมณ์ ผอญภัย
ธนบัตร พลิกแพลง กวัดแกว่ง

คำที่ไม่ประวิสรรชนีย์	คำอ่าน
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

เขียน

แบบฝึกทักษะชุดที่ 8

กิจกรรมที่ 2

ให้นักเรียนเขียนคำ
ของคำอ่านต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

	คำอ่าน	คำเขียน
1.	พะ - หมี่ - ชะ - หมั้น	
2.	พะ - ยาด	
3.	พะ - จน - พัย	
4.	ทะ - น๊ะ - บัด	
5.	สะ - บาย	
6.	อะ - วะ - สาม	
7.	ชะ - โมย	
8.	ละ - โหลก	
9.	ชะ - อุ่ม	
10.	สะ - หนุก - สะ - หนุก	

1. เด็กชายวิตรุด..... เอนำคีมมาให้แขกที่มาเยี่ยมบ้าน
2. ที่ขึ้นบ้านหลังนั้นถูกตำรวจจับได้แล้ว
3. โรค ไปไม้ในดับหากเป็นไม้มากสามารถรักษาให้หายได้
4. สีนี้นี้เป็นสีที่ถูก เรอมากที่สุด
5. การเข้าค้ายถูกเสื่อต้องมีกิจกรรม ด้วย
6. วันนี่นะครเรื่องสังข์ทองถึงตอน
7. ต้นข้าวในฤดูฝนเขียว เต็มท้องทุ่ง
8. คุณพ่อนำ.....ฉบับละ 100 บาท ไปแลกเป็นเงินเหรียญ
9. หลังเลิกเรียนเด็ก ๆ เล่นกันอย่าง.....
10. การเล่นน้ำเวลาฝนตกจะทำให้เราไม่ ได้

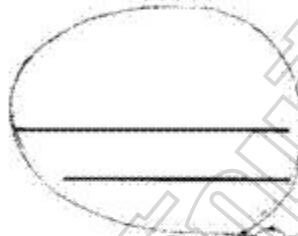
แบบฝึกทักษะชุดที่ 8

ให้นักเรียนเขียนตามคำบอก
คำที่ไม่ประวิสรรชนีย์ให้ถูกต้อง

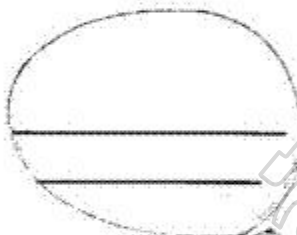
กิจกรรมที่ 4

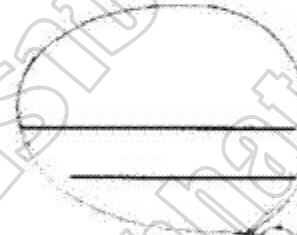
1.

2.

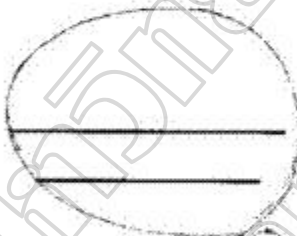
3.

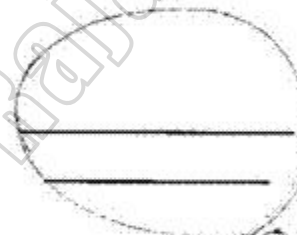
4.

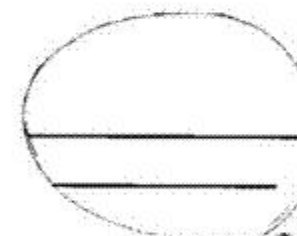
5.

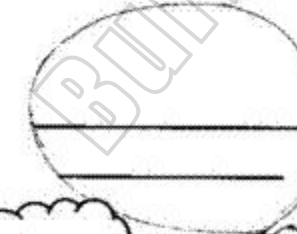
6.

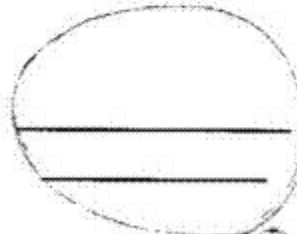
7.

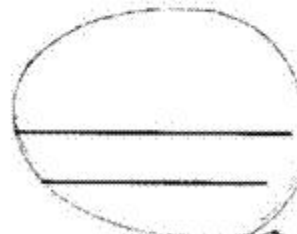
8.

9.

10.

เก่งมาก

แบบฝึกทักษะชุดที่ 9

เรื่อง

การอ่านและการเขียนคำที่มี รร

จุดประสงค์

1. บอกคำที่ใช้ รร ได้
2. อ่านและเขียนคำที่ใช้ รร ได้
3. บอกความหมายและสามารถนำคำไปใช้ได้ถูกต้อง

แบบฝึกทักษะชุดที่ 9

กิจกรรมที่ 1

ให้นักเรียนประสมคำจาก
พยัญชนะ สระวรรณยุกต์ และ
รูปภาพให้เป็นคำที่มีความหมาย

1.	ดม ร ม	<input type="text"/>
2.	ส ร กุ ณ	<input type="text"/>
3.	ร บุ รุ ช	<input type="text"/>
4.	ร เ นี ม	<input type="text"/>
5.	อุ ร ค	<input type="text"/>
6.	ส ริ	<input type="text"/>
7.	ร	<input type="text"/>
8.	ร ค ว	<input type="text"/>
9.	ถ ก ร	<input type="text"/>
10	กุ ณ ม	<input type="text"/>

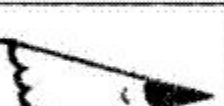
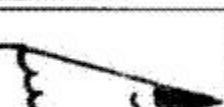

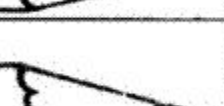
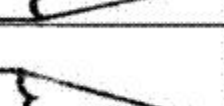
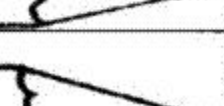

แบบฝึกทักษะชุดที่ 9

กิจกรรมที่ 2

ให้นักเรียนเขียนคำอ่าน
ของคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1.	พรรคพวก	อ่านว่า	
2.	ธรรมเนียม	อ่านว่า	
3.	บรรพบุรุษ	อ่านว่า	
4.	สรรพคุณ	อ่านว่า	
5.	สรรเสริญ	อ่านว่า	
6.	อุปสรรค	อ่านว่า	
7.	หัตถกรรม	อ่านว่า	
8.	กรรไกร	อ่านว่า	
9.	คุณธรรม	อ่านว่า	
10.	วัฒนธรรม	อ่านว่า	

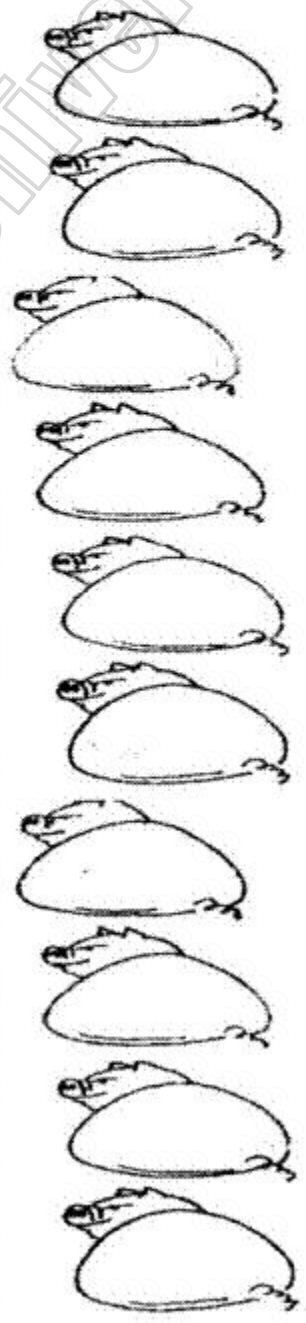

แบบฝึกทักษะชุดที่ 9

กิจกรรมที่ 3

ให้นักเรียนเลือกที่มีความสัมพันธ์กัน
เขียนลงในรูปภาพให้ถูกต้อง

1. สภาพคุณงามความดี
2. พวกเดียวกัน
3. ประเพณี แบบแผน แบบอย่าง
4. งานที่ทำด้วยมือ โดยถือประโยชน์ใช้สอยเป็นหลัก
5. ผู้เป็นต้นวงศ์ตระกูลซึ่งมีผู้สืบสายโลหิตมา
6. เครื่องขัดข้อง ความขัดข้อง
7. เครื่องมือสำหรับตัด โดยใช้หนาม มี 2 ขา
8. คุณสมบัติของสิ่งที่เป็นยา
9. สิ่งที่ทำให้ความเจริญงอกงามให้แก่หมู่คณะ
10. กล้าวก่ายก้อยอง เชิดชูหรือเทิดทูน

แบบฝึกทักษะชุดที่ 9

ให้นักเรียนแต่งประโยคจากคำที่มี รร ให้ถูกต้อง

กิจกรรมที่ 4

สรรเสริญ วัฒนธรรม สรรพคุณ
กรรไกร อุปสรรค บรรพบุรุษ
หัตถกรรม ธรรมเนียม
พรรคพวก คุณธรรม

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.

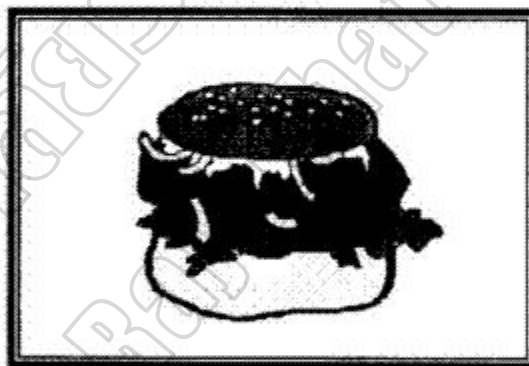

แบบฝึกทักษะชุดที่ 10

เรื่อง

การอ่านและการเขียนคำที่มาจากภาษาต่างประเทศ

จุดประสงค์

1. จำแนกคำที่มาจากภาษาต่างประเทศได้
2. อ่านและเขียนคำที่มาจากภาษาต่างประเทศได้
3. บอกความหมายและสามารถนำคำไปใช้ได้ถูกต้อง

แบบฝึกทักษะชุดที่ 10

กิจกรรมที่ 1

ให้นักเรียนระบายสีคำที่มาจาก
ภาษาต่างประเทศให้ถูกต้อง

แบบฝึกทักษะชุดที่ 10

กิจกรรมที่ 2

ให้นักเรียนเรียงพยัญชนะ สระ และ
วรรณยุกต์ พร้อมทั้งอ่านให้ถูกต้อง

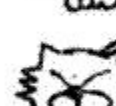

1.	ก ดู ำ ร ัน	
2.	ค ี เหน ่ ท	
3.	ย ว ต ี่ เยก ำ ว	
4.	ด ี่ เม ด ร	
5.	อ เส ้ ช ี เค	
6.	ก ล ้อ ช	
7.	ฟ ล ี ต	
8.	ค ช ้ วิ ส	
9.	ม ร ี ก อ ี ต	
10.	ร ี อ ต ล เค	

แบบฝึกทักษะชุดที่ 10

ให้นักเรียนเขียนคำ
ของคำอ่านต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

กิจกรรมที่ 3

1. สะ - วิด	
2. ไอ - สะ - กรีม	
3. ซ็อก	
4. กัวย - เตี้ยว	
5. เต็น	
6. ลอด - เตอ - รั	
7. ลิบ	
8. เสือ - เซ็ด	
9. รด - เม	
10. กา - ตุน	

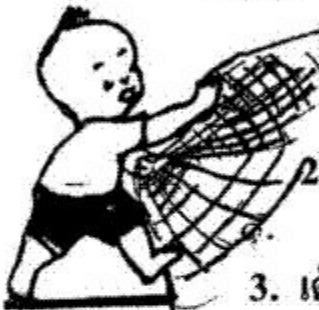
ให้นักเรียนเลือกคำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างให้ได้ใจความสมบูรณ์

แบบฝึกทักษะชุดที่ 10

กิจกรรมที่ 4

การ์ตูน กว๊ายเตี้ยว ซอลัก
ไอศกรีม สวิตช์ ลอตเตอรี่
ลิปต์ เสื้อเชิ้ต รถมอเตอร์ เต้นท์

1. คุณครูใช้ เขียนกระดานดำ

2. เป็นอาหารโปรดของหลาย ๆ คน

3. เด็ก ๆ ชอบกิน

4. อาคารสูง ๆ จะมี สำหรับขึ้นลง

5. จะขึ้น ต้องรอตตามจุดที่รถจอด

6. การเดินทางไปเที่ยวป่าต้องมี ไปกางนอนด้วย

7. ผู้ที่ชอบเสียงควางจะชอบซื้อ.....

8. คุณพ่อมี ตัวโปรด

9. ก่อนนอนต้องปิด ไฟ เพื่อความประหยัด

10. หนังสือ..... อ่านแล้วช่วยผ่อนคลายได้ดี

ภาคผนวก ฉ

**แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4**

แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

คำชี้แจง ให้กาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความพึงพอใจของนักเรียน
ซึ่งมีอยู่ 5 ระดับ คือ

ระดับ	5	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
ระดับ	4	หมายถึง	เหมาะสมมาก
ระดับ	3	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
ระดับ	2	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
ระดับ	1	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
1.	คำชี้แจงในแบบฝึกทักษะมีความชัดเจนเข้าใจง่าย					
2.	เนื้อหาของแบบฝึกทักษะเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก					
3.	เนื้อหาในแบบฝึกทักษะมีความชัดเจนทุกแบบฝึกทักษะ					
4.	กิจกรรมในแบบฝึกทักษะสอดคล้องเหมาะสมกับเนื้อหาที่สอน					
5.	กิจกรรมในแบบฝึกทักษะมีความยากง่ายพอเหมาะ					
6.	แบบฝึกทักษะเน้นการปฏิบัติจริง					
7.	แบบฝึกทักษะน่าสนใจ มีหลากหลายรูปแบบ ได้รับความสนใจ					
8.	แบบฝึกทักษะพิมพ์ได้ถูกต้อง มีขนาดตัวหนังสือพอเหมาะ					
9.	สามารถนำความรู้ที่ได้จากแบบฝึกทักษะไปพัฒนา การอ่านและการเขียน ได้จริง					
10.	แบบฝึกทักษะทำให้นักเรียนภาคภูมิใจและเรียนรู้ อย่างมีความสุข					

ข้อเสนอแนะ

.....

ลงชื่อ ผู้ประเมิน

(.....)

ภาคผนวก ข

ค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (B) ของแบบทดสอบ

วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 40 ข้อ

ตาราง 13 ค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (B) รายข้อของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 40 ข้อ

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (P)	ค่าอำนาจจำแนก (B)	ข้อที่	ค่าความยากง่าย (P)	ค่าอำนาจจำแนก (B)
1	0.35	0.49	21	0.65	0.32
2	0.92	0.17	22	0.54	0.48
3	0.46	0.39	23	0.31	0.30
4	0.42	0.32	24	0.69	0.38
5	0.38	0.40	25	0.35	0.36
6	0.54	0.56	26	0.58	0.37
7	0.81	0.11	27	0.69	-0.13
8	0.54	0.54	28	0.54	0.65
9	0.50	0.00	29	0.65	0.32
10	0.54	0.38	30	0.69	0.72
11	0.50	0.46	31	0.62	0.76
12	0.46	0.70	32	0.58	0.71
13	0.46	-0.23	33	0.62	0.27
14	0.65	0.44	34	0.54	0.42
15	0.35	0.33	35	0.46	0.32
16	0.50	0.31	36	0.65	0.21
17	0.50	0.31	37	0.88	0.35
18	0.62	-0.10	38	0.77	0.46
19	0.85	0.33	39	0.77	-0.04
20	0.81	0.26	40	0.58	0.47

* ค่าความเชื่อมั่น $r_{cc} = 0.91$

ภาคผนวก ข

ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
Buriram Rajabhat University

แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ
ของแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

คำชี้แจง

1. รายการประเมิน

แบบประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ มีรายการประเมิน ดังนี้

- 1.1 สาระสำคัญ
- 1.2 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
- 1.3 จุดประสงค์การเรียนรู้
- 1.4 สาระการเรียนรู้
- 1.5 กระบวนการจัดการเรียนรู้
- 1.6 สื่อและแหล่งเรียนรู้
- 1.7 การวัดผลประเมินผล

2. ระดับคุณภาพการประเมิน

กำหนดคุณภาพของการประเมิน แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้
 คะแนน 5 หมายถึง ความถูกต้องเหมาะสมในระดับมากที่สุด
 คะแนน 4 หมายถึง ความถูกต้องเหมาะสมในระดับมาก
 คะแนน 3 หมายถึง ความถูกต้องเหมาะสมในระดับปานกลาง
 คะแนน 2 หมายถึง ความถูกต้องเหมาะสมในระดับน้อย
 คะแนน 1 หมายถึง ความถูกต้องเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

3. วิธีการประเมิน

3.1 พิจารณาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยประเมินรายการย่อยแต่ละข้อ
 ในช่องระดับคุณภาพที่ตรงกับความเป็นจริง โดยกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับ
 การประเมิน

3.2 วิเคราะห์หาคุณภาพในแต่ละรายการประเมิน โดยการหาค่าเฉลี่ยและพิจารณา
 ความเกณฑ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
4.51 – 5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.51 – 4.50	เหมาะสมมาก
2.51 – 3.50	เหมาะสมปานกลาง
1.51 – 2.50	เหมาะสมน้อย
1.00 – 1.50	เหมาะสมน้อยที่สุด

แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ
ของแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. สาระสำคัญ					
1.1 ข้อความชัดเจนเข้าใจง่าย					
1.2 สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง					
1.3 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
1.4 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน					
2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง					
2.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
2.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
3. จุดประสงค์การเรียนรู้					
3.1 ข้อความชัดเจน เข้าใจง่าย					
3.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
4. สาระการเรียนรู้					
4.1 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย					
4.2 สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง					
4.3 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					

แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ
ของแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
4.4 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน					
4.5 เหมาะสมกับเวลาเรียน					
5. กระบวนการจัดการเรียนรู้					
5.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
5.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
5.3 เหมาะสมกับเวลาเรียน					
5.4 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้					
6. สื่อและแหล่งเรียนรู้					
6.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
6.2 ได้รับความสนใจของผู้เรียน					
6.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ					
6.4 ตอบสนองต่อการเรียนรู้					
7. การวัดผลประเมินผล					
7.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
7.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
7.3 วัดผลและประเมินผลในสิ่งที่ระบุได้ชัดเจน					
7.4 เครื่องมือมีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

(ลงชื่อ) ผู้ประเมิน
 (.....)

ตาราง 14 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก
โดยใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			ระดับความคิดเห็น	
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	\bar{X}	แปลความหมาย
1. สาระสำคัญ					
1.1 ข้อความชัดเจนเข้าใจง่าย	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
1.2 สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
1.3 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	5	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
1.4 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	4	5	5	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง					
2.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	4	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
3. จุดประสงค์การเรียนรู้					
3.1 ข้อความชัดเจน เข้าใจง่าย	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	4	5	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
4. สาระการเรียนรู้					
4.1 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
4.3 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
4.4 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
4.5 เหมาะสมกับเวลาเรียน	4	5	5	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
5. กระบวนการจัดการเรียนรู้					
5.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	4	5	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
5.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	5	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
5.3 เหมาะสมกับเวลาเรียน	4	5	4	4.33	เหมาะสมมาก

ตาราง 14 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			ระดับความคิดเห็น	
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	\bar{X}	แปลความหมาย
5.4 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้	5	5	4	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
6. สื่อและแหล่งเรียนรู้					
6.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	4	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
6.2 ได้รับความสนใจของผู้เรียน	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
6.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
6.4 คอบสนองต่อการเรียนรู้	4	5	5	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
7. การวัดผลประเมินผล					
7.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
7.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
7.3 วัดผลและประเมินผลในสิ่งที่ระบุได้ ชัดเจน	4	5	4	4.33	เหมาะสมมาก
7.4 เครื่องมือมีความเหมาะสมกับวัยของ ผู้เรียน	5	4	5	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
รวม	118	122	120	119.70	เหมาะสมมากที่สุด
เฉลี่ย (\bar{X})	4.72	4.88	4.80	4.79	

ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก โดยใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากผู้เชี่ยวชาญซึ่งได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.79 แสดงว่าแผนการจัดการเรียนรู้ ทั้ง 10 แผน มีความเหมาะสมมากที่สุด

ภาคผนวก ฅ

ผลการประเมินแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยผู้เชี่ยวชาญ

แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ
ของแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

คำชี้แจง

1. รายการประเมิน

แบบประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ มีรายการประเมิน ดังนี้

1.1 การจัดหน้า

1.2 เนื้อหา

1.3 การใช้ภาษา

1.4 รูปภาพประกอบ

1.5 เทคนิคการนำเสนอ

2. ระดับคุณภาพการประเมิน

กำหนดคุณภาพของการประเมิน แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง ความถูกต้องเหมาะสมในระดับมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง ความถูกต้องเหมาะสมในระดับมาก

คะแนน 3 หมายถึง ความถูกต้องเหมาะสมในระดับปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง ความถูกต้องเหมาะสมในระดับน้อย

คะแนน 1 หมายถึง ความถูกต้องเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

3. วิธีการประเมิน

3.1 พิจารณาคุณภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยาก โดยประเมินรายการย่อยแต่ละข้อในช่องระดับคุณภาพที่ตรงกับความเป็นจริง โดยกาเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับระดับการประเมิน

3.2 วิเคราะห์หาคุณภาพในแต่ละรายการประเมิน โดยการหาค่าเฉลี่ยและพิจารณาตามเกณฑ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย

4.51 – 5.00

3.51 – 4.50

2.51 – 3.50

1.51 – 2.50

1.00 – 1.50

ระดับความคิดเห็น

เหมาะสมมากที่สุด

เหมาะสมมาก

เหมาะสมปานกลาง

เหมาะสมน้อย

เหมาะสมน้อยที่สุด

แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ
ของแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. การจัดหน้า					
1.1 คำชี้แจงชัดเจน เข้าใจง่าย					
1.2 คำสั่งชัดเจน					
1.3 ตัวอย่างประกอบ ชัดเจน ถูกต้อง					
1.4 จัดส่วนที่เป็นเนื้อหาได้พอเหมาะกับหน้ากระดาษ					
2. เนื้อหา					
2.1 เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์ของการฝึกทักษะ					
2.2 เป็นเนื้อหาที่นักเรียนเคยเรียนมาแล้ว					
2.3 เหมาะสมกับวัยและความสามารถของนักเรียน					
3. การใช้ภาษา					
3.1 การใช้ภาษาถูกต้อง					
3.2 การจัดพิมพ์ถูกต้อง ชัดเจน					
3.3 เหมาะสมกับวัย พื้นฐานความรู้และความสามารถของนักเรียน					
4. รูปภาพประกอบ					
4.1 สอดคล้องกับเนื้อหาที่ฝึกทักษะ					
4.2 เหมาะสมกับวัย ความรู้พื้นฐานและสวยงาม					

แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ
ของแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
5. เทคนิคการนำเสนอ					
5.1 ใช้หลักจิตวิทยาปลุกเร้าความสนใจ					
5.2 ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ					
5.3 ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล					
5.4 ขนาดตัวอักษรเหมาะสมกับระดับชั้น					

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

(ลงชื่อ) ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

ตาราง 15 ผลการประเมินแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			ระดับความคิดเห็น	
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	\bar{X}	แปลความหมาย
1. การจัดหน้า					
1.1 คำชี้แจงชัดเจน เข้าใจง่าย	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
1.2 คำสั่งชัดเจน	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
1.3 ตัวอย่างประกอบ ชัดเจน ถูกต้อง	4	5	4	4.33	เหมาะสมมากที่สุด
1.4 จัดส่วนที่เป็นเนื้อหาได้พอเหมาะกับหน้ากระดาษ	5	4	5	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
2. เนื้อหา					
2.1 เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์ของการฝึกทักษะ	5	5	4	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
2.2 เป็นเนื้อหาที่นักเรียนเคยเรียนมาแล้ว	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2.3 เหมาะสมกับวัยและความสามารถของนักเรียน	4	5	5	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
3. การใช้ภาษา					
3.1 การใช้ภาษาถูกต้อง	5	5	4	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
3.2 การจัดพิมพ์ถูกต้อง ชัดเจน	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.3 เหมาะสมกับวัย พื้นฐานความรู้และความสามารถของนักเรียน	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
4. รูปภาพประกอบ					
4.1 สอดคล้องกับเนื้อหาที่ฝึกทักษะ	4	5	5	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
4.2 เหมาะสมกับวัย ความรู้พื้นฐานและสวยงาม	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด

ตาราง 15 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			ระดับความคิดเห็น	
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	\bar{X}	แปลความหมาย
5. เทคนิคการนำเสนอ					
5.1 ใช้หลักจิตวิทยาปลุกเร้าความสนใจ	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
5.2 ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาอย่าง เต็มศักยภาพ	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
5.3 ตอบสนองความแตกต่างระหว่าง บุคคล	4	5	5	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
5.4 ขนาดตัวอักษรเหมาะสมกับระดับชั้น	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
รวม	76	79	77	77.35	เหมาะสมมากที่สุด
เฉลี่ย (\bar{X})	4.75	4.93	4.81	4.83	

ผลการประเมินแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากผู้เชี่ยวชาญได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.83 แสดงว่าแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ทั้ง 10 ชุด เหมาะสมมากที่สุด

ภาคผนวก ญ

ผลการประเมินแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

การอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยผู้เชี่ยวชาญ

ตาราง 16 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของ
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เรื่องการอ่านและการเขียนคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน

ข้อสอบ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ข้อ 1	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 2	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
ข้อ 3	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 4	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 5	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 6	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 7	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
ข้อ 8	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 9	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
ข้อ 10	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 11	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 12	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 13	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
ข้อ 14	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 15	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 16	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 17	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 18	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
ข้อ 19	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
ข้อ 20	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อสอบ	คะแนนความคัดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ข้อ 21	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 22	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 23	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 24	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 25	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 26	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 27	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
ข้อ 28	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 29	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 30	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 31	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 32	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 33	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 34	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 35	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 36	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 37	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
ข้อ 38	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 39	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
ข้อ 40	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
รวม	36	37	37	30	36.70	ใช้ได้
เฉลี่ย	0.90	0.93	0.93	0.75	0.92	

ภาคผนวก ก

การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ตาราง 17 ผลการหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เรื่องการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากการทดลองภาคสนาม

คนที่	คะแนนการทำแบบฝึกทักษะแต่ละชุด										รวม	คะแนน ทดสอบ หลัง เรียน
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	400	30
1	34	31	31	32	30	33	31	32	32	30	316	24
2	35	35	30	30	32	34	38	34	37	37	342	25
3	30	33	31	34	33	33	31	31	32	30	318	22
4	32	30	32	30	29	33	32	29	32	28	307	21
5	31	34	33	30	33	34	32	32	34	34	327	25
6	31	32	31	30	32	30	31	30	31	31	309	20
7	33	32	33	31	33	32	30	33	33	33	323	26
8	31	33	37	34	35	35	34	34	35	36	344	25
9	33	33	32	34	32	32	33	33	32	34	328	25
10	38	39	38	40	39	40	40	40	40	39	393	29
11	33	34	34	35	34	36	32	33	35	33	339	25
12	38	33	35	34	34	35	36	35	35	36	351	27
13	36	35	35	35	35	35	35	35	35	34	350	26
14	33	33	31	30	33	32	32	32	30	31	317	22
15	37	37	38	36	36	38	37	38	38	39	374	28

ตาราง 17 (ต่อ)

คนที่	คะแนนการทำแบบฝึกทักษะแต่ละชุด										รวม	คะแนน ทดสอบ หลัง เรียน
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	400	30
16	34	34	33	33	35	34	36	36	37	37	349	26
17	38	37	38	38	39	37	37	35	36	37	372	27
18	40	39	38	40	38	40	39	39	39	40	392	28
19	33	34	33	30	30	34	35	34	34	34	331	24
20	35	34	33	35	35	35	35	36	36	37	351	27
21	33	32	33	30	30	32	32	32	33	34	321	23
22	30	29	28	30	30	30	29	31	30	30	297	18
23	31	34	33	30	33	34	32	32	34	34	327	24
24	32	34	33	31	33	31	32	30	33	33	332	24
25	34	34	33	34	35	34	35	36	34	36	345	26
26	37	36	35	24	36	35	34	34	35	34	350	27
รวม	882	881	871	860	874	888	880	876	892	891	8,795	644
เฉลี่ย	33.92	33.88	33.50	33.08	33.62	34.15	33.85	33.69	34.31	34.27	338.27	24.77
ร้อยละ	84.81	84.71	83.75	82.69	84.04	85.38	84.62	84.23	85.77	85.67	84.57	82.56

$$E_1/E_2 = 84.57/82.56$$

ตาราง 18 ผลการหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เรื่อง การเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากกลุ่มตัวอย่าง

คนที่	คะแนนการทำแบบฝึกทักษะแต่ละชุด										รวม	คะแนน ทดสอบ หลัง เรียน
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	400	30
1	33	34	33	32	33	33	34	32	33	34	331	24
2	38	39	38	38	39	38	38	38	38	39	382	28
3	32	31	33	31	33	32	32	31	32	33	320	24
4	32	32	32	32	33	33	32	31	32	32	321	24
5	34	34	35	33	33	34	34	32	34	34	337	25
6	32	32	32	30	32	30	32	30	31	31	312	22
7	32	32	33	32	33	32	32	33	33	33	325	24
8	39	40	38	37	37	39	40	38	39	39	386	27
9	35	33	34	34	32	32	33	33	32	34	332	25
10	36	35	34	35	34	33	35	34	33	33	342	25
11	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	400	29
12	38	37	37	37	38	37	37	37	37	38	373	27
13	36	35	35	35	35	35	35	35	35	34	350	26
14	33	33	31	30	33	32	32	32	30	31	317	23
15	39	39	38	40	38	39	39	39	39	40	390	29

ตาราง 18 (ต่อ)

คนที่	คะแนนการทำแบบฝึกทักษะแต่ละชุด										รวม	คะแนน ทดสอบ หลัง เรียน
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	400	30
รวม	529	526	523	516	523	519	525	515	518	525	5,219	382
เฉลี่ย	35.27	35.07	34.87	34.40	34.87	34.60	35.00	34.33	34.53	35.00	347.93	25.47
ร้อยละ	88.17	87.67	87.17	86.00	87.17	86.50	87.50	85.83	86.33	87.50	86.98	84.89

$$E_1/E_2 = 86.98/84.89$$

ภาคผนวก ก

**คะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
และคะแนนการทำแบบฝึกทักษะแต่ละชุด ของกลุ่มตัวอย่าง**

ตาราง 19 ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการทำแบบทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากกลุ่มตัวอย่าง

เลขที่	ก่อนเรียน	ร้อยละ	หลังเรียน	ร้อยละ
1	13	43.33	25	83.33
2	18	60.00	28	93.33
3	10	33.33	24	80.00
4	11	36.67	24	80.00
5	16	53.33	25	83.33
6	9	30.00	22	73.33
7	12	40.00	24	80.00
8	18	60.00	26	86.67
9	13	43.33	25	83.33
10	15	50.00	25	83.33
11	19	63.33	29	96.67
12	17	56.67	27	90.00
13	18	60.00	26	86.67
14	12	40.00	24	80.00
15	20	66.67	28	93.33
รวม	221	736.66	382	1273.32
เฉลี่ย	14.73	49.11	25.47	84.89
ร้อยละ	49.11	-	84.89	-
S.D.	3.53	11.78	1.88	6.28

ตาราง 20 ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการทำแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระ
การเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
จากกลุ่มตัวอย่าง

เลขที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	รวม	เฉลี่ย	ร้อยละ
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	ที่ 10			
	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	400		
1	33	34	33	32	33	33	34	32	33	34	331	33.10	82.75
2	38	39	38	38	39	38	38	38	38	39	383	38.30	95.75
3	32	31	33	31	33	32	32	31	32	33	320	32.00	80.00
4	32	32	32	32	33	33	32	31	32	32	321	32.10	80.25
5	34	34	35	33	33	34	34	32	34	34	337	33.70	84.25
6	32	32	32	30	32	30	32	30	31	31	312	31.20	78.00
7	32	32	33	32	33	32	32	33	33	33	325	32.50	81.25
8	39	40	38	37	37	39	40	38	39	39	386	38.60	96.50
9	35	33	34	34	32	32	33	33	32	34	332	33.20	83.00
10	36	35	34	35	34	33	35	34	33	33	342	34.20	85.50
11	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	400	40.00	100
12	38	37	37	37	38	37	37	37	37	38	373	37.30	93.25
13	36	35	35	35	35	35	35	35	35	34	350	35.00	87.50
14	33	33	31	30	33	32	32	32	30	31	317	31.70	79.25
15	39	39	38	40	38	39	39	39	39	40	390	39.00	97.50

ตาราง 20 (ต่อ)

เลขที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	รวม	เฉลี่ย	ร้อยละ
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	ที่10			
	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	400		
รวม	529	526	523	516	523	519	525	515	518	525	5219	521.90	86.98
เฉลี่ย	35.27	35.07	34.87	34.40	34.87	34.60	35.00	34.33	34.53	35.00	347.93	34.79	-
S.D.	2.94	3.15	2.72	3.38	2.75	3.18	3.05	3.27	3.25	3.25	30.20	3.02	7.55

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นางเต็มดวง ดวงมณี
วัน เดือน ปี เกิด	วันที่ 8 เดือน เมษายน พ.ศ.2515
สถานที่เกิด	บ้านเลขที่ 4 หมู่ที่ 3 บ้านโนนเจริญ ตำบลโนนเจริญ อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ 31180
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 4 หมู่ที่ 3 บ้านโนนเจริญ ตำบลโนนเจริญ อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ 31180
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะครูชำนาญการ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนบ้านหนองแวง หมู่ที่ 6 บ้านหนองแวง ตำบลโนนเจริญ อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 31180
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2527 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชน บ้านโนนเจริญ อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. 2531 มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนโนนเจริญ พิทยาคม อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. 2534 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนประโคนชัย พิทยาคม อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. 2536 อนุปริญญา (อ.วท.) วิชาเอกพืชศาสตร์ สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. 2538 ปริญญาตรี (คบ.) วิชาเอกเกษตรกรรม สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. 2551 ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัย ราชภัฏบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์